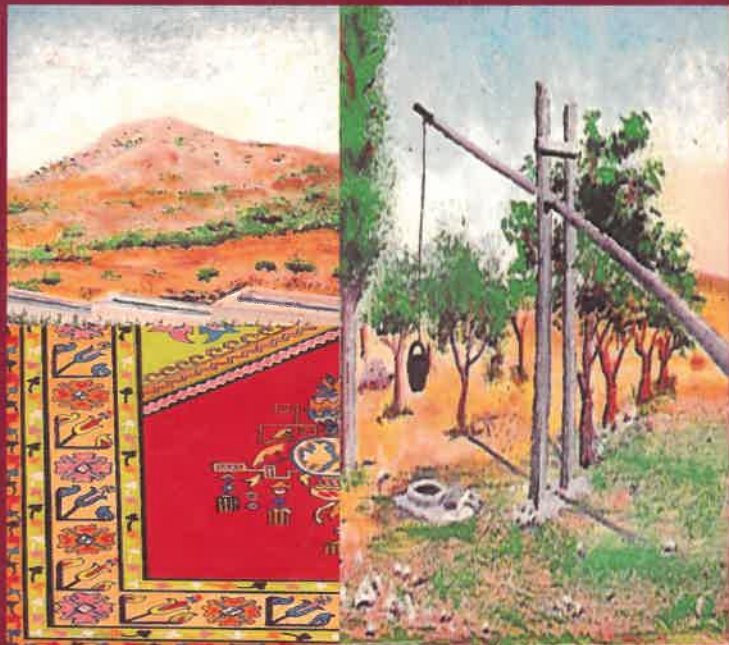

Üveysî Velî LADİKLİ HACI AHMED AĞA

Osman KARABULUT

ÜVEYSÎ VELÎ
HAK ÂŞIĞI

LADİKLİ HACI AHMED AĞA

(K.S.)
HAZRETLERİNİN HAYATI

AHMED HÜDÂ'Î
DÎVÂN'I

Osman KARABULUT
Medine-i Münevvere'de Mücâvir
Konya Şems-i Tebrizi Camii
Emekli İmam ve Hatibi

Telkîni Kitabevi

DEVLE MAH. ŞERAFETTİN CAD.
ŞERAFETTİN İŞHANI NO: 26/A
TEL: 0. 332 350 30 17 – 351 25 08

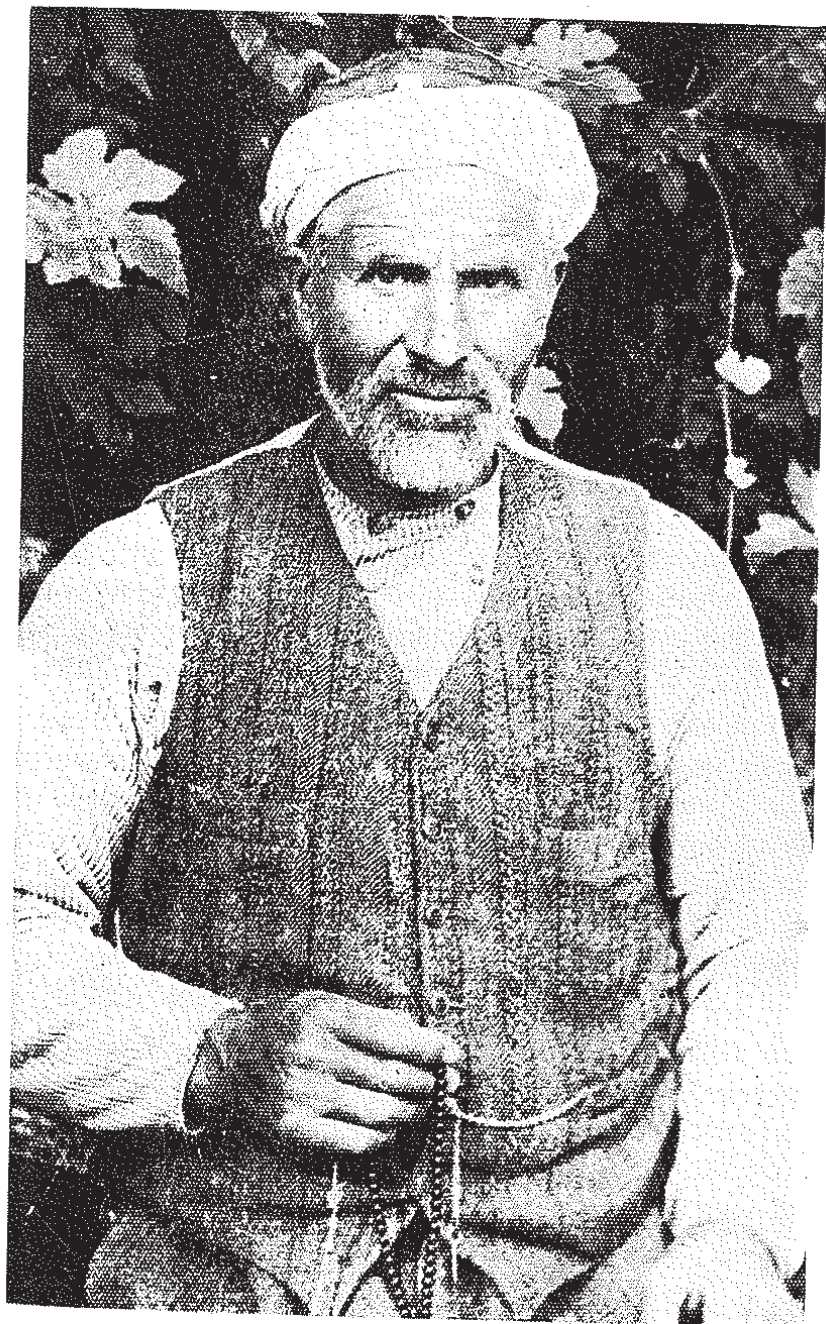
DİZGİ : H. İbrahim AÇA

BASKI

Dizgi Offset Matbaacılık,

Tel: (0.332) 342 07 42 - 342 00 05 KONYA

*Hacı Ahmed Ağa Hazretleri
Manevî sırrını açtığı ilk günlerinden*

ÖNSÖZ

Resûlu Ekrem (S.A.V.) Efendimiz devrinden, zamanımıza kadar geçen bütün Allah dostları velîlerin, kütüphâneler dolusu kitaplarda hayat menkıbeleri yazılmış ve bundan sonrada yazılacaktır.

Mâlumdur ki Cenâbı Hak, Nübüvvet delîlini Kıyâmet'e kadar bâkî eylemiş, Evliyâ'yı, o delîlin izhârına sebep kılmıştır. Tâ ki Hazret'i Peygamber (S.A.V.) Efendimiz'in delillerinin doğru ve Âyetlerin gerçek olduğu anlaşılsın diye.

İşte o Allah dostları; İnsanları Hakk'a dâvet eden, doğru yolu göstererek saâdet ve selâmete kavuşturan.. her birerleri güneş gibi nurları ile cihan köşkünü aydınlatan Sultanlardır. Onlar, Hakîkat yolunun eşsiz rehberleri, zaman ve mekânın incileri, ölü gönüllere hayat bahşeden hâzık tabipleri, Hak Dergâhı'nın kıymetli bekçileri, Sırât-ı Müstakîm üzerinde sefer eden gerçek Tasavvuf kervânına katılıp, hidâyet ve saâdete ererek Allah'a vuslat eden Hak Erleri'dir.

İşte bu Erler'den birisi de, her türlü fezâil ve kemâlâtı üzerinde toplayan, Allah ve Peygamber aşkı ile yanıp kaynayan. Ümmî, velâkin; Mânevî ilim, irfan, mârifet ehli, takvâ ve verâ sahibi, eşsiz kerâmetlerin kahramanı, ulu erlerden, Allah Dostlarından, Velîler sarayının Sultanlarından biri de: **Lâdikli Hacı Ahmed Elma Ağa'dır.**

Kendisi Ricâli Gayb (Halleri göze görülmeyen Allah Erleri) denilen ve Yediler'den ve Yedilerin'de reisi, ceseden Tayy-i Mekân olan mübârek bir Allah Dostu idi.

Kendisini yetiştiren mânevî hocası ise; **Hızır Aleyhisselâm** idi.

Fakîr, Hocası ile bir kaç defa görüşmüştüm.Yediler'e Tasavvuf dilinde; "Ümenâ, Ahyâr.." denilir. Kendisinin Yediler'den olduğunu, yine kendisinden duymuştum.

Hacı Ahmed Ağa (K.S.) Hazretleri ile âcizâne uzun seneler görüşmüş, sık sık ziyâretlerine gitmiş, mübârek sohbetlerine katılmışım. Bu esnâlarda kendisinden bizzat duyduğum, gözümle gördüğüm ve îtimat ettiğim bazı kardeşlerimden işittiğim hârikulâde hal ve kerâmetlerini not etmişim. Bunların kapalı kalmasına gönlüm razı olmadığı için, gerek eski ve gerekse yeni ve gerekse gelecek kardeşlerimin;

" Sizler Sâlihler'i hatırlayın ki, Allah'ın rahmeti üzerinize olsun..! "

Hadîs'i şerîf'i gereğince, mânevî âlemden ve Hacı Baba'nın Rûhâniyetinden istifâde etmeleri için bu eseri, bir hizmet gâyesi ile yazdım.

Tevfik ve hidâyet, Allah'tandır..!

1 / Kasım / 1993

Osman KARABULUT

ELİNİZDEKİ ESER

Hacı Ahmed Ağa Hazretleri'nin hayatı boyunca yanından ve hizmetinden ayrılmayan, mübarek ağzından çıkan her kelamı hikmet eseri bilerek, mümkün olduğu kadar yazmaya gayret eden. Dâr'ı bak'a'ya irtihalinden sonrada, manevî yakîn'ini koruyarak muhabbeti ile ruhaniyetinden irtibatını kesmeyip o demleri hâlen yaşayan ve yaşatan, sevgili Hak dostlarının himmet ve gayreti ile meydana gelen bu eser bir ticari kitap değildir.

Hak Dergâhı'nın, Muhammedî Gülistânın aşk kokularını saçan; **Hak Aşıkı Lâdik'li Hacı Ahmed HÜDÂ'î Hazretleri'nin Hayatı ve Dîvanı**, Cemâl'i İlâhiyye'nin sevdasına susamış, vuslat yollarını arayan gönül yolcularına bir kılavuz ışık, hasretten ciğeri yanmışlara bir katre su'dur... Aşk suyu, sevda şarabıdır.

Muhammedî sevdanın ve Allah'a vuslat yollarının kapanmadığını, Rasûlulah (s.a.v.) Efendimiz'in ve Yüzyirmidörtbin Peygamber vekîli Evliyâullah silsilesinin devam ettiğini ve aramızda bulunduklarını.. Ancak Allah'a âşık olup Cemâlî'ne vuslat için hak yolu arayanlara gizli olmayıp, inanamayanlar için çeşitli perdeler gerisinde, kubbeler altında göründüklerini, hakîkatte vuslat yollarını göstermeye devam ettiklerini ve edeceklerini gösteren bir kol başıdır.

Kelimelerle tarifi yapılamıyacak elinizdeki bu eserin vücuda gelmesinde, kırkbeş elli senelik el emeği göz nuru hatıralarını ve tuttuğu notlarını bu inanca tahsis edenlere, hassaten Altinekin (Zıvarık) de bulunan Hacı Ahmed Efendi'ye açık teşekkürü borç biliyoruz. Allah kendilerinden razı olsun. Cenabı Hakk'dan kendilerine; Ümmeti Muhammed'in düâcısı olarak nice nice hayırlı uzun ömürler vermesini, niyâz ediyoruz. Kendi ifadeleri ile; " Hacı Ahmed Ağa'nın bütün beyitlerini bir kitaba sığdırmak mümkün değildir. Öyle sıkıntılı zamanlar oldu ki ben, beş çuval dolusu hatıraları yakmak zorunda kaldım. Siz bu kadarlık kısmını şimdilik neşredin bakalım, Allah zaman içinde neler gösterir.! " demişlerdir. Allah kendilerinden Râzı olsun.

Kıymetli eski Türkçe el yazmaları elimizdedir ve bir nüshası bundan sonraki sahifelerde neşredilmiştir. Lâdik'li Hacı Ahmed Ağa Hazretleri Ümmî bir Vefî olup, kendilerinin bir satır telifleri mevcut değildir. Hepsi seven gönüllerde bâkî kalmış, manevî bir emânet ve hatıra olarak saklanmış aşk hazîneleridir.

Bu eser sevip inanmışlar için; bâkî ve açık olan Muhammedî gülistan'dan nice güller dermelerine bir vesile olur inşallah...

İÇİNDEKİLER

Önsöz.....	5
Esere giriş.....	7
Lâdik'li Hacı Ahmed Ağa Hazretleri.....	9
Çölde vuruldum.....	10
Kurtarıcı, Kerem sahibinin vefa eli yetiştii;.....	13
Aşkın galebesi dağlara düşürdü.....	15
Kurtarıcıyı Bekleyiş.....	16
Hilye ve Şemâili.....	19
Rus Genaralının Öldürülüşü.....	21
Bir Türk Çavuşunun İhaneti.....	22
Çocuklu Kadının Kurtarılışı.....	23
Kore'de Çenberi Yaran Türk Askeri.....	24
Korye.. HÜCUM İLERİ.....	25
Evliyâlar Varıyor.....	27
Hızır İle Mülâkat.....	30
SAMİ EFENDİMİ ZİYARET EDEYİM.....	32
Gece Mevlâna Hazretlerini Ziyâret.....	35
Uçağı Düşen Plot.....	37
Bir Gece Mülâkatı.....	39
Manevi Telefon.....	41
Binbaşı Dursun Efendi.....	42
Dili Tutulan Kimse.....	44
Amerika Yolculuğu.....	47
Kore'de Esir Düşen Asker.....	48
Hızır'ın Bir Köylüye Misafir Oluşu.....	50
Yağmu Yağması.....	52
Zamânın Büyük Sultanı Sami Efendi Hazretleri	53
Kar Fırtınası.....	54
Kalbim İlim İle Dolu.....	55
Arabanın Arızalanması.....	56
Roma'da Bir Atom Aliminin Müslüman Oluşu.....	57
Üç Arzunun Gerçekleşmesi.....	58
Kaçan Çocuğun Geri Gelmesi.....	60
Çocuğu Yaşamayan Kadın.....	62

Rus ve Bulgar Anlaşması.....	63
Sıkı Yönetim Hakiminin Hacı Baba İle Alay Edişi.....	64
Okudu Durdu Kalbimden Geçenleri.....	65
Bana Bir Işık Göster.....	67
Şam'da Bir Mülakat.....	70
Şems'i Tebrizi Camii Açılışı.....	72
Taze Hurma Dalı.....	73
Bozulan Motorun Tamiri.....	75
Askerlik Şube Başkanı.....	76
Arabadan Düşen Kadın.....	78
Hac Yolculuğu.....	79
Emanetlerin Teslimi.....	81
Son Günleri.....	83

Allah'ın Sevgilisi

Lâdikli Hacı Ahmed	85
Hızır Aleyhisselâm	88
İki Hırsızın Akıbeti.....	89
Rusya'nın Parçalanışı ve Şah'ın Yıkılışı.....	91

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Bunca Dertlilerin Tabîbi de Var..93

Hak hitabı erişince.....	99
Dinle Kur'ân'da Hitap.....	103
Gecelerde Doğar Nûr'u Muhammed.....	105
Münâcaat.....	120
Bülbül Gibi Feryad Eder.....	121
Pür-nûr Olmuş Gülleri.....	122
Derdimin Dermanı Sensin Muhammed	124
Her Vakıta Sizi İster Bu Gönül.....	148
Şefâat Ahmede Nûr'u Muhammed.....	150
Nideyim Cemâlin Ben Görmeyince.....	151
Meded Ya Rabbenâ Kullara Meded.....	153
Meded Meded Diye Ben Sana Geldim.....	161
Ben Rabbımı Bilmez miyim Yâ Melek.....	163
Ahdimiz Var.....	165
Nasıl Kıydın Ey Yezid Sen O Ali Evlâdına	166

Evlâdı Rasûle Nasıl Kıydınız.....	168
Kesdiler Kelleleri Şama Oldu Armağan.....	170
Çeşm'i Püryân Silen Bilir.....	172
Ol Kapıyı Açan Bilir.....	174
Dağların Mecnûnu Oldu Bu Gönül.....	176
Mevlâ Mevlâ Der'de Yanar Bu Gönül.....	179
Kore Harbi; Korkmayın Arslanlar Hücüm İleri.....	182
Evliyâ'lar Varıyor.....	184
Meded Meded Der de Ağlar HÜDÂ'Î	187
Yansa'da Hakk'tan Ayrılmaz HÜDÂ'Î	189
Şehidliğe Var Hitap.....	190
Hidâyet Yetiştir Bizim Yurdumuza.....	192
Mevlâ'ya gel Mevlâ'ya.....	193
Cemâlin Göster Allahım.....	198
Ölümün Aklına Düştü mü Gönül.....	200
Hakk'a Yalvar Açılacak Kapı Var.....	203
Elbet Kavuşuruz Rahman'ımız Var.....	205
Neyleyim Cihanı Ben.....	206
Ey Hüdâm Sana Nettim.....	208
Mağra'yı Dem.....	209
İsyandan Esirge Sen Dilimizi.....	210
Bu Dünya Kime Kalır.....	212
Derde Çâre Oulmadı.....	214
Saâdet Bâbindan Bir Sada Geldi.....	215
Açın Kapıyı Ben Geldim.....	218
Halim Ne Olacak Ben Yana Yana.....	220
Merhaba Konya.....	222
Ol Merkadi Bulan Bilir.....	223
Niçin Göstermen Allahım.....	224
A L L A H I M	226
Ahvâlimi Öz Yâre Söyle.....	228
Çevirmem Dergâhtan Asla Yüzümü.....	229
Şüphesiz Dünyadan Göçeriz Bir Gün.....	232
Her Zaman Yardım Et Yaratan Settar.....	234
Resuldedir İlmî Hikmet.....	236
Ol Ayyukta Ahbap Neler Görürsün.....	237
Âşıkım Muhammed.....	239

Bakam Ağlayı Ağlayı.....	242
Hidâyet Senden Allahım.....	243
AçınKıyı Ben geldim.....	245
Resûlün Nûrunu Gördün mü Dağlar.....	247
Eyyühel Mücrim Hitabı Meftûn Eyledi Beni.....	252
Yandı Ciğerim Her Tarafım Nâr Benim.....	255
Habîb'i Mustafa'nın Gelir Anda Kokusu.....	257
Mevt'im Geline Bir Ateş Düştü Bize.....	259
Nideyim Ağacı Gül Olmayınca.....	261
Affetmez'misin Allahım.....	264
Bu Din Bağı Bizim İle.....	266
Vaz Gel Gönül Vaz Gel Mevlânı Ara.....	268
Nelerden Kurtarır Mevlâ İnsanı.....	274
Çıkmiş Yollarına Bekler Bu Ahmed.....	278
Zâlim Olma Sen de Yalvar Hakk'ı Bul.....	281
Habîbine Âşık Benim.....	283
Her Nere Bakarsan Hikmet.....	285
Cümlelerin Maksûdu Sensin.....	288
Derdine Çareyi Arar Bu Ahmed.....	290
Allah Sana Yalvarırım.....	293
Resûle Ümmet Olun.....	295
Nârin'da Hak Nûrun'da Hak.....	297
Hakk'a Âşık Olanlar Hakk'ın Kapısını Arar.....	299
Mîrâc-ı Muhammed.....	300
Uslan Gönül Uslan Artık.....	302
KUR'ÂNI DİRLEYENLER NE OLDU HANİ.....	305
Kara Toprak Yemedi mi.....	307
Sabahleyin Seherlerde.....	309
Zikredeyim Mevlâm Seni.....	311
KÂBEM.....	312
Lâ İlâhe İllallah.....	315
Aşıkların Böyle Efkârı Çoktur.....	321
Bilmem Nasıl Zaman Oldu.....	322
ANADOLUDAN BİR GÜNEŞ DOĞACAK.....	325
Elinizdeki Bu Eser ve kaynak.....	327
İçindekiler.....	332

ESERE GİRİŞ

Kudret'i Külliyesi ile âlemleri yoktan var eden, yarattığı mahlûkat içerisinde, İnsan nev'ini en şerefli ve Mükerrrem, İlâhî Halîfesi olarak yaratıp akıl cevheri ile bezeyen, bu insan topluluğu içerisinde müstesnâ yaratıp seçtiği; âlim, ârif, âşık, sâdık, âbid ve zâhid kulları ile arzı süsleyen, esrârî ilâhiyesi ile kalblerini dolduran, yine onlar vasıtası ile Hak tâliplerine, Allah âşıklarına kendisine vuslat yolunu gösteren Allah-u Zülcelâl Hazretleri'ne, hadsiz pâyansız hamd ve şükûrlar ederim.

Sonsuz Salât-ü Selâm; Ol Habîb-i Lebîb ve kalblere tabîb olan, âlemlere rahmet ve hidâyet güneşi, bütün hakîkatlerin çekirdeği ve esâsı, varlığın kalbi ve rûhu, yaratılmışların ve bütün sevgi ve sevilmişlerin başı-evveli, Risâletin hâtimesi, ilim ve Vahdet'in muallimi-evveli, Enbiyâ kâfilesinin Seyyidi ve Serdarı. Âriflerin, âşıkların ve sâdıkların rehberi, Allah'ın Müntehâb Resûlü, yegâne Habîbi olan Peygamberimiz Muhammed Mustafa (S.A.-V.) üzerine olsun..!

O'nun sünnetlerini adım adım takip edip izinde giden, İlây-ı Kelimetullah uğrunda canlarını feda ederek, Şeriat'ı Ahmediyye'yi bizlere ulaştıran ve herbirerleri, hidâyet yıldızları bulunan; Â'al ve Ashâbına da, Salât-ü Selâm olsun..!

Onların izlerini takip eden, Vârisi Enbiyâ olan, Şerîat-ı Ahmediyye ile amil olup, nurları ile âlemi aydınlatan; ârifler, âbidler, âşıklar, sâdıklar, zâhidler ve âlimler üzerine de olsun..!

Bilgi ve hikmet'in kaynağı, Ulu Yaratıcı'nın hazînesinin anahtarı; **Besmele-i Şerîfe'dir.**

Düşüncenin başı, sözün sonu Allah'ın Adıdır, söze RAHİM ve RAHMAN OLAN ALLAH'ın ADI İLE BAŞLARIM.

LÂDİKLİ HACI AHMED AĞA HAZRETLERİ

(Kaddesallahu Sırrahül Aziz)

Konya'nın bereketli toprağında yetişen Velîler sarayının Sultanlarından. Ümmî velâkin; mânevî ilim, irfan, mârifet ehli. Aşk ve muhabbet deryâsında kaynayan, takva, verâ sahibi, eşsiz kerametlerin kahramanı, ulu erlerden, Allah Dostlarından biri idi.

Konya'nın Sarayönü kazasına bağlı, şirin Lâdik kasabasında doğmuş. Tertemiz burada büyümüş, yetişmiştir. Babasının adı Mehmed, annesinin adı Emine olup 1304 tevellüdü ile dünya'ya teşrif etmişti.

1897 Seferberliğinde iki ağabeyi ile birlikte cepheye gitti. Babası, üç evlâdını da;

- " Ölmek var dönmek yok. Bana gazî veya şehid babası olma şerefini çok görmeyiniz. Biz sizleri bu günler için büyüttük. Vatan, Millet, Din, İman, Kur'an ve İslâm sizlerden bugün, yolunda kanlar ve canlar feda etmeyi beklemektedir. Hakk'ın Rızası, Peygamberimiz'in hoşnutluğu için, bu uğurda erlik zamânıdır. Yolunuz açık bileğiniz kavi olsun.." düâları ve tenbihâtı ile, onların alınlarından öperek yolcu etmiştir.

İlk korkunç mücâdele; Pınar, Losfaki, Çatalca, Vokestin, Dökme meydan muharebelerine katılarak, kahramanca çarpıştılar.

Daha sonra; Makedonya'da, Yunanistan, Arnavutluk ve Bulgaristan'da çeşitli cephelere katılan Ahmed Ağa, cepheden cepheye koşan Mehmetçik'lerin arasında idi. Aç susuz, cephanesiz kaldıkları halde ümitsizliğe düşmeden, îman ve inançlarının verdiği kuvvetle sebat edip çalıştılar.

Balkan harbinde, Çanakkale harbinde bulunmuşlar. Ağabeylerinden biri Çanakkale'de, diğeri de Kırkgazîler'de şehîd olmuşlardır. Ahmed Ağa'mız da ikinci defa burada yaralıları arındadır.

Savaşlar dizisinde; Hicaz Cephesi bölgesinde, azgın İslâm düşmanlarına karşı savunma görevi için, kavurucu Arabistan çöllerinde savaşan Mehmetçiklerden biride Ahmed Ağa'dır. Kanlı Harekâtında üçüncü defâ yaralanışı göğsüne şeref madalyası oldu.

Hacı Ahmed Ağa, bir ziyâretimde o günleri şöyle anlatmıştı:

- " Şimdiki, Yahûdî'lerin yerleştiği Gazze şehri civarında İngilizler'le harb ederken, mensup olduğum birlik İngilizler'ce pusuya düşürülmüş, birliğin tamamı makinalı tüfeklerle taranıp, bir kısmı öldürülmüş, bir kısmıda yaralanmışlardı.

Ben de vurularak çöle düştüm. Yanımdaki arkadaşlar da, peş peşe vurularak üzerime düşüp, can vererek şehîd oldular. Bunların arasında sıcaktan kavrulan kumlar üzerinde, son derece susuzluktan yanıyor, bir taraftanda yaralarım sızlıyordu. Artık Mevlâ'ya yönelmiş, O 'na kavuşma ânını bekliyordum.

Bulunduğumuz mevkî; esas birliğimize üç günlük yol, bu arada hiç bir canlı yok. Yardım ve kurtuluş ümîdi kalmamıştı.

Tam bu sıralarda; Nihâyetsiz kerem sâhibinin Kudret ve Vefâ eli bize yetiştî..."

Hacı Ahmed Ağa, bu hâli şöyle tasvir eder:

NELERDEN KURTARIR MEVLÂ İNSANI

Susuz püryân giderken çöle
Düşmüşüm kalmışım hayırlı ele
Kalbim Mevlâ ile olursa bile
Nice ol çöllerde kalmaz **Hüdâî**

Düşmüşüm çöllere pek yakın Tûr'a
Ciğer püryân oldu sızlıyor yara
Ol Mevlâ'mın Nûru düşmüştür bura
Mevlâ'sı darda koyar mı **Hüdâî**

Hüdâ'dan başka çölde kimse yoktur
Ol Mevlâm olursa derdime Dokdur
Hakîkattan başka bir kapı yoktur
Hak'tan ayrılır mı aslâ **Hüdâî**

Kapında bekleyen ol âciz benim
Kullara çok lutf-u ihsânın senin
Hakîkattan gelir ilhâmım benim
Mevlâ'dan ayrılmaz aslâ **Hüdâ'î**

Kanalı geçmeye kurdular düzen
Orada duymuşum semada Ezan
Ol beni kurtaran dünya'da gezen
Mevlâ'dan ayrılmaz aslâ **Hüdâ'î**

Bir nazar eyledim Tığ ile Tûr'a
Ömründe kuş dahî uçmamış bura
Hakk'a yaklaştırdı seni bu yara
Yansa da Hak'tan ayrılmaz **Hüdâ'î**

Kumları boyanmış Şehidler kanı
Veren alır imiş bu tatlı canı
Nelerden kurtarır Mevlâ insanı
Nîce ol çöllerde kalmaz **Hüdâ'î**

Kimse bilmez bu Ahmed'in aşkını
Verseler istemem cihan köşkünü
Mâşuk'u ararım burdan geçti mi
Mevlâsına yakın oldu **Hüdâ'î**

Tam çaresizlik içerisinde, sıcak kumlar üzerinde susuzluktan kavrulan bedenim al kanlar içinde mecâlsiz, yaralarım sızlarken, Güneş'in vurduğu yönden bir beyaz atlı belirdi, bize doğru geliyordu. Düşman zannı ile korkumdan kendimi ölümler arasında, ölmüş gibi göstererek yere yatmışım.

Atlı bize yaklaştı ve bana...:

- Esselâmü aleyküm..! Ahmed ne oldu yaralandın mı, kalk bakalım..! diyerek, ismini söyleyince korkum kalmadı, başımı kaldırdım baktım..

- Kalkmaya mecâlim yok.! dedim.

Attan inip yanıma geldi, beni sıkıştıran Şehîd arkadaşlarımı üzerimden birer birer çekti. Susuzluktan yanıyordum.

- Sana su vereyim mi..? deyip, su dolu bir matara verdi.

Susuzluktan yanan bağrıma, o Vefâ elinin verdiği; hayat ve aşk bahşeden şifâ suyunu içtim.. kana kana..!

Mübârek Zat; ellerini sızılaman yaralı yerlerim üzerinde gezdirirken, sızılarım duruyor tâze hayat buluyordum. İşte o su, beni başka bir âleme götürdü.

Bana ne oldu ise; Rahman'ın Vefâ elinden içtiğim o hayat ve aşk bahşeden sudan sonra oldu..!

Sonra beni kaldırıp atının tergisine aldı. En yakın, üç günlük yoldaki genel karargâha götürdü. Bu yolu ne zaman, nasıl geldiğimizi bilemedim. Karargâhın yakınına atının tergisinden beni indirdi. Bir değneğe kırmızı bir bez bağlayıp askerlere salladı. Ayrılacağımız zaman, beni getiren bu Zât'a..:

- Efendim, sizi bir daha görecekmiyim.? dedim.

Mübârek Zat bana...:

- Ahmed Ağa; eğer sen Hak rızası için yaşarsan her zaman seninle beraberiz. Yok, öyle yaşamazsan bu son görüşmemiz! dedi ve ilâve etti...:

- " Askerler gelip seni alınca, sana inanmazlar. Onlara, beni nöbetçi subayına götürün.. dersin.

Hâdiseyi nöbetçi subayına anlat, benim de selâmımı söyle..!" dedi ve kayboldu.

Askerler bir sedye ile gelip beni aldılar. Beni götürürken, parola soruyorlardı, cevap veremiyordum. Birliğimi söyledim, bana inanmadılar...:

- O birlik vurulup yok edilmiş. Hem sen kurtuldu isen, senin söylediğin yol buraya üç günlük yol, nasıl geldin!? Sen yalan söylüyorsun ! dediler.

Ben de:

- Siz beni nöbetçi subayına götürün.. dedim. Askerler beni nöbetçi subayına götürdüler.

Nöbetçi subayı, ehli hâl, âşık bir kimse imiş. Ben nöbetçi subayına; birliğimizin başına gelenleri, yaralanıp düştüğümü, beni kurtaran Adam'ın gelişini ve durumunu anlatırken subay heyecanlanıyordu, kendisine...:

- Beni kurtaran kimsenin size selâmı var..! deyince..

Subay hemen altındaki sandalyeyi bana verdi, bana hürmet etmeye başladı ve:

- Nasıl oldu, bir daha anlat..!

Diyerek üç kere tekrar ettirdi. Her tekrar edişte heyecanı artıyordu. Hemen beni tedâviye alıp yaralarımı sardılar. Yaramı saran doktor işin farkına varmış, bana inanmayanlara:

- Sizin burnunuz koku almıyor mu? Şimdiye kadar hiç bir askerde bu kokuyu duydunuz mu? Şu hastanın kokusuna bakın, Mis gibi kokuyor..! dedi.

Ben hastahânedeki bulunduğum müddet içerisinde, Hocam bir iki defa daha geldi ve bana :

- Ahmed! Terhis olup memleketine gittiğin zaman, ben yine gelip seni bulacağım, merak etme..! dedi, gitti.

Elhamdülillâh, iyileşip taburcu oldum. Çok sürmedi bizi terhis ettiler. Artık memleketim olan Lâdiğe gelmiştim.

İşte, Hocam'ın beni çölde yaralı iken gelerek kurtardığı sırada verip içirdiği, bana hayat bahşeden o sudan sonra bende bir aşk başladı. Aşk ateşi günden güne sînemi yakmaya ve beni dağlara, ıssız yerlere sürüklemeye başladı. Evde duramaz oldum; bu derdimi de kimseye açamıyordum.

Yine bir gün sıkıntımdan, üzüntü ve kederimden ne yaptığımı, ne yapacağımı bilemez bir halde iken, aşkın galebesi ile dağlara çıkıp gittim.

Bir kış günü idi, her taraf karla kaplı. Bir de baktım ki, onbir tane canavar (kurt) arkama düştüler. Durumlarından aç oldukları belli idi, korkup olduğum yere durdum, onlar da durdular.

- Yâ Rab.! Sen muhafaza eyle..! diyerek, Rabbım'a niyâz ettim.

Hayvanlar ağızlarını havaya kaldırıp, hep birden öyle bir uludular ki; vücûdumun bütün kılları âdetâ elbisemden dışarı çıkmıştı. Tam o sırada, semadan kurtların üzerine bembeyaz, koyun kuyruğu şeklinde bir şey indi. Hemen kapışıp yediler ve bırakıp gittiler.

Onlar gittikten sonra, o şeyin düştüğü yere varıp; acaba bir parça kalmış mı? diye bakarken, ufacık bir parça buldum. Hakîkaten, kuyruk şeklinde beyaz ve yumuşak bir şeydi. Bu parçayı alıp yedim, günlerce açlık hissetmedim..!

İşte böyle günler aylar geçiyor, hep gözlerim yolları gözlüyor, O'nu bekliyordum, çünkü:

- Geleceğim..! demişti.

Gönlümdeki yangın arttıkça, lisânım gönlümün feryadını kelimelerle dışarıya döküyordu...;

BEKLER BU AHMED

Böyle mi tenbih etti evrâdı veren
Hak'tan ayrılır mı hakikat gören
Aşkın dolu'sunu eliyle veren
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Bilmem ki gücendin gelmedin bana
Bu aşkın yangını başlıca sana
Meşgul mü oldun daldın da cihâna
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Beklerim yolları hâlâ gelmedin
Bu yangınlık neden oldu bilmedim
Tebessümden başka fazla gülmedim
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Ölüp te bilirim tûrâb olmadın
Cihânı gezdin bir ücret almadın
Şimdiye kadar sen hiç geç kalmadın
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Yoksa çağırırım deryâyı İlyasa
Yoksa çıkar gelir Mûsâ'yı âsa
Feryâdımı duyar Muhammed, Îsâ
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Bir âh eylesem ben bulurum seni
Mevlâm yarattı bu sevgili teni
Tûrâba girsem de boşlamam seni
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Kimse bilmez bu Ahmed'in aşkını
Verseler istemem cihan köşkünü
Mâşuk'u ararım buradan geçti mi
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed**

Tam on iki sene geçmişti aradan. Nihâyet bir gün El-hamdülillâh, Hocam teşrif edip göründüler, artık dünyalar benim oldu.

İşte o günden sonra, hemen hemen her gün uğrar, lüzum eden ders ve mâlûmatı verirdi. Zaman geldi artık beni alır, kendisi ile beraber mânevî toplantılara götürürdü. Kendisinin gelmediği zaman, mânevî telefonla haberleşir, emredilen yere saatinden önce varırdım. Daima böyle verilen saatten önce vardığım için de, Üstâdım beni çok sever memnun olurdu."

Evet Mübârek Sultan, Allah Dostu böyle idi. Vazîfeye gidişleri, ruhen değil, ceseden idi.

Bir gün, Zıvarık'lı Hacı Ahmed ağa ile, Lâdiğe Hacı Baba'nın ziyâretine gitmiştik. O zaman evi, Lâdik'teki tepenin üzerinde idi; evinin karşısında da odası vardı. Odaya misâfir olduk, yatsı namazına kadar beraber kaldık. Namazı kılınca bizden müsade alıp gitti. Odanın pencereleri, evinin sokak kapısına karşı idi. Biz Zıvarık'lı Ahmed Ağa ile; vazîfeye nasıl gidiyorlar görelim.. diye pencereden bakıyorduk.

Ben zannediordum ki; evinin sokak kapısını açıp gidecekler. Öyle olmadı; evinin avlusundan kapıyı açmadan, fûze şeklinde, arkadaşı ile beraber semaya doğru öyle bir yükseldiler ki, bir anda kayboldular. İkisi de göz kamaştırıcı nur içerisinde yükselip gittiler.

Sabah namazına kendisi yalnız geldi.

HİLYE ve ŞEMÂİLİ

Uzuna yakın orta boylu, buğday benizli, naif bedenli, normal kır sakallı, çukurca gözlü, hilâl kaşlı. Nurânî sîmâsında halvet ve melâhat'ın güzelliği görölürdü.

Gayet cömerd, vekar, temkin ve îtidâl ehli idi. Sükûtu ihtiyâr eder, ihtiyaç halinde konuşurlardı.

Ümmî olmasına rağmen, Hocası Hızır Aleyhisselâm olduğu için, ondan mânevî ilimler almış olup, İlmi Hikmet'te yektâ idi.

Kendisini Hakk'ın Rızâsına, halkın hizmetine adanmış, her zaman ve her yönde halkımıza önder, rehber, tesellî ve ümid kaynağı idi. Kendisinden bir şey sorulduğu veya bir kişinin müşkil bir işi olduğu zaman ;

- Durun gardaşım, şimdi cevabınızı getiririm.. der, gider Hocası Hızır Aleyhisselâm'dan sorar, cevâbını alır getirirdi. Kimseyi kırmaz boş çevirmezdi.

Bazı kimseler kendisine gelip:

- Hacı Baba, mânevî yolda bize Rehber olsan, bize mânevî âlem için ders versen olmaz mı..? diyenlere tebessüm ederek:

- Ben bu işin ehli, selâhiyetlisi değilim. Sizler Hacı Sami (K.S.) Hazretlerine gidin, işin ehli ve selâhiyetlisi O'dur!. derdi.

**HACI AHMED AĞA'NIN
BAZI KERAMETLERİ
VE HİZMETLERİ**

RUS GENARALİNİN ÖLDÜRÜLÜŞÜ

Bir ziyâretimde Hacı Ahmed Ağa kendisi anlatmıştı:

" Tahmînen 1945 lerde Ruslar, Kuzey Doğu tarafına asker yığmışlar, gece ânîden hücûma geçeceklermiş. Bizim Hükûmet'in haberi yok. Mânevî haber aldık, Cenâbı Hak'tan izin çıktı. İki arkadaş Rus kumandanlarını öldürmek için görevlendirildik.

Bulundukları yere vardık, çadırın önünde nöbetçi olduğu halde içeriye girdik. Kumandanlarından birini ben, diğerini arkadaşım vurup öldürdük. Kafaları kopan kâfirlerin gövdeleri çırpınca, nöbetçi farkına varıp "Türkler baskın yapmış..! " zannıyla, büyük bir korku içinde düdüğü panik yaratmasıyla, Rus askeri şaşkın, kaçan kaçana..

Rusların böyle panik içinde kaçışmalarından bizim askeriyenin haberi olmuş, hemen mevzîlere girerek hücum emrini beklerken.. Rusların çekilmekte olduğu anlaşılınca, orduya yerlerine gitmesi emri verilmişti."

Bu hadiseyi, o devre bu bölgede çavuş olarak askerlik yapan arkadaşım Ali efendi de anlatmıştı.

BİR TÜRK ÇAVUŞUNUN İHANETİ

Yine bir ziyâretimde Hacı Ahmed Ağa anlatmıştı..;

" Edirne'de askerlik yapan bir Türk çavuşu, iki Bulgar subayına, Edirnenin Askeriye'ye ait planlarını ağır bir para karşılığı satmış, kimsenin haberi yok. Manevî emir aldık, yine iki arkadaş görevlendirildik

Bulgar subayları plânları alıp Kumandanlarına teslim etmek üzere merdivenlerden çıkarlarken, bir anda arkalarından yetişip birine ben, diğerine de arkadaşım, tepelerine vurduk. İkisi de merdivenlerden aşağı yuvarlandılar. Hemen ceplerinden plânları aldık ve yerlerimize döndük.

Sıra Çavuşa geldi! Vatan hâini olduğundan, o da öldürülecekti. Terhis oluncaya kadar dokunmadık, manevî emir öyle idi.

Nihâyet terhis oldu, külfetli bir para ile sevinerek trene binmiş, memleketine dönüyordu. Memleketine gelip, tam trenden inerken, onun da tepesine vurduk; sanki trenden düşüp ölmüştü. Böylece vazife yapılmış oldu. "

ÇOCUKLU KADININ KURTARILIŞI

Yine bir ziyâretimde Hacı Ahmed Ağa anlatmıştı:

" Konya Ereğli'sinde tâze bir gelin, ilk çocuğu kucığında babası nın evine gitmek üzere bir taksiye biner.

- Felân yere gideceğim!.. der.

Taksici yola düşüp giderken fikrini değiştirir, son sür'ât gelini alıp kaçır. Gelin taksinin içinde feryâd eder amma kim duyar. Gelini kurtarmak için Mevlâ'dan izin çıkmış, Hocam bana:

- Ahmed yetiş! Gelini kurtar, taksicinin de işini bitir!.. dedi.

Allah'ın izni ile, bir anda yetiştim! Son sür'ât giden taksinin içinden gelini, kucığında çocuğu ile beraber alıp yolun kenarına oturttum. Taksiye de bir el sallayıp, işini bitirdim Allah'ın izni ile.

Gelin korkudan tir tir titriyor, beti benzi atmış, sapsarı sararmıştı:

- Kızım korkma! Bana Konya'nın Lâdik kasabasından çoban Ahmed derler. Şimdi bir otobüs gelecek seni ona bindireceğim. Babana selâm söyle!.. dedim.

Biraz sonra otobüs geldi, gelini bindirip şöföre tenbih ettim:

- Bunu babasına teslim et!.. deyip uğurladım.

Aradan bir zaman geçti. O gelin, babası ile Lâdiğe gelmişler. sora bizim odayı bulmuşlar. Gelin beni görünce:

- Baba işte beni kurtaran bu Hacı Baba!.. dedi.

Bize teşekkür edip gittiler. "

Bunları yaşayan insanlar halen hayattadır..!

KORE'DE ÇENBERİ YARAN TÜRK ASKERİ

Kore harbinin olduğu devre, Hacı Baba'yı ziyaret için Lâdiğe gitmiştim. Gece orada kalıp, odasında misafir olduk. Yatsı namazına kadar beraber kaldıktan sonra, Hacı Baba namazı kıldı ve sonra bizden müsade alıp gitti. Sabah namazına da geldi ve bize:

- " Bugün Kore'de idik! Türk askeri çenber içine girmiş, imha edilmek üzere idi. Kurtarılmak için Mevlâ'dan izin çıktı! Manevi arkadaşlarımla Kore'ye yetiştik; bizim askerin önüne düştük. Kâfir askerleri bizi görürler, lâkin bizim askerler bizi görmezler.

Kılınçları çektik, küffâr askerini kılınçtan geçirip bizim askere yol verdik. Bakın sabah radyo haberleri verirken duyacaksınız..! " dedi.

Sabahleyin bir radyo getirdiler, ilk haberleri açtılar:

- " Kore'de bulunan, Albay Tahsin Yazıcı komutasındaki Türk birliği çenber içine alınmış! İnanılmaz bir kahramanlık örneği vererek çenberi yarmış, kâfirleri perîşan etmişler!.." diye radyo haber veriyordu..!

Çenberi yaranın kimler olduğundan onların haberleri yoktu. İşte Allah'ın manevî ordusunun vazîfeleri..!

Mübârek Hacı Baba, Kore'ye çıkışlarını şu beyitlerle dile getirmişlerdi..;

HÜCUM.. İLERİ

O! Mekke şehrinden aldık biz emir
Mü'minlerin kalbi nur ile demir
Rabbim Kullarına çok versin ömür
Korkmayın arslanlar hücum ileri

O! Mekke şehrinde bir büyük ordu
Ehli iman bekler Vatanı Yurdu
Cephede vuruşur askerin merdi
Korkmayın arslanlar hücum ileri

Kore'ye varınca süngüyü taktık
Kızıl Çin askerin kükreyip çattık
Hakk'ın Kudretiyle cepheden attık
Korkmayın arslanlar hücum ileri

Asker süngü taktı der Allah.. Allah..!
Ehli îman korkmaz kavgadan vallah
Kırkların himmeti yardımcı Allah
Korkmayın arslanlar hücum ileri

Kalbimizde durur îman çırası
Harp eder askerin cephede hası
Kör Moskof Kominist zâten de âsî
Korkmayın arslanlar hücum ileri

Kör Moskof öğretti yürüttü Çini
Onlar Koministtir kaldırmış Dîni
Vurun Mehmetçikler çevirmen yönü
Korkmayın arslanlar hücum ileri

Yazdı harbimizi Melek'ten kâtip
Tahsin Yazıcı da bir büyük hatip
Çenbere yetiştî **Gavs ile Kutup**
Korkmayın arslanlar hücum ileri

V A R I Y O R . . . !

Kahraman askerler etmeyin merak
Zannetmen Türkiye Kore'ye Irak
Yetmişbin süvârî altında burak
Cem oldu Evliyâ hepsi varıyor

Kore'ye dayandı askerın ucu
Nice hükümdardan almıştın tâcı
Yavuz Sultan Selim çekti kılıcı
Karıştı Kırklar'a hepsi varıyor

Kore'de askerler harbe döşendi
Kör Moskof askere karşı direndi
Molla Hünkâr'da kılınıcî kuşandı
Yürüdü Konya'dan Arslan varıyor

Kore'de askerler imdâda baktı
Bütün Evliyâlar kandiller yaktı
Hacı Bektaş Velî buradan kalktı
Âhi Evran, Âşık Paşa varıyor

Kabzayı kavradı askerin eli
Vurun Mehmetçikler aşalım beli
Ankara'dan Hacı Bayrâm-ı Veli
Gelibolu'dan Ahmed, Mehmed varıyor

Kafkas fırkaları yürüdü başa
Döküldü askerler dağ ile taşla
Elinde Kur'ân-ı Mareşal Paşa
Çekti orduları Çakmak varıyor

Kore cephesinde dizilmiş Gâzî
İnşallah dileriz hayırlı yazı
Malatya Sultânı Battal-ı Gâzî
Abdül-Vehab, Ahmed varıyor

Asker taarruza birlikte geçti
Yediler'le Kırklar fırkasın seçti
Muhammed Mustafa bir Sancak açtı
Ebû Bekir, Ömer, Osman varıyor

Kore'de asker sıkıldı be gâyet
Kılarız namazı okuruz Âyet
Çekti Zülfikâr'ı Şâh-ı Velâyet
Hâlid, Mikdat, Abdurrahman varıyor

Kerbelâ'da nice Aslanlar yatar
Atılan gülleyi eliyle tutar
Hasan'la Hüseyin imdâda yeter
Gavs-ı Âzam, Kutub, Üçler varıyor

O! Hazret'i Allah cümleye Nâzır
Türkler'de pek çoktur çalışkan Vezir
Deryâlarda İlyas, karada Hızır
Gayb-ı icaz, İlmî Ledün varıyor

ÂŞIK AHMED der ki söyleriz hemin
Hüdâ'nın elinde Kürre-i Zemin
Süzüldü semadan Cibrîl-i Emîn
Gök yüzünde has Melekler varıyor

HIZIR İLE MÜLÂKAT

Zıvarık'lı Hacı Ahmed ağabey anlatmıştı:

Zıvarık (Altınekin) Büyük câmi İmamı Hacı Nuri efendiden, Hacı Ahmed Ağa'ya verilmek üzere Lâdiğe mektup götürmüştüm. Lâdiğe varınca, Hacı Baba'nın evine vardım, bahçede olduğunu söylediler. Oraya gittim, Hacı Baba'yi orada buldum, selâm verip mektubu verdim. Beraber otururken posta Seyid Ali geldi.

Hacı Baba:

- Oğlum, bugün burada Dua var.. dedi.

Bu arada, Ceylân dağından Hızır Aleyhisselâm inip geldi. Ceylan deresinde birleştik. Selâmlaşıp hâl, hatır sorduktan sonra Hızır Aleyhisselâm, Hacı Ahmed Ağa'ya:

- Bir beyt söyle Mevlâna.. dedi.

Hacı Ahmed Ağa hayâ edip söylemedi.

Hızır Aleyhisselâm:

Satılır Cennetler Künde bezeller

Bilmezler hakîkatı boşa gezeller

Bir araya cem olsa da güzeller

Nideyim Cemâlin ben görmeyince

Beytini okudu.. Hızır Aleyhisselâm Hacı Ahmed Ağa'ya:

- Mevlâna! Birde sen söyle!.. dedi.

Hacı Ahmed Ağa:

**Âşıklar aşkından almışlar bir tat
Ne cennet isterler ne de saltanat
Onlar arıyorlar nûr-u Hakikat
İlle Cemâlini ben görmeyince.**

Hızır Aleyhisselâm Hacı Ahmed Ağa'ya:

- Mevlânâ, bu kuyunun kendi suyudur bitmez, tükenmez!
dedi.

Hızır Aleyhisselâm, Seyid Ali'ye:

- Birde sen söyle... dedi.

Seyid Ali:

**Fırsat elde iken bul derdine çâreyi
Gâfil iken erişir mevt açar kalbe yâreyi
Haram helâl demezdin kazanırdın pâreyi
Bir gün olur terk edersin mâlî mülkü sarâyı
Bul hidâyet kapısını sen arayı arayı**

Hızır Aleyhisselâm, bana:

- Bir de sen söyle Ahmed... dedi.

Ben de Hacı Ahmed Ağa'nın bir beytini söyledim;

**Kalksa gözün perdesi baksan Hakk'ın hikmetine
Çifte Sancaklar çekildi Hazreti İsâ'nın inmesine
Alâmetler belli oldu Mehdi'nin gelmesine
Enbiyâlar kılınçlandı Teccal'ın fitnesine
Kılınçlara nur doğdu Moskof'un yok edilmesine
Bu kelâmlar Hak kelâmı kalblerin îkaz edilmesine**

Bu beyitleri okuduktan sonra, lüzum eden konuşmayı yapıp,
biri birimizden ayrıldık.

ÜSTADIM SAMİ EFENDİ İLE GECE GÖRÜŞMEK

Bir gün, Zıvarık'lı Hacı Nuri Efendi Hoca ve Zıvarık'tan (Altınekin) Hacı Ahmed Ağa, Lâdiğe Hacı Ahmed Ağa (k.s.) Hazretlerini ziyârete gitmişler. O gün, odasında misâfir olup kalmışlar.

Akşam Hoca efendi :

- Hacı Baba! Müsade buyurun da, Üstâdım Sami Efendi Hazretlerini ziyarete gideyim.. demiş.

Yatsı namazından sonra, Hacı Baba müsade alıp gitmiş. Sabah namazından evvel de gelip:

- Hoca Efendi, Sami Efendi Hazretleri Kayseri'ye gitti. Oradan Adana'ya geçecek. Oradan da Konya yoluyla İstanbul'a geçecek, seni görüştüreceğiz.. demiş.

Hoca efendi..:

- Efendim ben köydeyim, nasıl görüşeceğiz..? demiş.

Hacı Baba:

- Üstâdım Şems'in İmamı Osman Efendi'yi tayin etti. Ben ona söyleyeceğim, o da seni getirecek. demiş.

Benim haberim yok. Ertesi günü Hoca efendi ile Ahmed ağa, benim camiye, Şems'e geldiler. Hoş beş ettikten sonra:

- Sana müjde! Sami Efendi Hazretleri Konya'ya gelecek..! Hacı Ahmed Ağa sana haber verecek, sen de bizi götürüp Hazretleri görüştüreceksin. dediler.

Tabii ki, sevincimin ölçüsü yok idi. Hoca efendi ve Ahmed ağayı misafir ettim; bekliyoruz hayırlı haberi.. Konya'dan bir ferdin haberi yok idi.

Ertesi gün ikindi namazından on dakîka evvel, Ahmed ağa ile ikimiz caminin önünde oturuyorduk. İki kişi gelip Selâm verdiler.

Biri, iri yarı uzun boylu, iri iri gözlü, pehlivan yapılı. Diğeri, orta boylu, zayıf, boynunda çanta asılı idi. Zayıf olan dedi ki:

- Ben Hâdim'den geliyorum, arkadaşım da Ankara dan geliyor. Mevlânâ Hazretlerini ziyârete gelmiştik, lâkin Mevlânâ kapalı imiş, Şems'i Tebrizî'yi ziyârete geldik.. dedi.

Ben de:

- Buyurun efendim!. dedim.

İç kapıyı açtım, Hazretin yanına girdiler. Bu arada bir çocuk gelip...:

- Hocam, seni kayınvâlden çağırıyor..! dedi.

Ben dışarı çıkınca, o zayıf olan bizim arkadaş Ahmed Ağa'ya:

- Benim arkadaş'a iyi bak, İlimi Ezeli'de tanışmıştık. Burada gözlerinden tanıdım, sende gözlerine iyi bak, bu Hocadır..! der.

Lâkin, bizim arkadaşın basîreti kapanmış anlamaz. Ben geldim...:

- Efendim! Huzurda konuşulmasın!.. dedim.

Hemen Hazret'in yanından çıktılar! Ezân-ı Muhammediyye de okunmaya başladı; arkamda namazı kıldılar. Kalkıp giderken, o pehlivan yapılı zat bana öyle heybetli baktı ki, bende anlamadım.

Elinin biri sarılı idi; serçe parmakla yüzük parmağı bir derinin içinde. Baş parmak bir derinin içinde, orta parmak açık, boşta. Acaip bir sargı, eldiven desem eldiven değil. Yine bir şey anlamıyordum. Namaz bitince, cemaatin bir kısmı camide, bir kısmı kapıdan dışarı çıktı; önu park, mâlum. Hemen Ahmed Ağa pür telâş dışarı çıktı, geri geldi.

- Ne oldu yâ hu.. dedim.

- Sen sorma! Bu gelenler boş değillerdi. Bana bir şeyler söyledi o zayıf olan zat, lâkin ben anlamadım. Dışarı çıktım ki kaybolmuşlar. Onun için koştum.. dedi.

Meğerse bu gelen kimseler;

Pehlivan yapılı, eli sarılı olan, Hacı Baba'nın Hocası Hızır Aleyhisselâm imiş. Orta boylu zayıf olan da, Ricâli Gayp'tan Nâbi Hazretleri imiş. Lâdiğe Hacı Baba'yı ziyârete gittiğimizde, biz söylemeden:

- Oğlum, Hocam'la Nâbi Hazretleri sizin camiye varmışlar, siz bilememişsiniz.. dedi.

İşte bu zatlar İkinci namazında geldiler, akşamla yatsı arası da Üstâdım Hazretleri Konya'ya gelmişler. Hacı Ahmed Ağa akşam namazından sonra Halıcı'nın oğlu ile yiğeni bana göndermiş. Onlar taksi ile bize gelirken eski İş Bankasının orada karşılaştık.. bana:

- Ahmed Ağa bizi gönderdi! Hoca Efendi ile arkadaşını saat beşte Sarayönü yolu üzerine çıkaracaksın.. deyip geri döndüler.

Ben de eve gelip, Hoca efendi ve Ahmed ağaya müjdeyi verdim; geldiler diye. O haberciler tekrar bize bir daha geldiler:

- Saat Üçbuçukta çıkaracaksın.. diye söyleyip gittiler.

Sabah saat üçbuçukta denilen yere çıkardım. On dakîka sonra taksi ile; Üstâdım Sami Efendi Hazretleri, Hacı Ahmed Ağa Hazretleri ve Halıcı Mehmed Efendi teşrif ettiler.

Tam seher vakti idi! Teker teker kenara çekip; Evvelâ Hoca efendi, ondan sonra Ahmed Ağa ve ondan sonra da benimle görüşüp lâzım gelen talimatı verdiler. Vedâ ederek Lâdiğe, oradan da İstanbul'a gittiler.

GECE MEVLÂNÂ HAZRETLERİNİ ZİYARET

Zıvarık'lı Hacı Ahmed Efendi anlatmıştı:

" Bir gece Hacı Ahmed Ağa, Zıvarık büyük cami İmamı Hacı Nuri Efendi Hoca ve ben, Konya'da Üçler mezarlığını ziyâret ettik.

Ziyâretten sonra Mevlânâ Hazretleri'nin kapısına geldik, kapılar kapalı idi. Hacı Ahmed Ağa cezbeli bir halde şu beyitleri söyledi:

AÇIN KAPIYI BEN GELDİM

Baldan olur kalbe şeker
Bu yangını ceset çeker
Ne olur hal çeke çeke
Götürürler ol gurbete

Vardım aşkı pervâneye
Hak esrârı divâneye
Selâm verdim Mevlâneye
Açın kapıyı ben geldim

Selâm Enbiyâ Erenler
Hakka arzuhal verenler
Açıp kapıyı girenler
Açın kapıyı ben geldim

Kokun Enbiya kokusu
Uyursun ahret uykusu
Geldiğim Hakk'ın kapısı
Açın kapıyı ben geldim

Senin aşkın düştü bana
Hak hidâyet verdi sana
Seherde Cennet Reyhana
Açın kapıyı ben geldim

Halk eyledi beni yoktan
Hidâyet ererse Hak'tan
Rahmet iner Semâvat'tan
Açın kapıyı ben geldim

Seherde Cennet Reyhânı
Ahmed seyret Âsumânı
Çıkar bu aşkın dumanı
Açın kapıyı ben geldim

Bu beyitleri okuduktan sonra; kapalı bulunan Dergâh'ın kapıları, gecenin ilerlemiş saatinde, insan eli değmeden açıldı ve Hacı Ahmed Ağa içeri girdi. Hacı Nuri efendi Hoca ile ben dışarıda kaldık. Bir müddet sonra Hacı Ahmed Ağa, 70 kişi ile dışarı çıktı.!! Birlikte yerlerimize döndük. "

UÇAĞI DÜŞEN PİLOT

Bir ziyâretimde Hacı Ahmed Ağa anlatmıştı.;

"Bir gün, bir pilot Teğmen uçağı ile eğitim uçuşu sırasında, uçağı arıza yapıyor ve bir tarlaya mecbûrî iniş yapmak durumunda kalıyor. Her ne kadar, yerde arızayı gidermiş ise de, uçağın bu tarla üzerinde kalkışa geçebilmesi imkânı yok. Bulunduğu yer öyle ıssız ki, çevrede canlı yok.

Hocam emir verdi:

- Ahmed! Git şu pilot Teğmen'e yardım et, uçağını da kaldır! dedi.

Hemen geldim; pilot çaresizlik içinde bocalamakta, ne yapacağını bilememekte idi. Selâm verdim ;

- Ne yapıyorsun delikanlı? dedim.

O da durumunu anlattı. Ben dedim ki :

- Oğlum sen uçağı çalıştır, kalkış için ben sana yardım edeyim!

Şaşırılmış bir halde :

- Nasıl yardım edeceksin.? dedi.

- Sen çalıştır, ben uçağı kaldırayım..! dedim.

- Hacı Baba! Kaç tonluk, dört motorlu bir uçak; nasıl kaldıracaksın..? dedi.

- Yavrum, sen çalıştır bakalım..! dedim.

- Neyse çalıştırayım bakalım... dedi ve uçağı çalıştırdı.

Allah'ın izni ile:

- Bismillâh.. Yâ Allah.! deyip yardım edip uçağı kaldırdık ve uçup gitti. "

Pilot der ki:

- " Hacı Baba uçağı kaldırıp ta uçak havalanınca, uçağın kuyruk tarafına oturduğunu gördüm ve..

- Eyvah, Hacı Baba düşecek.. dedim.

Bir müddet sonra, Hacı Baba bulunduğu yerden kayboldu.

Ben yine ;

- Ey vah, Hacı Baba düştü... diye müteessir olmuşum.

Mensup olduğum karargâha varıp, durumu ve başımdan geçenleri Kumandanıma anlattım. Kumandanım bana:

- Mâneviyat adamlarından biri sana yardım etmiş..! dedi. "

Pilot Teğmen bu mâneviyat adamları nerede bulunur acaba, diye araştırma yapıyor. Şarkta filân yerde var diyorlar, târif edilen kimseyi buluyor; fakat aradığı ve gördüğü değil. Böyle bir çok yerleri geziyor. Nihâyet bir gün Konya'da Lâdikli Hacı Ahmed Ağa'yı haber veriyorlar.

Konya'ya gelip Hacı Ahmed Ağa'yı soruşturuyor, kendisine Lâdik Kasabasını târif ediyorlar. Bir arkadaşı ile, bir taksiye binip Lâdiğe geliyorlar. Hacı Ahmed Ağa'yı sorarak, odasını öğreniyorlar. Pilot, Hacı Baba'nın odasına giripte, kendisini görünce..

- Hah.. işte bu Amca..! deyip, eline ayağına sarılıyor.

Hacı Ahmed Ağa:

- Oğlum benzetmiş olabilirsin.. diye gizlenmeye çalışırsa da.

Pilot.:

- Hayır yanılmıyorum, o sensin..! diyordu.

Beraberce camiye gidip geldikten sonra, o gün orada misâfir kalıyorlar. Ertesi gün veda ederek yerlerine dönüyorlar."

BİR GECE MÜLÂKATI

Şöför Ahmed efendi anlatmıştı:

" Hacı Veyis Zâde Hacı Mustafa Hoca Efendi'yi, her gün yatsı namazından sonra bir şöför arkadaş evine götürürdü. Bir kaç araba caminin önüne dizilirdik, bir türlü bana sıra gelmezdi. Bir gün, kendi kendime..;

- Bu gün Hoca Efendi'yi ben götüreceğim..!

Diyerek içimden kesin karar verdim. Namazdan sonra yine arabalar caminin önüne dizilmiş, Hoca Efendi'yi bekliyorduk.

Hoca Efendi camiden çıktı ve hemen :

- Hah, bu gün Ahmed efendide sıra, onunla gideceğim. Siz kusura bakmayın gidin.. dedi.

Öbür arkadaşlar gittiler, Hoca Efendi benim arabaya bindi..;

- Ahmed efendi, şuradan sür.. dedi.

İstanbul caddesini gösterdi, oradan yürüdüm. Ben evine götüreceğimi zannediyordum, halbuki Hoca Efendi ..

- Şuradan sür, şuradan sür.. derken.

Sarayönü yoluna düştük, Ertuğrul köyünü geçmiştik. Lâdik petroluna varmadan epey bu tarafta, Harç Pınarı derler bir pınar vardı, oraya gelince Hoca Efendi:

- Oğlum Ahmed, şu sağ tarafta bir pınar var orada dur.. dedi.

Dediği yerde durdum, Hoca Efendi arabadan indi ve bana:

- Sen burada dur! dedi ve Kible taraftaki dağa doğru yürüyüp gitti.

Ay ışığı altında iyi görünüyordu. Dağın yamacına varınca, tepeden bir karaltı çıktı, Hoca Efendi ile karşılaşip kucaklaştılar ve oraya oturdular. Ay ışığında onları seyir ediyordum, bir müddet sonra kalktılar, bana doğru geldiler.

Baktım ki Hoca Efendi ile dağdan inen Zat, Lâdikli Hacı Ahmed Ağa imiş!

Lâdik nerede, o dağ nerede idi, hayretler içinde ikisinin de ellerini öptüm. Hoca Efendi, Hacı Ahmed Ağa ile tekrar kucaklaşarak vedâ edip ayrıldılar.

Taksiye tekrar bindirip Hoca Efendi'yi evine getirdim.

Ayrılırken, Hoca Efendi bana:

- Oğlum, bu hali kimseye söyleme..! diye tenbih etti. "

MANEVİ TELEFON

Yine bir arkadaş anlattı:

" Üç kadın iki erkek, Konya'dan Hacı Ahmed Ağa'yı ziyârete gidecektik, daha yola çıkmadan :

- Alo alo Ahmed ağa! Üç kadın, iki erkek ziyâretine varıyoruz! diye elimle telefon çevirir gibi yapıp, mânevî telefon çektim; lââtfe olsun diye.

Lâdiğe vardığımızda, daha Lâdiğin girişinde bir adam durup bize el kaldırdı, durduk. Yanımıza gelerek :

-Hoş geldiniz.. siz Konya'dan Hacı Ahmed Ağa'ya telefon etmişsiniz. Üç kadın, iki erkek ziyârete varıyoruz demişsiniz. Ahmed Ağa beni gönderdi, yukarı yoldan gelsinler, aşağı yola su salınmış, arabaları çamura çöker.. dedi. Buyurun beraber gideceğiz..!

Yukarı yoldan giderek Hacı Ahmed Ağa'nın odasına vardık, ziyâretini yaptık. "

BİNBAŞI DURSUN EFENDİ

Yine bir kardeşim anlatmıştı:

" Hacı Ahmed Ağa'yı ziyârete gitmiştik, bir kaç arkadaş odasında otururken, bir kimse geldi. O kapıdan girerken, Hacı Ahmed Ağa :

- Gel bakalım, Binbaşı Dursun efendi..! dedi.

Gelen zat selâm verip, musafahadan sonra oturdu. Hacı Ahmed Ağa:

- Hoş geldin.. deyip, hal hatırını sordu.

Sonra:

- Aile durumunuz nasıl, ne yaptınız..? dedi.

Dursun efendi:

- Efendim, iki gün sonra mahkememiz var. Onun için geldim.. dedi.

Hacı Ahmed Ağa:

- Kolay, hallederiz İnşâallah..! dedi.

Hacı Baba tekrar :

- Dursun efendi! Niye kız çocuklarını gelin etmiyorsun..? Onların vebali var!.. dedi.

Dursun efendi:

- Efendim gelen taliplere güvenemiyorum.. deyince.

Hacı Baba, dolabın kapağını açıp bir paket çıkardı. İçinde şeker varmış, bir avuç aldı ve Binbaşıya:

- Şunu büyük kızına ver..

Bir avuç daha aldı:

- Şunu ortanca kızına ver..

Bir avuç daha alıp:

- Şunu da küçük kızına ver! İnşâallah hayırlı talipleri çıkar, te-reddüt etmeden ver..! dedi.

O gelen zat, İstanbul'lu bir Subay imiş ve sivil olarak gelmişti. O gece orada misâfir oldu; ondan sonraki durumunu bilmiyorum.

"

DİLİ TUTULAN KİMSE

Zıvarık'lı Hacı Ahmed Efendi anlatmıştı:

" Zıvarık'ta akrabamızdan, H. Atâ Efendi Hoca vardı. Kendisi gayet saf, halîm selim, mütevâzî bir kimse idi. Benim Lâdiğe sık sık gittiğimi duyar, buna razı olmaz ve:

- Şu oğlan, işini gücünü terk edip Lâdiğe gidiyor, günlerini orada geçiriyor.. diye arkamdan konuşmuş.

Bir gün, kendi akrabasından birinin dili tutulmuş, konuşamaz olmuş. Halam olan ailesi, Hoca efendiye :

- Bunu, Lâdiğe Hacı Ahmed Ağa'ya götürelim, İnşâallah oradan şifâ bulur.. demiş.

Durumu bana söylediler, ben de :

- Hay hay, gidelim.. dedim

Atâ efendi Hoca, halam ve ben üçümüz birlikte Lâdiğe gittik. Hacı Baba'yı evinden sorduk, yoktu. Ceylân dağının yakınındaki bahçede olduğunu söylediler, oraya gittik. Bahçeye varınca, Hacı Baba'yı koyun otlatır bulduk. Selâm verip elini öptük, hal ve hatırımızı sordu. Sonra bana :

- Oğlum Ahmed, şu değneği al şu koyunları bir dolandır..dedi.

H. Atâ Efendi'ye dönerek..:

- Gel seninle şöyle bir gidelim.. dedi.

İkisi beraber Ceylân dağına doğru gittiler ve ormanın içinde kayboldular. Uzun zaman gelmediler. Ben koyunları otlattım, yemek yaptım, bağdan üzüm getirdim hazırladım, nihayet birlikte geldiler.

Atâ Efendi Hoca'nın rengi değişmiş, hasta gibi gördüm:

- Hayrola Hocam! Hasta mısın? dedim.
- Bir şeyim yok..! dedi amma, durumu değişikti ve üzerinde bir başkalık vardı. Beni kenara çekti ve :
- Oğlum Ahmed, hakkını helâl et.. dedi.
- Hayrola Hocam, ne var..? dedim.
- Ben senin arkandan atardım, günlerini burada geçiriyorsun diye razı olmazdım.

Hacı Ahmed Ağa bu işe vakıf olmuş! Beni alıp götürdü, bir Hil'ât giydirdi; Medîne-i Münnevvere'ye götürüp öğle namazını Ravza-i Mudahhara'da kıldırdı. Şimdi de geri alıp geldi. Ah ben büyük hata etmişim, hakkını helâl et.! dedi.

Bu arada halam; hasta olan akrabasının durumunu Hacı Ahmed Ağa'ya söylemem için beni sıkıştırıyorken..

Hacı Ahmed Ağa:

- Ne o, oğlum Ahmed, Halan ne diyor.. diye sorunca durumu anlattım.

Mübârek ellerini kaldırıp, kısa bir düâ yaptı. Ellerini yüzüne sürerken, o anda karşıdan bir kimse göründü. Hacı Ahmed Ağa, onun yanına gitti, ikisi bir şeyler konuştular. O zat, Hacı Ahmed Ağa'ya bir mendil verdi ve gitti.

Hacı Ahmed Ağa, yanımıza gelerek:

- Şu mendili alın, dili tutulan adamın boynuna bağlayın. Siz yolda, felân kuyunun başına varırken lisanı açılır İnşâallah.. dedi.

Hacı Ahmed Ağa'nın elini öpüp ayrılacağı zaman, bu adamın dilinin neden tutulduğunu sordum.

Buyurdu ki :

- Gusûlhâneye idrar yaparmış, onun için dili tutulmuş! Tenbih edin bir daha yapmasın..! dedi.

Elini öpüp ayrıldık. Yolda giderken tarif ettiği kuyunun yanına geldik, biz atları sularken adamın dili açıldı. Bi İznillâhi teâlâ. Çok sevindik, hepimiz Hacı Ahmed Ağa'ya ve o gelen Zât'a düâ ettik.

AMERİKA YOLCULUĞU

Yine Zıvarık'lı (Altınekin'li) Hacı Ahmed Efendi anlatmıştı.;

" 1944 senesinde bizi ihtiyat askerliğine aldılar. Bir manga askerle Trakya hududunda nöbetteyiz. Ben manga'nın başında çavuş olarak bulunuyorum.

Bir gece arkadaşlarım yattılar. Ben yatsı namazını kıldım, tam bu sırada karşıdan iki kişi belirdi. İkisi de çok garip bir şekilde nur saçıyorlardı. Şüphelenerek çekindim, parola sordum cevap vermediler, yaklaşıyorlardı. Tüfeği aldım, mekanizmayı çekip mermiyi sürdüm. O anda Hacı Ahmed Ağa'nın sesi :

- Oğlum Ahmed, biziz..! deyince ellerim çözöldü.

Yanıma gelip selâm verdiler ve bana bir şey giydirdiler. Beni oradan aldılar, göz açıp kapatacak kadar kısa bir zaman içerisinde değişik bir aleme getirdiler. Güneş yeni doğmuş, kayalardan su çıkıyordu. Hacı Ahmed Ağa:

- Oğlum, burası Amerika..! dedi.

Orada yapılacak hizmetler yapıp bitirildikten sonra, yine göz yumup açincaya kadar geçecek kısa bir zaman içinde, berâber memleketim olan Zıvarığa getirdiler.

Büyük Cami İmamı Hacı Nuri Efendi Hoca sabah namazından çıkmış, caminin önünde düâ yapıyordu. Bu düâ'ya hepimiz iştirak ettik. Sonra beni, yine görev yerime getirip bıraktılar.

Arkadaşlarım hâlâ akşamdan yattıkları gibi uyuyorlardı. Hacı Baba ve arkadaşı ayrılıp Lâdiğe döndüler..! "

KOREDE ESİR DÜŞEN ASKER

Kalbi Büyük H. Mustafa efendi anlatmıştı..;

" Temyiz Mahkemesi Hakimlerinden, İbrahim efendi isminde bir Hakim'in oğlu Kore harbine iştirak etmiş. 1952 senesinde şehid olduğu haberi ile birlikte resmî evrâkı'da ailesine, anne ve babasına gönderilmişti.

Devlet, şehîd'in ailesi ve çocuklarına maaş bağlamış ve bu maaşı onbeş sene almışlar, hayatından bütün ümidlerini kesmişlerdi.

Bu arada çocuklar büyümüş, evlenmiş. Anneleri bir gün, Kayın validesine:

- Anneciğim! Artık beni serbest bırakın, kendi hayatımı yaşamak istiyorum. Oğlumu evlendirdim, kızımı gelin ettim.. der.

Kayınvalidesi:

- Hayır kızım, oğlum gelecek..! der.

Gelin..:

- Yahu anne! Oğlun şehîd olalı onbeş sene oldu, bunca yıldır devlet bize maaş veriyor.. der.

Kayın validesi :

- Hayır yavrum! Oğlum ölmedi gelecek..! der.

Bütün aile, artık bu kadın kafayı bozdu zannı ile, ruh ve sinir doktorlarına muayene ettirirler. Lâkin bir şey yok, kadın sağlam.

Hakim İbrahim efendinin Konya'lı bir arkadaşı:

- Bizim Konya'nın Lâdik kasabasında bir adam var, ona soralım. Oğlun sağ mı, değil mi o bilir!. der.

Beraber Lâdiğe gelirler, Hacı Ahmed Ağa'ya misafir olup sorarlar

- Efendim! Bizim bir kayıbımız var. Kore'de şehîd olduğu haberi geldi, ancak annesi buna inanmıyor; " Benim oğlum ölmedi gelecek.." diye tutturuyor. öldü mü, yoksa sağ mı bize bir haber ver... derler.

Hacı Ahmed Ağa:

- Gardaşım ben öyle şeyleri bilmem, ancak;

Sübhanallah... Sübhanallah, Elhamdülillâh,Elhamdülillâh..

Allahuekber... Allahuekber.. ben bunları bilirim!. der.

Kurnaz adamlar :

- Ahmed Ağa! Sen değil, sana gelen adama soracaksın.. derler.

Hacı Ahmed Ağa :

- Hah, öyle ise sorayım!. der, kalkar gider ve beş dakika sonra gelerek:

- Oğlunuz sağ, güneşe karşı oturmuş ekmek yiyor. Yakında mektubu gelecek, iki ay sonra da kendisi gelecek!. der.

Hakim:

- Kalkın gidelim! Bu adam safsata söylüyor.! diyerek inanamayıp giderler.

Ankara'ya vardıkları zaman; Hacı Baba'nın bildirdiği mektup gelir.! Hayretler içinde kalıp sevinirler. İki ay sonra da kendisi gelir.

Ondan sonra Hacı Ahmed Ağa'nın ne olduğunu anlarlar. "

HIZIR'IN BİR KÖYLÜYE MİSAFİR GELİŞİ

Hacı Ahmed Ağa kendisi anlatmıştı:

" Köylünün birisi Hacı Ahmed Ağa'ya:

- Hacı Baba, Hocana söyle de bir gün bana misafir olsun..
der.

Hacı Ahmed Ağa :

- Vallahi gardaşım! Bilmem amma, bir söyleyeyim.. der.

Hacı Ahmed Ağa Hocasına söyler, Hocası'nda :

- Pekiyi varayım..! der.

Hacı Ahmed Ağa, o köylüye:

- Söyledim gardaşım! Pekiyi geleyim dedi... der.

Aradan bir zaman geçer; Köylü Hızır Aleyhisselâm gelecek diye odasını ve önünü süpürüp temizler, hazırlık yaparken...

Hızır Aleyhisselâm; bir merkebe iki tulum katran yükleyip kendisini bekleyen köylünün odasının önüne varır. Merkebini durdurup selâm verir ve tulumları odanın önüne indirir.!

Köylü sorar :

- Baba onlar ne..? Hızır olduğunu bilmez.

Gelen ihtiyar (Hızır Aleyhisselâm):

- Oğlum katran satarım..! der.

Köylü:

- Aman aman baba! Şu katranlarını al götür, buraları kokutma. Nerede satarsan sat.. der.

Hızır Aleyhisselâm katran tulumlarını alır, merkebin semerine ip filân olmadan birini bir tarafına, diğerini bir tarafına yaslar. Tulumlar düşmeden semere yapışmış durur, köylü farkına varmaz. Hızır Aleyhisselâm gider ve kaybolur.

Aradan zaman geçer, köylü hâlâ Hızır bekler bekler gelen yok, giden yok.

Bir gün Hacı Ahmed Ağa'ya gelir:

- Hay efendim! Hocan gelmedi. Sen gelecek dedin hani ya, gelmedi.. der.

Hacı Ahmed Ağa:

- Gardaşım! Varmış amma sen kovmuşsun !!.. der.

Köylü:

- Ne zaman yâhu..!

Hacı Ahmed Ağa:

- Bir gün, bir merkeple katran satmaya varmış, sen kovmuşsun. Aman şu katranlarını al götür, buraları kokutma, nerede satarsan sat.. demişsin. O'da katranları alıp gitmiş....

Deyince köylü:

- Eyvaaah..! der.

YAĞMUR YAĞMASI

Karabağ'lı Hacı Tevfik Efendi anlatmıştı:

" Bir tarih, Karabağ'da yağmur yağmadı. Yağmur düâsına çıkmaya karar verdik. Düâmıza iştirâk etmesi için, iki arkadaş arabayla Hacı Ahmed Ağa'yı almaya Lâdiğe geldik. Hacı Baba'ya misafir olup, arzumuzu anlattık.

- Zahmet etmişsiniz! Haber gönderseniz gelirdim... dedi ve bize yemek getirdi:

- Siz şu yemeği yeyin! Ben Üstâdım'a sorayım, yağmur taksimi sizin oraya var mı, yok mu?. dedi ve gitti.

Biraz sonra geri gelip bize :

- Benim gitmeme lüzum yok! çabuk gidin, yağmurunuz yağacak!! dedi.

Yola çıktık, daha köye gelmeden yağmur başladı. Öyle yağdı ki, her taraf sele gark oldu. "

ZAMANIN BÜYÜK SULTÂNI
RAMAZANOĞLU MAHMUD SAMİ EFENDİ
Hazretleri (k.s) Konya'da bulunuyordu;

Bir gün zamanın büyük sultânı, Üstâdım Mahmud Sami Hazretleri (k.s) Konya'da idi. Hacı Ahmed Ağa, sırlıklam (Baştan aşağıya ıslanmış vaziyette) Üstâdımın huzuruna geliverdi.

Üstâdım Hazretleri:

- Bu nice iş, ey Ağa..!? dediklerinde.

Hacı Ahmed Ağa, tatlı bir tebessümle:

- Ey Âlem Şeyhi! On dakika evvel Erzurum'da idim...! dedi

O gün Konya'da hava kurak, Erzurum'da ise yağmurlu idi. Hacı Ahmed Ağa, Tayy'î Mekân ile Erzurum'dan Konya'ya gelmişti. Üstâdım Hazretleri ile halvet olup, bir kaç saat mahremâne, gizli görüşüp gittiler..!

KAR FIRTINASI

Bir gün yine Hacı Baban'ın ziyaretine gitmiştim. Görüşme bittikten sonra Hacı Baba:

- Hâfız! Kalırsan kal, mani yok. Kalmayacaksan çabuk git, tipi (Kar fırtınası...) çıkacak!? dedi.

Kış günü idi lâkin, her taraf güneşlik, havada hiç kar havası yoktu. İkinci namazı da yakındı:

- Öyle ise ben gideyim, Hacı Baba... dedim. Elini öptüm vedâ edip ayrıldım.

Lâdiğin kenarına çıkarken hava değişti. Tek tük kar atıştırmaya başladı. Acele acele yürüyordum. Tam petrole geldiğimde bir tipi çıktı ki, göz gözü görmez.

Hemen o anda da İstanbul tarafından bir otobüs gelip petrolde durdu, ona bindim. Öyle kar fırtınası ki, arabanın arkasından vuruyordu. Eğer önünden vuracak olsa idi, arabanın gitmesine imkân olmazdı.

KALBİM İLİMLE DOLU

Karamanlı Hacı Osman Efendi Hoca anlatmıştı:

" Hacı Ahmed Ağa'yı işitmişim, Lâdiğe ziyâretine gittim. Tepenin üzerindeki camide öğlen namazını kılıp, Hacı Ahmed Ağa'nın odasına beraberce geldik.

Yolda gelirken gönlümden şöyle dedim:

- Bu zat'da ilim olsa ne olur! ümmî, kaba saba Çoban Ahmed!

Odaya geldik, oturup hoş beş ettikten sonra, Hacı Ahmed Ağa:

- Osman efendi, Osman efendi..! Sor, ne sorarsan sor. (Kalbini göstererek) Şuram ilimle dolu..! dedikten sonra, Kur'ân dan Âyetler okuyup mânâsını vermeye başladı.

Celallî bir çehre ile bana:

- Hoca efendi! Siz Kur'ân-ı Kerim'deki onsekiz peygamberin belki hayatını bilebilirsiniz. Eğer başınızın ağrımayacağını bilsem, yüzyirmidörtbin Peygamberin, birer birer hayatlarını sana anlatmaya kadirim bi-iznillâh!.. dedi.

Oturduğumuz oda başıma göçtü zannettim, öyle mahcup oldum ki, kendisinden özür diledim. "

Hacı Ahmed Ağa Ümmî idi, okuma yazması yoktu. Osman efendi Hoca ise alim, kâmil, medreseden yetişme, Tasavvuf ehli. Aynı zamanda Hazreti Pîr Esad Efendimiz'in ve Mübârek Üstâdımızın Halîfelerinden idi...!

ARABANIN ARIZALANMASI

Bir gün bir kaç arkadaş Lâdiğe Hacı Baba'yı ziyârete gitmiştik;

Bindiğimiz araba, "Pikap" idi. Akşamla yatsı arası gidiyorduk. Yolda arabaya bir arıza oldu; düzlükte araba yürür, yokuşa gelince çıkmaz, yürümez. İneriz, iteliye iteliye çıkarırız; düzlükte gider, yokuşa gelince çıkmaz.

Yolu yarılamıştık; " Bunda bir hikmet var, geri dönelim." diye aramızda karar verip geri döndük.

Araba geri dönünce öyle oldu ki; ne yokuş, ne iniş dinlemeden gidiyordu. Hayretler içinde evlerimize döndük.

Aradan üç beş gün geçtikten sonra tekrar, arkadaşlarla Lâdiğe gittik. Hacı Baba'nın odasına vardık, selâm verip mübârek elini öperek oturduk. Bizlere hoş geldiniz dedikten sonra..

Hacı Baba:

- Oğlum kusura bakmayın! Bir kaç gün evvel siz gelirken, arabanıza arıza yapıp geri çevirdik. Hocam gelmenize razı olmadı. O gün misafir, Ekrem Babacan Paşa var idi. Ailesi ile birlikte gelmişler. Onun için sizi geri çevirdik!! dedi.

ROMA'DA BİR ATOM ALİMİNİN MÜSLÜMAN OLUŞU

Tüm Genaral Ekrem Babacan Paşa ile bir gün Hacı Ahmed Ağa'yı ziyârete gittik:

Selâm verip elini öptük ve oturduk. Hâl ve hatırımızı sorduktan sonra bir ara Hacı Ahmed Ağa Paşa'ya:

- Ekrem Babacan! Felân yüzbaşıyı tanır mısın! dedi.

Ekrem Babacan:

- Evet tanırım efendim, arkadaşım olur! dedi.

Hacı Baba:

- " Ekrem Babacan! O Yüzbaşı ile çok işlerimiz var. Beraber Roma'ya gittik. Orada bir atom âlimi Müslüman oldu. O'nunla görüştük. Ölürken de başında bulunduk ve cenazesine iştirak ettik!!" dedi.

Ekrem Babacan:

- Allah Allah! O bana böyle anlattı idi lâkin, onu rüyada görmüş zannediyordum!. diye hayretler içinde kaldı.

Meğer O'da Ricali Gayb erlerinden ve Hacı Ahmed Ağa'nın arkadaşlarından biri imiş."

ÜÇ ARZUNUN GERÇEKLEŞMESİ

H. Ali Ağaçcı kardeşim anlatmıştı:

" Bir gün, Hafız Hasan Varol, yorgancı Mehmet Dedeoğlu üçümüz birleşerek Hacı Ahmed Ağa'yı ziyaret için Lâdiğe gittik. Bir otobüse binip petrolde indik, yaya olarak gidiyorduk. Kuşluk vakti idi, karnımız açıkmıştı.

Ben dedim ki; bir tas yoğurt olsa da yesek..!

Hafız Hasan Efendi:

- Sıcak ekmek olsa da yesek..!

Dedeoğlu:

- Bulgur pilavı olsa da yesek! dedi..!

Böylece konuşarak Hacı Baba'nın odasına vardık. Hacı Baba biraz sonra geldiler ve bizim arzumıza göre; sıcak tandır ekmeği, bulgur pilavı ve bir tas da yoğurt getirip önümüze koydular. Bizler biri birimizin yüzüne bakıyorduk. Öğle ve ikindi namazlarını orada kıldık ve epeyce sohbetten sonra, Hacı Baba dedi ki:

- Kardaşım! Şimdi Ceylan dağında arkadaşlarla birleşip, bir yere gideceğiz. Mani yok, kalırsanız burada kalın. Sabah namazına İnşallah gelirim.!" dedi.

Bizler de, geri döneceğimizi söyledik. Ben bir ara kalbimden; acaba nereye gidecekler? diye geçirmiştim.

Mubarek Hacı Baba Bana:

- " Kardaşım, şu dolabı aç! Orada, nereye gideceğimiz bir kağıtta yazılıdır; oku!" dedi.

Dolabı açtım, el kadar kağıtta:

"Amerika, Nevyork, Vaşington..!" diye yazılı idi.

Hacı Baba:

- " İşte oraya gideceğiz! Orada çok Müslüman olan var, onlara yardımcı oluyoruz!"

Kendisinden mücadele alıp ayrıldık ve Konya'ya döndük."

KAÇAN ÇOCUĞUN GERİ GELİŞİ

H. Mehmet Çınar kardeşim anlatmıştı:

" Cıvıloğlu Çarşısı yanındaki dükkanımızda oğlum İbrahim ile çalışıyorduk. Dünyevi bir sebepten oğluma kızmış, darılmıştım. Fakat, çocuk dükkanı terk ederek kaçıp gitti. Tabii ki nereye gittiğini bilmiyordum. Bir ay kadar gelmedi, haber de alamadık. Annesi, annelik şefkatiyle her gün bana darılıyor huzursuzluk veriyordu. Öyle ki, artık eve gitmeye sıkılıyordum. Nihayet, Lâdikli Hacı Ahmed Ağa aklıma geldi; gideyim Hazret'e haber verip çocuğun gelmesi için dâa etmesini isteyeyim.. diyerek, Lâdiğe gittim. Odasına vardım ve kendisini sordum; şimdi gelir.. dediler. Hakikaten de biraz sonra geldi.

Hacı Baba'yı ilk defa görüyordum ve evvelce kendisini tanıımıyordum. Selâmdan ve hoş âmediden sonra; 12 metrelik yün kuşağı varmış, onu beline sarmaya başladı, ben de yardım ettim ve kendisine sordum:

- Hacı Baba! Belin incindi mi yoksa?..

- Kuşağı sıkı sıkıya sarıyordu, bana:

- " Evet evlâdım! Üç dakika evvel Rusya'da idim. Bir kâfirin öldürülmesi ile görevlendim. O kâfiri öldürdüm lâkin, belim biraz incindi ve şimdi oradan geliyorum!" dedi.

Öğle namazını beraber kıldık ve oturduk. Fakire sordular:

- " Bir hizmetin mi var?"

Ben de, oğlumla aramızda geçen hadiseyi anlattım; bir aydır ailem her gün bana eziyet ediyor, çok huzursuz oldum. Ne olur Efendim, çocuğun gelmesi için sizden dúa etmenizi rica etmek için geldim!. dedim.

Şöyle biraz durakladıktan sonra bana:

- " Gelir, gelir İnşâallah! Merak etmeyin!" dedi, izin alıp geri döndüm.

Bir kaç gün sonra baktım ki; çocuk gelmiş, dükkanımızın yakınındaki lokantaya oturmuş yemek yiyor.

- Hoş geldin! dedim; çabuk annen seni evde bekliyor, çabuk gidelim!. dedim, itiraz etmedi. Bisikletimin arkasına bindirip eve götürdüm, annesi ile kucaklaşıp ağlaştılar. Annesi sordu:

- Oğlum nerede idin! Nereye gittin İbrahim?

- İzmir'e gitmiştim! Vardığım gün bir dükkana girip çalışmaya başladım. Bir pazar günü İzmir Fuarı'na gitmiştim. Orada gezerken, kalbimde göğsümde bir daralma, bir sıkışma oldu; öyle ki, bir ateş bastı ölecekmiş gibi oldum. Hemen oradan garaja gelip bir otobüse binip işte buraya geldim. Otobüse binince, o daralma o ateş geçti!. dedi.

ÇOCUĞU YAŞAMAYAN KADIN

Mustafa Savaş efendi anlatmıştı:

" Vaktiyle, benim yedi çocuğum oldu ve hepsi de yaşamayıp öldü.

Bir gün Kayın Validem, dayısının oğlu olan Ahmed Ağa'ya kızını (bizim hanımı) alıp gidiyor.

- Ya hu dayı oğlu! Bizim bu kızın çocuğu oluyor, ölüyor. Yedi çocuğu oldu, yedisi de öldü; buna bir çare yok mu? demiş.

Ahmed Ağa:

- " Vallahi bizim kız! Bin bir düası var Allah'ın. Her şeyin bir düası ve devası var!" diyor.

Sonra, bir düa okuyor, biraz şeker verip:

- " Şunu sen ye, şunu kızımız yesin, şunu oğlumuz yesin.. kalanını da dağıtiverin. Rabbim İnşâallah bundan sonra doğacak çocuklarını yaşatır.!" diyor.

Ondan sonra, hakikaten öyle oldu elhamdülillâh. Evel Allah Ahmed Ağa'nın düası bereketiyle bir çocuğumuz daha oldu, yaşıyor! dedi.

RUS VE BULGAR ANLAŞMASI

Bir ziyaretimizde Hacı Baba şunu anlatmıştı:

" Ruslar'la Bulgar'lar gizli bir anlaşma yaparak, Türkiye'nin aleyhine birleşmişler:

" Kuzeydoğudan Ruslar, Kuzeybatıdan da Bulgarlar Türkiye'ye vuracaklar."

Bu anlaşmayı imzalamak üzere, iki tarafın yetkilileri Bulgaristan'da bir araya gelirler.

Manevi âlemde, bu anlaşmanın bozulması için karar alınarak, benimle bir arkadaşım görevlendirildik. Hemen hareket ederek Bulgaristandaki toplantı sarayına yetiştik. Rus yetkilisini, merdivenden çıkarken tepesine vurup aşağı yuvarlayıp öldürdük. Ölüm sebebi bir türlü anlaşılamadığı için Ruslar buna, gizli bir ihanet, çok gizli bir suikast olarak Bulgarların öldürdüğünü sanarak, anlaşma imzalanmamış ve bozulmuştur.

SIKI YÖNETİM HAKİMİNİN HACI BABA'YI ALAYA ALIŞI

Hacı Baba'nın torunu Mehmet Elma anlatmıştı:

" 27 Mayıs 1960 ihtilâlinde, pek çok kimselere yapıldığı gibi dedemi de alıp Konyada sıkıyönetim mahkemesine götürmüş-ler.

Sıkıyönetim hakimi dedeme alay tarzıyla:

- Sen namazlarını Mekke'de kılar mışsın öyle mi? demiş.

Dedem, dört mısralık bir şiirle şöyle cevap vermiş:

**Ben de âşık oldum Mekke iline,
Canım.kurban olsun Hakk'ı bilene,
Beni alay edip şöyle gülene;
İntizar edersem başka hal olur!**

Bunu söyledikten sonra başka şey söylememiş. Fakat o' anda başka ne hal oldu ise, askeri hâkim derhal kendini topararak:

- Hacı Baba'yı hemen, getirdiğiniz yere götürüp bırakın! demiş.

Hemen serbest bırakıp yerine getirmişler.!"

OKUDU DURDU KALBİMDEN GEÇENLERİ

Marangoz Hilmi efendi anlatmıştı:

" Lâdik'te marangoz dükkanında çalışırken Hacı Ahmed Ağa geldi. Akrabamız olur, kendisine dayı deriz.

- Buyur dayı...! dedim.

selam verdikten sonra:

- " İşim düştü sana yiğen!" dedi. " İstanbul'dan Sami Efendi bana Kur'ân-ı kerim göndermiş. Ona bir rahle yap da camiye koyayım!" dedi.

- Olur dayı, yapayım! dedim.

Kalbimden; rahlenin fiyatını sorsa da parasını alsak.. diye içimden geçirirken.. Ahmed Ağa:

- " Yiğen! Ben bir daha belki gelemem. Borcumuzu söyle de parayı şimdi vereyim!" dedi.

- Olur dayı! dedim; 35 lira diyecektim utandım, 25 lira! dedim.

Parayı çıkarıp verdi. İçimden; acaba rahle boyanacak mı..? diye geçirirken..

- " Boyan varsa bir de boya çaliver! dedi.

- Olur, boyayayım! dedim.

Sonra yine kendi kendime içimden; Kur'ân büyük mü küçük mü acaba? Öyle ya ona göre rahle yapmak lâzım.. derken Hacı Baba:

- " Rahle büyük olsun! Kur'ân-ı Kerim büyük!" dedi.

O gittikten sonra çalışmaya başladım. kendi kendime de; Hay şaşkın adam! Ahmed Ağa zengin, bir sürü koyunu var, niye 35 lira demedin de 25 lira dedin.. diye konuşurken çok geçmedi, O'nun camisinin imamı Bekir Hoca çıkageldi:

- Ahmed Ağa gönderdi! Şu on lirayı alacaksın; parayı azınsımışsın, hiç itiraz etmeyecek mişsin! dedi.

Ben de, olan şeyleri Bekir Hoca'ya anlattım. Kalbimden geçen şeyleri bir bir bilerek söyledi.

İşte onun için büyükler:

" Evliya yanında kalbini muhafaza et!" demişlerdir.

BANA BİR IŞIK GÖSTER

Hacı Baba'nın oğlu Zekeriya şöyle anlatır:

" Bir gün babama dedim ki:

- Madem sende bir şeyler var diyorlar, bize de bir ışık göster! dedim.

Babam bir şey söylemedi. Aradan epey zaman geçmişti. Bir gün babam bana:

- " Oğlum ben bir yere gideceğim! Bu gün misafirler gelecek, onlara iyi bak!" diye tenbih etti gitti.

Odanın önüne oturdum, misafirleri bekliyordum. Bir müddet sonra, ufak tefek bir merkeple; üstü başı yırtık, mırtık, pejmurde bir ihtiyar merkebinin üstünde bıçak bileme çarkı asılı olarak geldi ve bana selâm verip:

- Delikanlı! Misafir kabul eder misin? dedi.

- Neye kabul etmeyim, buyur! dedim, lâkin, içimden pek gönlüm olmamıştı.

Adam:

- Azıcık gönlün az oldu ama, olsa da geldik, olmasa da geldik! dedi.

Kalkıp yardım ettim. Çarkı indirip merkebi ahıra bağladım. Misafiri de odaya aldım. Beraber oturuyorduk. Üstü başı pejmurde olan misafir baktım ki, mübarek yüzü öyle güzelleşti

öyle güzelleşti ki, o pejmurde hali kayboldu. Bu hale hayret ettim. Akşam oldu; kalkıp gittim yemek getirdim.

Misafir:

- Ben yemek yemem! dedi, geri götürdüm.

Biraz sonra bir misafir daha geldi. Az sonra da yine bir misafir daha geldi. İkisine de yemek getirdim:

- Biz yemeyiz! dediler, tekrar götürdüm.

Sonra da bana:

- Kalk, bir abdest al da namaz kılalım! dediler.

- Namaza biraz soğuksun amma ne ise, bu gün bizimle beraber bir namaz kıl! dediler.

Hakikaten de, iş güç telâşeden namazı kılamiyordum. Hemen kalkıp apdest alıp yatsı namazını beraber kıldık. Gecenin bir yarısına kadar oturdular. Sonradan gelen misafirler müsade alıp gittiler, çarkın sahibi kaldı. Sabah olunca o da:

- Delikanlı! Biraz bana ekmek peynir, merkebime de biraz yem saman getir! dedi.

Ben eve gidip yemeği getirdim. Bir de ne göreyim; misafir yok, çarkı kalmış.

Zaten evvelce de demişti ki:

- Çark şimdilik burada dursun. Sonra bir zaman gelip alırız.! demişti.

Orayı burayı ararken babam geldi:

- Ne ararsın oğlum! dedi.

- Ya hu baba! Bir misafir vardı, âniden kayboldu onu ararım! dedim.

Babam:

- Giden gitmiş, haydi eve gidelim! dedi, eve döndük.

Misafirin çarkı yıllarca kaldıktan sonra, bir gün bir delikanlı geldi ve çarkı istedi.

Ben:

- Bu çark senin değil! Bırakan yaşlı bir kimse idi! dedim.

Babam geldi adama:

- Hoş geldin! dedi ve bana:

- Oğlum çarkı ver, bu çark onun! dedi.

Çarkı getirip o gence verdim, alıp gitti. O gidince, babam bana şöyle mânidar bir bakışla:

- " Bir de kalkmış da; baba bana bir ışık göster!.. diyor. Eline gelen fırsatları, boyuna kaçırıp durduğuna bakmıyor da.. baba bana ışık göster!.. İşte yine gitti ışık oğlum!...O çarkı götüren benim hocam idi. Öbür misafirler de Ricali Gayb'dan arkadaşlarım idi..!" dedi.

ŞAM'DA BİR MÜLÂKAT

Halıcı Saraç Mehmed efendi anlatmıştı ;

" Hacı Ahmed Ağa ile beraber ilk Hacca gittiğimizde, Şam'ı uğramıştık.

Bana dedi ki :

- H. Mehmed efendi, benim burada manevî bir arkadaşım var. Selim Sultan derler, gel onu ziyaret edelim. Her gece manevî vazîfeye beraber gideriz, lâkin gündüz gözü ile şimdi görüşeceğiz!.. dedi.

Beraber kimseye sormadan, sanki oralı imiş gibi, o zatın oğlunun dükkânına vardık, selâm verip çocuğa :

- Baban nerede..? dedi.

Çocuk:

- Evde efendim.. dedi.

- Git babana haber ver! Konya'dan arkadaşın gelmiş, Çoba Ahmed, de!.. dedi.

Çocuk gitti, biz dükkâna oturduk. Biraz sonra çocuk geldi ve

- Geliyor efendim.. dedi.

O zat henüz görünmüyordu, Ahmed Ağa ayağa kalktı:

- İşte geldi! dedi.

Beklediğimiz Zat'da köşeden çıktı. Öyle bir kucaklaştılar ki, sanki senelerce görüşmemişler de, ilk defa görüşüyorlarmış gibi.

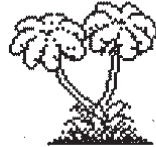
Halbuki Hacı Ahmed Ağa :

- Biz her gece vazîfede beraberiz... demişti.

O Zat'da fakîre:

- Her gece Hacı Ahmed Ağa ile vazifede beraberiz amma, gündüz gözü ile ilk defa görüşüyoruz.. dedi.

Bir müddet beraber kaldıktan sonra vedalaşıp ayrıldık. "

ŞEMS-İ TEBRİZÎ CAMİSİ 1952 de İBADETE AÇILDI

Fakîr, bu caminin ilk İmamı olarak göreve başlamıştım. Şems-i Tebrizî Hazretleri hakkında çeşitli rivayetler vardı; " Orası makâmı.. veya orada medfun diye.

Bir ara Hacı Ahmed Ağa'ya sordum :

- Hacı baba! Şems-i Tebrizî hakkında ne malumatınız var? Kendisi buradadır, değildir diye rivayetler var!. dedim.

Hacı Baba :

- Hafız! Ben bir şey bilmem amma, benim Hocam'ın bana söylediğine göre, kabri buradadır. O sandukanın altı mahzendir. Mahzende atıldığı kuyu, yanı başında da kabri var. Kimseyi indirme, manevî razı olmazlar.! dedi.

Sonra ben, caminin sergileri çoğalınca; Hazret'in sandukasının etrafına hasırlar çakılmış, hasırlar da iyice eskimiş durumda idi, söktüm. Hasırları kaldırıncı, altından mahzenin kapağı meydana çıktı, kapağı asıldım açıldı. Bir mum yakıp:

- Destur Sultânım!. deyip üç merdivenle aşağı inerek mahzene girdim.

Mahzen muntazam oda şeklinde, yerler kapak taşı ile döşenmiş. Hazretin atıldığı kuyu dört köşe bir mermer ile kapatılmış, ki-reçle sıvanmış, üzeri işlemeli, iki de hava deliği var. Yanı başında da bildiğimiz kabir. Aynen Hacı Ahmed Ağa'nın tarif ettiği gibi Hazretin kabri. Halbuki, Hacı Ahmed Ağa buraya hiç girmiş değil.! İşte Allah, dostlarına herşeyi aynen beyan eder..!

TAZE HURMA DALI

Hacı Ahmed Ağa'nın Kayınbirâderi, Hacı Sadık efendi anlatmıştı;

" Bir gün, Ankara tarafından bir taksi dolusu insan Lâdiğe gelir. Odaya uğrayıp Hacı Ahmed Ağa'yı sorarlar, yukarıda bahçede olduğunu öğrenip oraya gelirler. Hacı Ahmed Ağa'yı, gölgede oturuyor görürler. Kuyunun başında bir ağacın altına oturup, içki şişelerini açarak içmeye başlarlar.

İçlerinden birisi Hacı Ahmed Ağa'nın yanına varıp:

- Hacı Baba! Sana Evliyâ diyorlar. Eğer sen Evliyâ isen, bize dalından kopmuş taze hurma getir!.. der.

Hacı Baba:

- Oğlum! Bende bir şey yok, öyle bir şey olmaz.. der.

Adam gider bir başkası gelir:

- Hacı Ahmed Ağa! Sen Evliyâ imişsin, bize dalıyla taze hurma getir!.. der.

Hacı Ahmed Ağa ona da aynı şeyi söyler. Onlar içki içmelerine devam eder.

Bu arada Hacı Ahmed Ağa'nın Hocası gelir:

- Ne o Ahmed! ne isterler bunlar? der.

Hacı Ahmed Ağa:

- Efendim! Dalından kopmuş taze hurma isterler... der.

Hocası:

- Pekiyi...! der, kaybolur.

Biraz sonra, dalıyla beraber taze hurma salkımını getirir.

Ahmed Ağa'ya:

- Götür ver!. der.

Ahmed Ağa, yanlarına varıp:

- Buyurun, istediğiniz bu değil mi ?.. der.

Taze hurmayı dalıyla beraber önlerine koyar!

Onlar, biri birlerine bakıp hayretle kalkar ve şişeleri kırarak, Ahmed Ağa'nın ayağına kapanırlar. O andan itibaren de bir daha içkiye tövbe derler.

BOZULAN MOTORUN TAMİRİ

Şimdi adını hatırlamadığım bir kardeş anlatmıştı:

" İki arkadaş benim "CZ" motoruyla, Hacı Ahmed Ağa'yı ziyarette gidiyorduk. Arkadaşımın ikinci ziyareti, benim ise ilk ziyaretim idi. Dağ yolundan gitmiştik. Yolda motor arıza yapıp çalışmadı. Namaz zamanı olmuştu, Lâdiğe varmak için de bir hayli yol vardı.

- Namazları kılalım, yemeğimizi yiyelim, motoru tekrar çalıştıralım. Çalışırsa gideriz, çalışmazsa bir araba bulup motoru atıp götürelim.. diye aramızda karar verdik.

Ben, arkadaşımdan habersiz :

- Ahmed Ağa! Eğer sen Evliyâ isen, benim motorumu tamir et.! diye, kendim işitecek kadar söyledim.

Namazı kıldık, yemeği yedik, motoru çalıştırdık, çalıştı. Binip Lâdiğe Hacı Ahmed Ağa'nın odasına vardık. Kendisi odada imiş, selâmlaşık ve elini öpüp oturduk. Hal ve hatırımızı sordu, ikinci gelen arkadaş :

- Oğlum Mehmed! Kalk, bir çay koy da içelim!. dedi.

Bana dönüp :

- Hay yavrum, hay kuzum! Ben motor tamircisimiyim canım. Bana niye eziyet ediyorsun? Hem niye asfalt düz yol varken dağ yolundan geldiniz?. diyerek bana darılıp, benim yoldaki halimi haber verdi.

Hemen eline sarıldım, özür diledim..! "

ASKERLİK ŞUBE BAŞKANI

Öğretmen Mehmed efendi anlatmıştı:

" Kadınhanı Askerlik Şubesinde, bir Şube Başkanı vardı. Kendisi maneviyata inanmaz, manevî erlere aşırı derecede gayız ve kin besler. Elinden gelse saç ve sakallarını yolacak, onları yok edecek.!

Lâdik'li Hacı Ahmed Ağa'nın bu erlerden biri olduğunu duyar, lâkin bir türlü görüemez.

Bir gün Hacı Ahmed Ağa Kadınhanı'na gider. Çarşıda gezerken, tesadüfen Şube Başkanı ile karşılaşır. Yanındaki birisi:

- İşte aradığın, Lâdik'li Hacı Ahmed Ağa budur!. der.

Şube Başkanı, Ahmed Ağa'yı dairesine davet eder ve alıp götürür..

- Ahmed Ağa! Sana Evliyâ diyorlar. Benim babam, dedem ve dedesi öldüler. Onların kim olduğunu, isimlerini, benim sülâlemi haber vereceksin. Eğer söylemez, haber vermezsen sana yapacağım var, elimden kurtulamazsın!!.. diye tehdit eder.

Ahmed Ağa güler:

- Oğlum! Sen bana dört gün mücadele et de sorayım, haber getireyim.. der.

Şube Başkanı..:

- Sana dört gün değil, ondört gün mücadele vereceğim. Biliyorum kaçacaksın, amma elimden kurtulamazsın.. der ve bırakır.

Hacı Ahmed Ağa :

- Dört gün sonra haber vermeye ben mi geleceğim, yoksa sen mi geleceksin..? der.

Başkan:

- Tabii ki sen geleceksin!! der.

Dört gün sonra Hacı Ahmed Ağa Kadınhanı'na gidip, Şube Başkanının yanına varır, selâm verip oturur. Üstâdından aldığı haberi bir bir söyler. Yedi sülâlesinin kimleri olduğunu, ne iş yaptıklarını, isimlerini söyler.

Şube Başkanı ayağa kalkar, eline ayağına kapanır, özür diler, ağlayarak hakkını helâl etmesini ister.

Ahmed Ağa:

- Sana hakkımı helâl ederim amma, sizde benim bir emanetim var, eğer onu getirirsen öyle helâl ederim!?. der.

Başkan hayretle sorar:

- O emanet nedir..? der.

Hacı Ahmed Ağa:

- Annen bilir, annene sor! der.

Başkan hemen telâşla eve gider, annesine durumu anlatır ve; bir emaneti varmış onu ister! der.

Annesi:

- Hani oğlum, sen Allah dostlarına inanmazdın.! Onların düşmanı idin, saç ve sakallarını yolacaktın?. der.

Başkan:

- Anacığım! Ben cahilmişim, şimdi anladım, öğrendim, inandım tövbe ettim!! der.

Annesi emaneti getirir ve der ki:

- Oğlum! Baban Kâdirî tarikatına bağlı idi. Ölmeden evvel bana şu tesbihi emanet etti; " Bunu sakla, sahibi gelip isteyince ver."dedi. Demek ki sahibi bu zat imiş der ve tesbihi oğluna verir.

O da getirip yine ağlayarak, Hacı Ahmed Ağa'ya sarılıp özür diler ve elini öper. Emanet tesbihi kendisine verir ve helâllaşır. "

ARABADAN DÜŞEN KADIN

Yine Kadınhanı'nda; Mehmet isminde bir memur, Hacı Ahmed Ağa'ya inanmaz, O'na içinden kin beslermiş.

Bir gün o memur, ailesi ile birlikte memleketi olan Karaman'a gider ve bir müddet sonra dönerler. Otobüste gelirken, ailesi ön kapının yanına oturmuş. Nasıl oldu ise olmuş, kapı açılmış ve kadın aşağı düşmüş haberleri olmamış. Bir iki dakika sonra haberleri olunca, hemen durup koşarak gelmişler, kadın yolun aşağısında oturuyor ! Kendisine bir şey olmamış; sormuşlar:

- Nasıl oldu..? diye.

Kadın:

- Kapı açıldı! Yere düşerken, yaşlı bir ihtiyarın beni tutup yavaşça yere koyduğunu ve hemen kaybolduğunu gördüm!! demiş.

O zaman, efendisinin akli başına gelip, bu işi yapanın Ahmed Ağa olacağını tahmin eder.

Bir müddet sonra Ahmed Ağa'yı görmek ve ziyaret etmek arzusu gönlüne düşer. Lâdiğe giderek Hacı Ahmed Ağa'yı ziyaret için odasına girer. Daha kapıdan içeriye girerken, Ahmed Ağa:

- Gel bakalım Mehmed efendi! Hanımın Fatıma arabadan düşmeseydi, buraya gelmeyecektin ve kalbindekini de atmaya caktın!! deyince; Mehmed efendi de şafak atar! Eline ayağına kapanır, özür diler. Böylece hakîkatı anlar?"

HAC YOLCULUĞU

" Sene 1966, Hacı Ahmed Ağa ve bir çok arkadaşlarla, karayolundan otobüsle Hacca gitmiştik. Kendisi, Tayyi Mekân (1) iken, li-hikmetin (2) bizimle otobüs yolculuğu yapıyordu. Yolumuz Haleb'e uğradı. Haleb'de Zekerıyyâ Aleyhisselâm'ı ziyâret edip, Şam'a hareket ettik. Şam'a gelince otobüsler garaja girdiler; şöförler 3 - 5 saat kalacağımızı haber verdiler.

Hacı Ahmed Ağa arabadan inince:

- " Kardaşım! Siz beni serbest bırakın ben gelirim, benim işim var!" dedi ve gitti.

Şam'da manevi vazife arkadaşı Selim Sultan vardı. Her halde onu ziyarete gitmişti.

Şam, çok büyük bir şehir; Suriye'nin başkenti. Burada pek çok yatırlar var; Camii Emevi'nin içinde " Yahyâ Aleyhisselâm, yakınında Selâhaddin-i Eyyûbi, Muhyiddin-i Arabi, Halid-i Bağdâdi, Pamuk Baba, Kerbelâ Şehidleri'nin başları; Hz. Hüseyin Efendimiz'in mübârek başı, aile ve kızları.. daha pek çok yatırları ziyâret ettik.

(1) Tayyi Mekân: Cenâb-ı Hakk'ın bazı kullarına verdiği, zaman ve mekân mefhumlarını aşarak, bir yerden bir yere, bir anda gidebilmek.

(2) Li-Hikmetin: Bir hikmete bağlı olarak. (Tayyi Mekân yoluyla bir anda gidebileceği bir yere, otobüslerle bir çok zahmetler çekerek gitmesi..)

Arabaların hareket saatinde orada toplandık. Hacı Ahmed Ağa'da geldi, arabalara binip, Ürdün yoluyla Kudüs'e gitmek üzere hareket ettik. Kudüs'ü Şerif'e yaklaşıırken, bir tepe üzerinde Musâ Aleyhisselâm ile kardeşi Hârûn Aleyhisselâm'ın türbeleri olduğunu Hacı Ahmed ağa gösterdi, oraya gittik ve ziyâret ettik. Ondan sonra, Mescid-i Aksâ'ya geldik. Akşam ve yatsı namazlarını orada kıldık. Rasûlû Ekrem (s.a.v.) Efendimiz'in Mirac'a giderken ayağını bastığı "Hacer-i Muallak" (Muallak taşı - Boşlukta duran taş) taşını gördük. Daha sonra, Kudüs'e 15 kilometre uzaklıkta olan Halilürrahman şehrine gittik. Orada, dört büyük peygamber ve aileleri; "İbrahim Aleyhisselâm, Yakub Aleyhisselâm, Yûsuf Aleyhisselâm, İshak Aleyhisselâm ve ailelerinin" türbelerini ziyâret ettik.

Hacı Ahmed Ağa, buradaki geçmiş hatıralarını bir bir anlattı; hayran kaldık.

O zaman, Kudüs şehrinin yarısı Yahudilerde yarısı işe arablarda idi. Yahudiler tarafında, Cercis Aleyhisselâm'ın olduğunu Ahmed Ağa haber verdi. Lâkin oraya gidemedik.

Kudüs ziyâretinden sonra, tekrar geri dönüp Maan şehrinden Medine-i Münevvere'ye doğru hareket ettik. Her taraf çöl, yol yok idi o zaman. Arabamız bazan kuma gömülür, ineriz iteliyerek çıkarırız tekrar bineriz... böyle böyle Medine-i Münevvere'ye (Yâr Köyüne) ulaştık elhamdülillâh. Bir müddet de Medine-i Münevvere'de kaldık, ondan sonra Mekke-i Mükerrerme'ye geleerek Hac vazifesini yapıp ayrılık ateşiyle ve göz yaşları ile memleketimize döndük.

HIZIR ALEYHİSSELÂM

Hacı Ahmed Ağa'nın Üstâdı Hızır Aleyhisselâm'dır. Lâkin o, üstâdı için; " Benim Hocam Hızır Aleyhisselâm.." demezdi. Ancak bir çok mânevi büyükler onun hocasının Hızır Aleyhisselâm olduğunu söylerler.

İşte Ahmed Ağa, Hocası Hızır Aleyhisselâm'ın eğitiminden geçmiş, yetişmiş.. ve okuma yazma bilmediği halde bilgi duvarını aşan, bilgi ötesine ulaşan, yani Ledün İlmine mazhar olan bir gayb eri, bir Allah ve Peygamber dostudur.

Hızır Aleyhisselâm'ın adı; Bukya bin Melikan, lakabı; Ebul Abbas Hızır'dır. Fâris oğullarındandır. Doğum yeri Şiraz'a iki fersah-tan (4 saat) yakın bir yerdedir. Şimdi o köy harap olmuştur.

Hızır Aleyhisselâm hayatta mıdır değil midir? Eğer hayatta ise, niçin bazı âlimler hayatta olduğunu kabul etmiyorlar? sorusuna, Üstad Bediuzzaman Hazretleri şu cevabı veriyor:

" Hayatın beş mertebesi vardır ve her mertebenin farklı şartları bulunmaktadır.

Birinci mertebesi; bildiğimiz, şu içinde bulunduğumuz hayattır ki, pek çok kayıtlı mukayyettir.

Hızır Aleyhisselâm hayatın ikinci mertebesinde yer aldığı için, bazı âlimler, hayatta olup olmadığı konusunda şüpheye düşmüşlerdir.

İkinci mertebe; Hazreti Hızır ve İlyas Aleyhisselâm'ın hayatlarıdır ki, bir derece serbesttir. Yani bir vakitte pek çok yerlerde bulunabilirler. Bizim gibi beşeriyet levazımatıyla daimi mukayyed değillerdir. Bazan istedikleri vakit, bizim gibi yerler içerler; fakat bizim gibi mecbur değillerdir.

Tevâtür derecesinde Elh-i Şuhûd ve keşif olan evliyanın Hazreti Hızır ile macerâları, bu tabaka-i hayatı tenvir ve işbat eder. Hatta makamı velâyette bir makam vardır ki; Makam-ı Hızır tabir edilir. O makama gelen bir veli, Hızır'dan ders alır ve Hızır ile görüşür. Fakat bazan o makam sahibi yanlış olarak aynı Hızır telâkki olunur. (Birinci Mektup)

MOLLA CÂMÎ Hazretleri, "Nefehâtü'l-Üns" eserinde der ki:

" Rasûlullah (s.a.v.) ile vahyin inişinden evvel ve sonra, Rasûlullah bilmeden onunla (Hızır ile) sohbet etmiştir. O, Rasûlullah (s.a.v.) den bir çok hadis rivayet etmiştir.

Şu, onun rivayet ettiği hadisi şeriflerden biridir:

" Bir kimseyi husûmette (düşmanlıkta) ve kendi görüşünü (rey'ini) beğenmiş görürse, onun hüsrânı tamam olmuştur."

Yine Mollah Câmi der ki:

" Rasûlullah (s.a.v.) Tebük harbinde iken, ikinci namazını edâ ettikten sonra, iki beyt (şiiir) işittiler. Fakat şiiiri söyleyeni göremediler. Peygamber (s.a.v.) Ashabı Kirama:

" Bu iki beytin söyleyicisi, kardeşim Hızır'dır; sizi övüyor." buyurdu.

Ben bu şiiiri bir kitabın arkasına yazmıştım. Hızır (Aleyhisselâm) ona baktığı zaman tebessüm etti ve dedi ki:

" İnsanlar arasında meğer, söz ne kadar kalırmış."

Hızır (Aleyhisselâm) şu üç hususiyetle muttasıftır.

Birincisi; Kulluk sıfatı.

İkincisi; Kendine mahsus (indî) rahmeti.

Üçüncüsü; İlmi Ledünniye (Hak sırlarına ait bilgi) dir. Nitekim Kur'ân-ı Kerim'de:

" Derken, kullarımızdan (öyle) bir kul buldular ki, biz ona tarafımızdan bir rahmet vermiş, kendisine nezdimizden (has-özel) bir ilim (gayba muttali olma ilmi) öğretmiştik." (1)

Hızır (Aleyhisselâm) çok defa hastâ olur ve kendisine ilaç yazardı. Hâtemü'l Enbiyâ (s.a.v.) zamanında, Allah-ü Teâlâ her beş yüz yılda bir kere onun ömrünü yeniler ve erkânını kuvvetlendirirdi. Daha sonraları her 120 yılda ömrünü yeniler ve kuvvetlendirirdi. Bu zamanda olan yenileme ve kuvvetlendirmesi Rasûlullah (s.a.v.) den sonra yedinci yenilemedir.

Hızır (Aleyhisselâm) güzel ahlâk sahibi, eli açık ve insanlara karşı çok şefkatlidir. Para ve iftihar vesilesi olan elbiselerden insanlara çok ihsan edicidir. Allah'ın öğretmesi ile, kerâmet ve kimya ilmini, yer yüzündeki hazineleri bilicidir. Allah'ın emri ile, ihtiyaç sahiplerinin işlerini görmeyi isteği ile üzerine alır. Bazı salihlerle buluşur ve onlara hayırlı nasihatler eder. Onlara azık, giyecek, binek ve bunların dışında şeyler bağışlar. Zaman olur, bazı şeyleri rehin bırakarak ödünç para alır. Onun öyle acaip halleri ve garip kerametleri vardır.

Çok evlenmiştir. Bir çok çocukları vardı. Lâkin bu gün yer yüzünde kimsesi kalmamıştır. Artık yüz seneden beri evlenmeyi terk etmiştir. (2)

Bu kayıtlara göre Hızır Aleyhisselâm sağdır. Kendisi ile 2-3 defa görüştüğümü ifade etmiştim.

(1) Kehf Sûresi A: 65

(2) Nefahatü'l-Üns, Molla Câmi

İKİ HIRSIZIN AKİBETİ

Bayhan kardeşimiz anlatmıştı:

Lâdik kasabasında, Mustafa isminde bir arkadaşım vardı. Ona bir gün:

- Hacı Ahmed Ağa ile görüşüyor musunuz? diye sormuştum.

Dedi ki:

- Hayatta iken mi, yoksa vefatından sonra mı?!

- Size göre nasıl sa, öyle! dedim.

Dedi ki:

- Vefatından sonra bir gün; bir sürü koyun vardı, onları otlatıyordum. Yağmur yağmaya başladı. Koyunları sürüp ağıla koydum. Bir de baktım ki, arkamdan bir kimse belirdi; hırsız imiş. Onunla dövüşmeye başladım. Lâkin arkadaşı da varmış.. onun elinde de silah var. Beni tuttular, koyunu ağılından çıkarıp beni de aralarına alıp götürüyorlardı. Beni öldüreceklerinden korkuyordum.

Birden aklıma Ahmed Ağa geldi;

- Yetiş Ahmed Ağa! Bunlar beni öldürecekler! dedim.

Bir de baktım ki Ahmed Ağa yanımda peydah oldu! Yanında Mahmud Sami Hazretleri de vardı.

Ahmed Ağa, sağındaki hırsızı tutup havaya attı. Sami Efendi Hazretleri de, solundaki hırsızı tutup attı. İkisinin de havada gittiklerini gördüm. Elhmdülillah, selâmete çıktım.

Ahmed Ağa bana:

- " Oğlum Mustafa! Niye ağılda iken bizi çağırmadın?!" dedi.

- Efendim! korkumdan, heyecanımdan aklıma gelmedi; şimdi geldi! dedim.

İşte, Hacı Ahmed Ağa ile Hacı Sami Efendi Hazretleri'nin bu hallerini gördüm, kardeşim!! dedi."

RUSYA'NIN PARÇALANIŞI VE ŞAH'IN YIKILIŞI

Hacı Baba'nın torunu, İsmet Eser anlatmıştı:

Günlerden bir gün, dedemi ziyârete gitmiştim. Dedemle görüşüp hasbihalden sonra, kapı çalındı. İçeri bir kaç kişi girdi. İçlerinden, sadece Tahir Büyükkörükçü Hoca Efendi'yi tanıyordum.

O zamanlar henüz 16 yaşında idim. Dedemin vefatından üç ay öncesi idi. Hoca Efendi ile hasbihalden sonra, dünyamızda meydana gelecek olaylardan bahsedilmeye başladı.

Tahir Hoca Efendi sordu, dedem cevapladı.

Dedemin kendi tabiriyle:

" İran'da ihtilal olacak! Siyah cübbeliler duruma hakim olacaklar. Hem de çomaklarıyla (deynekleleriyle) Şah'ı devirecekler. Hiç kimse mani olamıyacak.

Dahası:

- " 1990 yılında Rusya yıkılacak, 16 parçaya bölünecek...!"

O zamanlar, İmam Hatip Okulunda öğrenci idim. Bir arkadaş bu hadiseyi anlattım; o da, not almış.

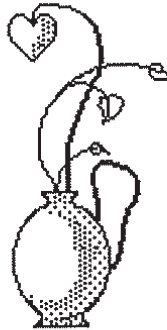
Arkadaşım 1990 yılında beni çağırarak, bütün söylenenlerin aynıyle gerçekleştiğini görmüş olduğumuzu teyid ederek, yenisinden o günleri andık.

O gün, bunlara benzer bir çok hadiseyi dile getirdi ama, şimdi benim bunları anlatmaya gücüm yetmiyor.

Dedem bütün bunları anlatınca:

- " Oğlum! Bunları biz görmeyiz amma, sizler görürsünüz!" dedi ve beni göstererek:

- " Hele hele, bu sabi (genç çocuk) daha iyi görür!" dedi."

EMÂNETLERİN TESLİMİ

Hacı Baba'nın oğlu Zekeriya efendi anlatmıştı:

"Babamın son günleri idi. Kendisini bir gün kaybedebileceğimiz korkusu gönlüme gelmişti.

Yanına vardım ve:

- Babacığım! Bana hakkını helâl et!... dedim.

Mübârek babam :

- Oğlum sana hakkımı helal edeceksem, şu vasiyetimi yerine getirmelisin ki öyle helal ederim. Şu sandığı aç, içinde bir bohça var, onu buraya getir!. dedi.

Sandığı açtım, bohçayı alıp getirdim. Kendisi bohçayı açtı:

1. İçinde beyaz bir gömlek (.....mın Maneviyat gömleği)

2. Bir mühür (.....mın mührü) vardı.

3. Ayrıca, bir de Âsâ (.....ın Âsâsı) vardı.

Bunları gösterdikten sonra bana :

- Bu emanetleri almak için bir kimse gelecek! İsimlerini sayacak; bunları ona teslim et. Eğer vermez, vasiyetimi yerine getirmezsen, sana hakkımı helâl etmem ve hem de mahşer günü yakana yapışır davacı olurum!! dedi.

Pederim vefat ettikten sonra, harman savurduğumuz yere bir kimse geldi ve bana:

- Babanın kabrini göster!. dedi.

Beraberce kabire gittik, ziyaretten sonra odaya geldik, bana :

- Emanetleri almaya geldim... dedi ve emanetlerin de isimlerini saydı. Sandıktan emanetleri çıkarıp kendisine teslim ettim.

Gelen bir Arab idi ve emanetleri alıp gitti. !

Bu emanetlerin dışında olarak ayrıca bir tesbih ve bir de çark vardı. "

SON GÜNLERİ

Hacı Ahmed Ağa, ömrünün son günlerine yaklaşırken, bir ara hastalandı ve Konya'da bir müddet Devlet Hastahanesinde yattı. Taburcu olup evine döndüğünde, artık Mevlâsına kavuşma zamanının geldiğini anlamış ve vasiyetini, oğlu Zekeriya'ya ve yakınlarına yapmıştı.

Hacı Baba'nın oğlu Zekeriya efendi anlatmıştı:

"Babamın son günleri idi, kendisini bir gün kaybedebileceğimiz korkusu gönlüme gelmişti. Yanına vardım ve:

- Babacığım! Bana hakkını helâl et!.. dedim.

Mübârek babam :

- Oğlum sana hakkımı helal edeceksem, şu vasiyetimi yerine getirmelisin ki öyle helal ederim. Şu sandığı aç, içinde bir bohça var, onu buraya getir.! dedi.

Sandığı açtım, bohçayı alıp getirdim. Kendisi bohçayı açtı:

1. İçinde beyaz bir gömlek (.....mın Maneviyat gömleği)

2. Bir mühür (.....mın mührü) vardı.

3. Ayrıca, bir de Âsâ (.....ın Âsâsı) vardı.

Bunları gösterdikten sonra bana :

- Bu emanetleri almak için bir kimse gelecek! İsimlerini sayacak; bunları ona teslim et. Eğer vermez, vasiyetimi yerine getirmezsen, sana hakkımı helâl etmem ve hem de mahşer günü yakana yapışır davacı olurum!! dedi.

Şems'i tebrizî camisinin İmamı Osman efendiyi getirin, gasli-mi, tekvin ve teşhizi yap-sın. Namazımı kıldır-sın, kabre indirirken de başımda bulunsun. Palto ve kürkümden hangisini alırsa kendisine verin.

Şeyh Mahmud Sami Hazretlerine telefon edin, geleceğiz der-lerse cenazemi bekletin... dedikten sonra;

Tevhid ve Şehâ-detle,

Allah.. Allah.. diyerek,

Cemâline müştâk (hasret) olduğu Rabbısına kavuş-tu.

Bu vasiyetlerini böylece yakın akrabaları işittiler. Son vasiyetlerini yapıp Ruhunu teslim ederken, dünürü Ahmed Niyazi Eser efendi'nin (Damadı Hacı Ömer Eser efendi'nin babası) kolları arasında, sırtını onun göksüne dayamış vaziyette idi.

Hatta dünürü Ahmed Niyazi Eser efendi:

Şeyh Mahmud Sami Efendi Hazretlerinin gelmesini beklemeden, cenazeyi kaldırmak isteyen kalabalık bir guruba karşı bu vasiyetleri tekrar hatırlatmış, cenazeyi kendilerine vermemiş, vasiyetlerinin harfiyyen yerine getirilmesi için kendisini bir Vâsî bile-rek öylece uygulatmıştı. ! "

Hacı Baba'nın vasiyeti böylece yerine getirildi;

Samî Efendi Hazretlerine telefon edildi. Osman Efendi gasli-ni, tekfin ve teşhizi yaptı. İkinci namazından sonra cenaze mu-salla taşına konurken, Sami Efendi Hazretleri de teşrif ettiler.

Hacı Ahmed Ağa'nın vefat haberi, bir anda her tarafa duyulmuş. Binlerce sevdikleri ile beraber, dünyanın dört bucağından Ricaller (manevî erler) arkadaşları, Hocası Hızır Aleyhisselâm teşrif etmiş, cenazesine iştirak etmişlerdi.

Cenaze namazı kılınarak; nur ve tecellilere mâkes gönüller arasında, omuzlar üstünde, cennet bahçelerinden bir bahçe olan istirahatgâhına tevdî edilmiştir. **8 / Haziran / 1969**

Mübarek kabri şerifleri Lâdik mezarlığında olup ziyaret edilmektedir.

Cenâbı Hakk, dünyada himmetlerine, ahirette şefâatlarına mazhar eylesin... Amîn.

ALLAH'ın SEVGİLİSİ LÂDİK'Lİ HACI AHMED

Allah sevgilisi Lâdik'li Hacı Ahmed
Manevî yollara eyledi hizmet
Şeyhi onun Hızır söyler keramet
Yıkıldı mânada bir kal'â bu gün

Manevî âlemde çok meclis gördü
Toplantı günlerini bize söylerdi
Kış mevsiminde de meyveler yerd
Hayâl oldu onlar yok oldu bu gün

Günlerce yatmazdı Tayy ile gezer
Manevî orduda askerlik eder
 ark'tan ve garp'tan verirdi haber
Haber filân bitti rahmetlik bugün

M z num, söylerdi emir var bana
Cahilim ucub'um yok çok mu  obana
Emirle gideriz bizler her yana
Vaz fesi son buldu merh mun bu gün

Millet memleket için kış yaz demezdi
Kar fırtına bilmezdi k rks z gezerdi
 lmi Ledün okurdu hikmet söylerdi
Y dig r'dır bize sözleri bugün

Sene Atmı dokuz   len sonunda
Saat    olmuştu ruh revanında
Haz ran ayının hem sekizinde
Pazar günüdür ki haftası bu gün

 stanbul,  zmir, Konya seferber
L di e sı madı gelen taksiler
Sivil, asker, memur bütün müminler
  hid oldu dünya m zundu bu gün

Cenazemi bekletin gelecek pek çok
Yıkasın beni Hacı Osman, başka imam yok
Helal edin kalmasın arada hukuk
Diyerek r hunu verdi Allah'a bu gün

Lâdik'te nur idi, kadri bilinmedi
Hızır orada gezdi kimse bilemedi
Şikâyet edildi Allah hıfz-eyledi
Lâdik karardı kabir nurlandı bu gün

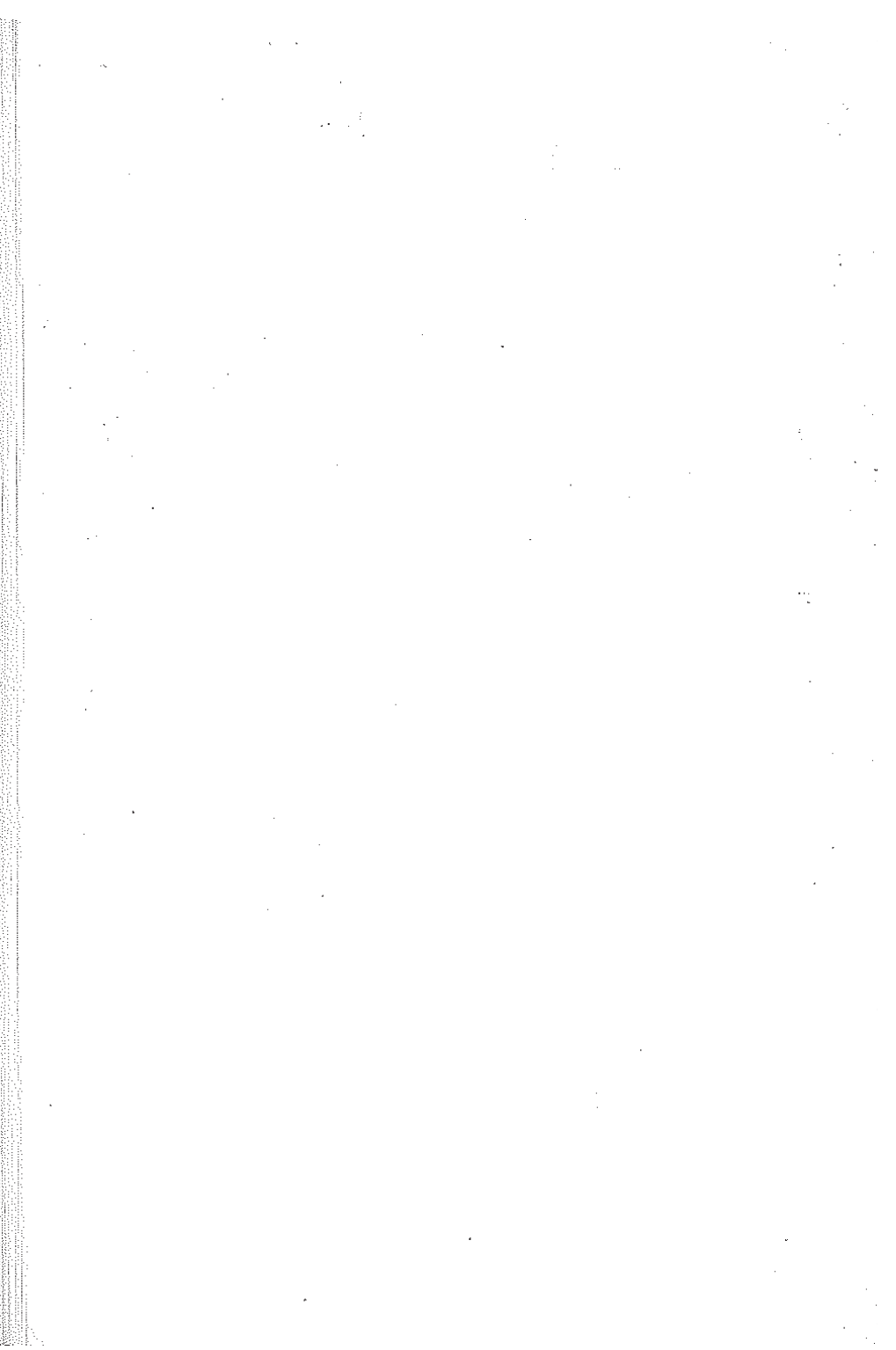
Şikâyet edenleri acep bu gün ne halde
Neş'e sürurda mı, yoksa hüzn'le gamde
Ne olursa olsun dünya keder dîde
Zîrâ memlekette bir sur göçtü bu gün

Camide sokakta dağıldı ekmek ayran
Verdiler kaç para gitti o Sultan
Lâdik af dilesin günahı silsin Ğufrân
Hak dostu Ahmed Allah'a gitti bu gün

Vazifesi kim aldı halef nerede
Konyamızdan gitti mi vazife şimdi kimde
Şefâatını bekleriz sevgisi kalblerde
Dolması müşkül boşluk açıldı bu gün

Aciz kemter söyler ne mutlu kullara
Kadın çocuk hayran çıktı yollara
İbret olsun bu hal kalbi hastalara
Vuslat eyledi **AHMED** Rabbisına bu gün...!

**HAK ÂŞIĞI
AHMED HÜDÂ'Î
DÎVÂN'I**

AÇIN OL RAVZA'YI HABÎBÎ'DE VAR

Kimler yapmış bu Ravzanın yapısın

Melekler açar tavaf kapısın

Hacer'ül Esved'in güzel kokusun

Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Ravzana bakmaya insan mı kanar

Aşkından içenler böyle mi yanar

Ebû Bekir, Ömer, hem Osman'da var

Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Bu Ravza'da vardır yeşil direkler

Saçaklara konmuş bütün Melekler

Orda kabul olur düâ dilekler

Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Halkı saf bağlayıp Nâ'atlar okurlar
Sokakları kokar türlü kokular
Enbiye, Evliyâ burda yatırlar

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Her âşık olan da murada ermez
İzin gelmeyince Ravza'na girmez
Aşkından içenler kendini bilmez

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Yangınlar yanarda dumanı nerde
Aşkın ateşi var kaynıyor serde
Kalkmayınca görmez gözdeki perde

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Çıkardım dağlara Habîbim derdim
Ol ulu Mevlâ'ma arzuhal verdim
Çok şükür Mevlâ'ma maksûda erdim

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Ol Ravza'ya karşı ettim kıyamı
Ortalığa saçtın gülü reyhanı
Senin Nûrun aydınlattı bütün cihanı

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Gecelerde eser senin yellerin
Hakîkatten açmış senin güllerin
Ümmetine şifâ olan dillerin

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Ben senin aşkını genç iken içtim
Şimdi mecnun olup dağlara düştüm
Nice Evliyalar kapısın açtım

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Bende âşık oldum gül Cemâline
Güllerin benzemez dünya gülüne
Topladım gülleri aldım elime

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Çıkarım dağlara yol vermez dağlar
Yüz tutup Mevlâma sıdk-ınan yalvar
Fâtıma-yı Zehra Validem de var
Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbî'de var..!

Osman'a verildi Zinnûreyn adı
Melekler semada etti feryâdı
Ben senin isminden almışım tadı
Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

O! Ali değil mi ilmin kapısı
Melekler karalar giydi hepisi
Hasan Hüseyin'in gelir kokusu
Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Ümmetinden selâm getirdim sana
Nice armağanlar verdiler bana
Ravza'na eriştim ben yana yana
Açın bu Ravza'yı Habîbî'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

İstemem dünya'yı cihanı versen
Bu âsî Ravzama girmesin dersen
Kabire de girsem vazgeçmem senden

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Ol benim aşkımı alsalar benden
Ol dostların gelir Hind den Yemen'den
Ateşlere yansamda vazgeçmem senden

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Bilirsin içimi sana sözlerim
Ol kapından gitmez kara yüzlerim
Boran gibi yaşlar döker gözlerim

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Zümrütten yakuttan yapısıda var
Besmele yazılmış kapısıda var
Senin Ümmetiyyin hepiside var

Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Enbiya Evliyâ makamı yerdir
Oku Kur'ânı'nı ahkâmın bildir
Sana Ümmet olan bir gonca gül dūr
Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Bu Ravza'da vardır nurdan bir direk
Etrafında durur hesapsız melek
Semayı devreder bu çarkı felek
Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Ravza'nın içinde âbidler dolu
Mevlâ'sı göndermiş bu âciz kulu
İsyânım sorarsan defterler dolu
Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

Uzaktan yakından sana gelirler
Tavaf ettirirler bütün deliller
Sorun bu **ÇOBANI** burda bilirler
Açın bu Ravza'yı Habîbi'de var

Cümle dertlilerin tabîbide var..!

HAK HİTÂBİ ERİŞİNCE

Hak hitabı erişince gizliler olur ayan
Onca ruhları halkettin sana muhtaçtır cihan
Ol Resûlün Mergadine yolladık biz armağan
Rabbımız bizim-ilen dir her vakıta her zaman
Şefâat senden isterim Yâ Muhammed Yâ İmam..!

Adetullah öyle cârî her gelen devrân eder
Dinle Hakk'ın Kur'ânını ne esrar beyan eder
Gafil insan gafil olur nefsine ziyan eder
Okunur Uhrada defter her işi âyan eder
Asî demez mücrim demez yolu Dergâha gider..!

Eylerim Hakk'a münâcat ol kapıda her zaman
Erişir Hakk'tan hidâyet bu âciz'e bir zaman
Her tarafım oldu isyan neylesin âhir zaman
Kabir münâdî çağırır her vakıta her zaman
Şefâat senden isterim Yâ Muhammed Yâ İmam..!

Ol Hakk'a âşık olanlar Hakk'ın kapısını arar
Bulunduk ahid yerinde eyledik kavli karar
Kendini sadrını pakle ol Dergâha öyle var
Hayır amelleri işle yâreden Hakk'a yarar
Sabah ol mahşer gününde ol Hak divanının kurar..
Alırlar defter elinden evvelâ âmal sorar....!

Bir Melek münâdî ider; ey yatan gafil kişi
Gafil iken geçti ömrüm bitmedi dünya işi
Sur münâdî vurulunca cem olur erkek dişi
Vezn ederler ol ayarda Altın ilen Gümüşü
Hidâyette olan kullar yerler Cennet yemişi..!

Çağrılır alem Ervah'tan ol makamı görmeğe
Gece gündüz say ederler ol murada ermeğe
Dilleri Tevhid okuyor el alışmış vermeğe
Din hakkında sende çalış gül bağına girmeğe
Aciz mi yâreden Hüdâm kula nusrat vermeğe
Yâ Muhammed sana geldim Nur Cemâlin görmeğe..!

Ey Hüdâm bizi yarattın kulları benî beşer
Ol Hüdâ'ya yakın olan aşkın şarabın içer
Buna fânî dünya derler gam ile gelir geçer
Kurmuşlar Hakk'ın divanının Nebî' ler Ümmet seçer
Ol hesabı doğru olan doğrudan doğru geçer..!

Sâil'im geldim kapına Dergâha tuttum yüzüm
Aşkın ateşi yakıyor durmaz ağlıyor gözüm
Bir yerde karar edemem böyle mi benim yazım
Hacer-ül Esved içinde ol Ahd-i Mîsak bizim
Dergâhına ben varacam karadır elim yüzüm..!

Dergâhına ben varacam beni Yaradan Hüdâm
Semâvatlardan duyulur vakti Seherde sadam
Yetmişbeş yaşıma girdim gahlesiz nasıl yatam
Ol bana ibret değil mi nerededir anam atam..!
Fazlaca mal vermedin ki kul'a tasadduk yapam
Kara yerlere girince çırasız nasıl yatam...!

Gafilim mevt'im erişti kalbe açtın yâreyi
Yalvar Hakk'ın kapısında bul derdine çâreyi
Haram helal demez idin kazanırdın pâreyi
Bir gün olur terk edersin malı mülkü sarayı
Bul hidâyet kapısını sen arayı arayı..!

Açmışım mevt'in kapısın ol emanet vermeğe
Okudun mu ilmi dünnü bu esrarı bilmeğe
Göz hicabın kaldırdın mı Hak yolunu görmeğe
Acız mı Yâreden Hüdâm kula nusrat vermeğe
Din hakkında sen de çalış gül bağına girmeğe..!

İşte geldim gidiyorum neyleyim dünya yı ben
Eğer vakıf oldu isen bu gizli esrara sen
Eli yüzü pak varayım ol Resûlullah'a ben
Aşk-ı Resûl düştü kalbe yanıyor kalb ile ten
Ol âhim eflâka çıkar yanıyor kalb ile ten..!

Aldatır bu fanî dünya deme ki dünya benim
Kara yerlerden açılmış halbuki mekân senin
Hak hakîkattan geliyor doğrudur yolum benim
Ey beni yaradan Hüdâm mülk senin, dergâh senin
Ol kapında ağlayan hem âsi mücrim kul benim..!

Her gün için bu esrarı seyredip bilmek gerek
Yüz sürüp hak Dergâhına, Hakk'tan dilerim dilek
Ol Resûl dünya ya geldi Cebrail verdi binek
Kutladılar Mîrâcını İns ile Cinni, Melek
Devr ediyor fani dünya, devranda çarkı felek..!

DİNLE KUR'ÂN'DA HİTAP

Hiç bir ümmet okumadı Kur'ân gibi bir kitap
Hak Teâlâ ne buyurdu dinle Kur'ân da hitap
Hüdâ Kur'ân da bildirdi ahkamı yüzdört kitap
Allah'a kulluk yapana ne sırat var ne hesap

Sabah ol Mahşer gününde ehli cennet çağrılır
Hakk'a yakın olymayanın yolu başka ayrılır
Kûn-Feyekûn hitâbında yer gök ehli çağrılır
Kurulur Hakk'ın mîzânı bir gün ora buyrulur

Sur münâdî vurulunca cihana eder nidâ
Kullarına rahmet eyle bari yâreden Hüdâ
Mülk kimindir bildiniz mi ne mekân var ne sada

.....

Bir Üstad'dan okumadım yol nedir, erkân nedir
İlmi zahir okumadım kalbdeki burhan nedir
Ey beni yaradan Hüdâm cümle bilgi sendedir
Dertliler geldi kapına hem dermanı sendedir.
Aşkî Resûl düştü kalbe hem yangınlık tendedir..

Kalb evinde bir melek var durmaz aşkı söyletir
Yandı sadrımın binası gözlerimi ağlatır
Ol Hüdâ kılınıcı olan Hayder Ali kaıdedir
Sıdk-ıla seyrit cihânı ibret âşikardedir
Ey beni yaradan Hüdâm benim makamım neredir..
Dertliler geldi kapına hem dermanı Sendedir..!!

Cevheri kalb'de taşıyım kalbdeki cevhere bak
Her gün için her saatte kullara gelir hitap
Hüdâ Kur'ân da bildirdi ahkamı yüzdört kitap
Eyyühel Mücrim hitabı cümle kulara hitap

GECELERDE DOĞAR NÛR-U MUHAMMED

Kimse kadir olmaz vasfın etmeye
Uzaklardan geldim görüp gitmeye
Bülbüller başladı feryâd etmeye
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Defterimi alıp okuyup durma
Gizli sırlarımı âyana vurma
Âlemler gitti de sen burda durma
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Bu aşkın zevkine insan mı kanar
Bir kürsü kurulmuş kandiller yanar
Enbiyâ, Evliyâ safları da var
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Zümrütten yakuttan kasırları var
Selsebil ırmağı suları çağlar
Muhammed Nûruna bu cihan ağlar
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Semayı devreder ŧu çark-ı felek
Safların bağlamış kıyamda Melek
Ravzanın üstünde nurdan bir direk
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

O! Muhammed Nûru tecellî eder
Ufuklara doğru ziyası güder
O! yaradan Hdm gr neler eder
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

řu yalan dünyada sürmedim sefa
Bu dünya kimseye eylemez vefa
Hani Süleyman nerede Mustafa
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Çok nashat duydum kalmadı serde
Mevlâ dermeyince kalkar mı perde
Beklerim Mevlâm dan hidâyet nerde
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

O! dostların gelir Hind'den Yemen'den
Sana řık olan geçer mi senden
Ravzasına sorun memnun mu benden
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Evvelki kalemde yazılmış yazı

Hak'tan hakikattan ayırma bizi

Rahmetin yıkasın bu kara yüzü

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Nazar etmez oldun Türk'e Arab'a

Sana bağlı kalbler döndü haraba

Ol fesad uyandı, fitne Arab'a

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Yağmurlar yağarda engine akar

Bu aşkın sevdası derunu yakar

Gözler uyku tutmaz şafağa bakar

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Bu yalan dünya'da ne vefa gördüm

Temiz tahir iken isyana girdim

Elest bezminde ne ahid verdim

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Hakk'ın âşıkları erken uyanır

Yürükler cevrine can mı dayanır

Çiçeklerin rengi gece boyanır

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Îsâ'nın, Mûsâ'nın bastığı yerler
Enbiyâ, Evliyâ orada derler
Salih'in devesin nittiniz çöller

Gecelerde doğar Nûru Muhammed

Dertliyim derdimin çaresi nerde
Pervaneler gezer gittiğim yerde
Bizi bu hallere getiren nerde

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Nergizler tomurcuk lâleler açar
Müşâhede ettim ol bizden kaçır
Melekler ol nûra reyhanlar saçır

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Hakikat erbabın seyretmek gerek
Nûr'a devran eder ins ile melek
Bizi bu diyardan göçürür felek

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Ceylanlar yayılır bülbüller öter
Düzülmüş safları olmuşlar kater
Hakikat erbabın seyretmek yeter

Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Felek beğenmedi benim işimi
Bu aşkın yoluna koydum başımı
Dikmesinler benim kabir taşımı
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Hakîkatın nûru bu kalbe vurdu
Mevlâ, Mevlâ diye kıyama durdu
Ol nurun ziyası nereye vurdu
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Boran gibi akar gözlerin yaşı
Sorguya başladı musalla taşı
Aşkın sahrasına saldım bu başı
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Dalıp yüzemen deryada ne aran
Dürr-ile Mercanı ehlinden aran
Ol Hüdâ yanında ne işe yaran
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Nûh'un zamanından haber verdiler
Nasrani'yi, Yahûdi'yi sürdürdüler
Müslüman askeri bura girdiler
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Kumları savrulur çölleri yanar
Acıdır suları insan mı kanar
Görmelere şayan ne kavimler var
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Kimi feryâd eder kimisi ağlar
Şehîd'ler yâresin Hûri'ler bağlar
Mûsâ'nın Tûru'dur karşı ki dağlar
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Bir örene vardım baykuşlar ötmez
Çeşmeleri akar dumanı tütmez
Şu yanan çöllerde ot bile bitmez
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Yesrip ilinden bu yeller essin
Aşkî Muhammed'e yananlar gelsin
Toplayın tabipler derdimi bilsin
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Dertliyim derdimin çaresi yoktur
Yaradan Hüdâm'da şifası çoktur
Mevlâm dan başka bir sahibim yoktur
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Beni bu diyardan alıp atsınlar
Köle diye pazarlarda satsınlar
Beni Ravzasına bekçi yapsınlar
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Bezîrgânım ben de yükümü sararım
Yolum korkuludur çare ararım
Dağlar mecnûnu yum neye yararım
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Gece gündüz durmaz feryad ederim
Ümmetim demezen nere giderim
Ol ulu Mevlâm dan hicap ederim
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Hakîkat erbabını seyretmek gerek
Nûrun çevresinde devranda melek
Ne bir melek kalır ne de şu felek
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Çok ahidler verdim Âdem olmaya
Aktı gözyaşlarım döndü deryaya
İlticalar ettim ulu Mevlâ ya
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Niçin hizmet ettin sen bu güllere
Selâmımı verdim esen yellere
Benden selâm olsun ulu Servere
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Dertliler derdine bir çare arar
Ne amel işledin ol Hakk'a yarar
Ol Mahşer gününde ne sorgular var
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Gafil durma gönül Mevlâ'ya yalvar
Mevt'in acısından bu cihan ağlar
Muhammed nûrunu gördün mü dağlar
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Duymadın mı gönül mahşer var derler
Dürülür semalar atılır yerler
Okunur defterler hesap verirler
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Sûr' lar vurulunca dirilir ruhlar
Karişır deryâlar atılır dağlar
Herkes kabrinin başında ağlar
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Dağlar aciz kaldı benim sesimden
Yakında ayrılır Ruh kafesimden
Hakikat verilmiş son nefesimden
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Düşmüşüm çöllere pek yakın Tûr'a
Ciger pûryân olmuş sızlıyor yara
Ol Mevlâ'nın Nûru doğmuştur bura
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Kumları boyanmış şehidler kanı
Veren alır imiş bu tatlı canı
Nelerden kurtarır Mevlâ insanı
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Muhammed Nûrunu gördün mü dağlar
Vadîler sahralar ah çeker ağlar
Şehîdler yâresin Hûriler bağlar
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Muhammed'i adın mağrip maşrik anardı
Aç gelip gidenler bunda kanardı
Eskiden bu çöller böyle yanardı
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Ötme bülbül ötme güle mi yandın
Güle âşık mısın erken uyandın
Yoksa mâşukundan haber mi aldın
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Ötme bülbül ötme gülün dalinden
Herkes ne anlasın senin halinden
Belki hayırlıdır gece gündüzden
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Ötme bülbül ötme yolumdan kalmam
Cihanı verseler istemem almam
Sen benim derdime bir çare olman
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Ötme bülbül ötme kalbimde yare
Sende mi âşıksın sevgili yâre
Tabipler gelsede azıyor yare
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Feryâd eyle bülbül vazgeçme gülden
Âşık olmayanlar ne anlar halden
Âşıkım Muhammed vazgeçmem senden
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

Ol seher vaktında ne yatın **AHMED**
Tecelli eyledi Nûru Muhammed
Yoldan alıkoydu seni bu gaflet
Gecelerde doğar Nûru Muhammed.

M Ü N Â C A T

Hidâyet sahibi Hüdâm, hidâyet kapın bir aç...
Sen Razzâk-u alemsin cümle kullar sana muhtaç
Derdimin dermanı sende derdime sende ilaç
Cürmü isyan sahibiyim defter doldurdum bir kaç..!

Cürmüm ile geldim sana senin elinde fermandır
Ol senin lutfu ihsanın benim derdime dermandır
İçirsen ol Kevser'den kullarına ne ihsandır
Semada bunca melekler O'nun nuruna hayrandır

Eğer Ravza ya varırsan dostlarına beni andır
Kulum dersen bu âcize ne lûtf ne ihsandır..!

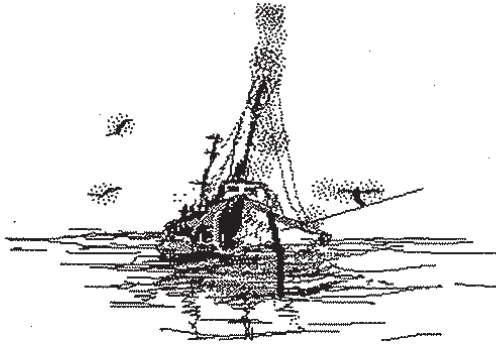
Kalksa gözün perdesi baksan Hakk'ın hikmetine
Çifte Sancaklar çekildi Hazreti İsâ'nın inmesine
Âlâmetler belli oldu Mehdi'nin gelmesine
Evliyâlar kılıçlandı Teccal'ın fitnesine

Kılıçlara nur doğdu Rus'un yok edilmesine
Bu Kelâmlar Hak kelâmı kalplerin ikaz edilmesine..!

Ey beni yaradan Hüdâm mülk senin dergâh senin
Aşkı Resûl düştü kalbe yanıyor kalble benim
Âleme ifsâde oldu dilde isyanım benim
Ol kapunda ağlayan hem asî mücrim kul benim..!

Kendimi sadrımı yakıp bir kapıya etme kul
Derdimin dermanı sende ol derdime çare bul
Bu cihanı halk eyledin hem de Habîbi Resûl
Dergâhına yüz tutarım deme bana asî kul..!

Hidâyet sahibi Hüdâm cennet misali güllerin
Dergâhına yüzün tutmuş rahmet ister mü'minlerin
Burası Hakk'ın dergâhı müstecab dâa kimlerin.
Kalblerine nazar eder sabi sübyan yetimlerin.

BÜLBÜL GİBİ FERYÂD EDER

Bülbül gibi feryad eder ol kalb zuhurata tabi
Hani Rüstem hani Hayder var mı ki dünyada bakî

Said olan kullarına dokunur Hüdâ'nın affı
Herkesin defteri elde kimi said kimi şaki

Bahş olundu Havz-ı Kevser ol İmam Hüseyin sâkî
Buna yalan dünya derler ol cennettir bize bakî

PÜR-NÛR OLMUŞ GÜLLERİ

Girmişim Hakk'ın bağına pür-nûr olmuş gülleri
Herkes mâşukunu bulmuş ötüşür bülbülleri
Lâleler Sünbüller açmış reyhan verir gülleri
Hak hitâbı erişince gösterir gizlileri

Hak hitâbı erişince cümle maksud hal olur
Âşık mâşukun bulunca vuslat-ı Cânan olur
Gece gündüz yalvaranlar ol kapıyı tez bulur
Hak yolunda say edenler Hüdâ'sını hem bulur

Bulunduk Gâl'û-Belâ'da verdiğin ahid nedir
Aşkî Resûl kalbe düştü hem yangınlık tendedir
Ey beni yaradan Hüdâm cümle bilgi Sendedir
Dertliler geldi kapına hem dermanı Sendedir

Bu kalb deryası coşunca cihanı derya alır
Gizli ibretler görünür gözleri hayran olur
Ne haldir ki bu günlerde durmadan devrân olur
Gece gündüz yalvaranlar ol Hüdâ'yı tez bulur

Çok musâ'lar arzu eder ol katında Tûr'lara
Bir sözüm yok söyleyecek kalbi kara horlara
Ne söylesen ne kâr eder böyle olan kullara
Ey Hüdâm beni kavuştur af olan mağfurlara

Atamız Hazreti Âdem, ceddimiz Halîl bizim
Ol Hüdâm İslâm yarattı kalbimiz selîm bizim
Ey beni yaradan Hüdâm, asla çevirmem yüzüm
Bazı kullar sanırlar ki, bu fanî dünya bizim

Ey beni yaradan Hüdâm mülk senin, dergâh senin
Bu aşkı içirdin bana kalbdeki yangın senin
Yarattığın kullarına lutfu ihsanın bol senin
Gece gündüz kapındadır ağlıyor kulun senin

Eylerim Hakk'a münâcaat ol kapıda her zaman
Erişir Hakk'tan hidâyet bu **AHMED**'e bir zaman
Her tarafım oldu isyan neylesin âhir zaman
Kabir münâdî çağırır her vakıta her zaman

DERDİMİN DERMANI SENSİN MUHAMMED

Bezendi semalar gökler açıldı
Üç kâse içinde sütten içildi
Sana ümmet olan o gün seçildi
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Alemlere rahmet Muhammed tenin
Cebrâil taradı zülfünü Senin
Kapında ağlayan Ümmetin benim
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hakikat nûrunu seyritsem senin
Cemâlini görmek maksudum benim
Arz-u semâvat'ta bu ziya senin
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Görmüşüm zülfünü Melekler tarar
Yapamadım bir iş ol Hakk'a yarar
Kendime kalbime eyledim zarar
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Çağır bu dünyadan ben de göçeyim
Var ise aşkını gönder içeyim
Ol ruhlar ilminde Seni seçeyim

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Nurun devran etti semayı arzı
Terketti kulların Sünneti Farzı
Kur'ân'da değil mi levh'deki yazı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Yedi kat semayı bezedi Nûrun
Mağrîb maşrığa hükmetti Resûlün
Nikâbın olmassa eşyayı görün

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Muhammed Nûrunu görmesem olmaz
Evsafın yazdırsam defterler almaz
Ümmetlikten yüksek bir şeref olmaz

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Pervaneler gezer gittiğim yerde
Senin Nûrun şifâ bendeki derde
Ararım Nûrunu semada yerde

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Elliden altmışa geçirdim yaşı
Sorguya başladı musalla taşı
Bileydim secdeden çekmezdim başı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Tevhî'di çekenler görüyor neler
Tevhîdin hassası dağları deler
Dünya'da ağlayan Ahret'te güler

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Sabah namazında seyret cihanı
Ol zaman doğuyor nurun nişanı
Kapından red etme bu perîşanı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Dağları siyahtır ol Beyt'i kare
Derindir sîneme açılan yare
Mekke dağlarında mekânın nere

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Dile gelse söyler dağlarda taşlar
Hakkı gören gözler dökmez mi yaşlar
Mahşerin sorgusu kabirde başlar

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ol Seher vaktidir zamanı Tûr'un
Mevlâ'nın aşkını çekenden sorun
Yetmişbin hicaptan göründü nurun

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ebû Bekir Sıddık ol Nûrun sağında
Kurulmuş sofralar Hıra dağında
Has kullar seçilmiş Cennet bağında

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Senin reyhanından bir katre aldım
Hakikat bahrinin zevkine daldım
Alemleri çağırdın ben geri kaldım

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Beklerim arzuhal gelmedi Senden
Rahmetini kesme bu Çoban kuldân
Yaksan da ayrılmam gördüğüm nurdan

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Sormuşum Muhammed geldi mi Tûr'a
Tur dedi âşıkım Ondaki Nûr'a
Kâbe kavseyninde firdevsi ara

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ol Mekke şehridir Mevla Nazarı

Say eder Hacılar yeşil pazarı

Ol nûru görürler kalbleri arı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Vâdî-il Eymen'de halk oldu Adem

Türabla yağruldu cesed ile ten

Aşıkım Muhammed cemâline ben

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Beyt-ül Mâmur vardır zümrüt yakuttan

Alır reyhanını Bâb-ı Maksûd dan

Bu aciz kullara inâyet Hakk'tan

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Bunca Peygamberler Beytil Makdis'de

Ötüşür bülbüller altın kafeste

Yardım eyle Hüdâm ahir nefeste

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Kendisi bir nurdur ol kalbi pâki

Gezdi semâvâtı bütün Eflâki

Dünya'ya ol kurdu bu Hakîkati

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Kapına gelmişim gitmezim geri
Hüdâ kullarına ne ihsan veri
Ol Mahşer değil mi hidâyet yeri

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Türlü güller açmış gördüm Cenân'da
Yûsuf Yâkubunu arar Kenân'da
Muhammed Sevgili Mevlâ yanında

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Bir **Elma** getirdim Sana vermeğe
Bunca Melek geldi Seni görmeğe
Başladı yıldızlar ziya vermeğe

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hidâyetten gelir bu kalbe sözler
Sorguya varacak bu kara yüzler
Rahim Rahmetini bekleriz bizler

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Semada bir Melek kesmez ötmeyi
İhtiyâr eyledim aşkı çekmeyi
Melâkeler süpürür daim Mekke'yi

Derdin dermanı Sensin Muhammed

Seher döneğinde Hûu.. diyen kuşlar

Gözümden akıttım çok kanlı yaşlar

Ben de Mecnun gibi dağ ile taşlar

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Bu gönlün ettiğini kimseler etmez

Çekersin bu aşkı sevdası bitmez

Ateş olmayınca dumanı tütmez

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Gönül Cennet ister durduğu yerde

Senin nurun şifa bendeki derde

Ararım nûrunu semada yerde

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Mevlâ'dan isterim affıma dilek

Âşıkım Muhammed, yanıyor yürek

Dağlara düşürdü bizi bu felek

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Nûruna âşıkım, ey nûru ayan

Senin Ümmetindir bu çarkı devran

Çok hikmet gösterir okursun Kur'ân

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Varmışım seherde gülü dermeğe
Nûruna âşıkım vardım görmeğe
Bende geldim Hak bağına girmeğe

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hakîkat ararsan menbaina var
Hakk'a âşık olan hep böyle yanar
Hakk'ın kapısında **HÜDÂ'î** de var

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Sana âşık olup seni ararlar
Gönül seni bir kefene sararlar
Yedi yerde sorgu sual sorarlar

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Çok iltica ettim ulu Mevlâ'ya
Akan gözyaşlarım döndü deryaya
Mecnun âşık idi daim Mevlâ'ya

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Tazarrû eyledim bir seher vakti
Geldi Gül Cemâlin kalbimi yaktı
Ulaş ya Muhammed ızdırap vakti

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Çekildi bayraklar mescid ilinden
Kopardım yaprakları gonca gülünden
Yâ Muhammed bir şey gelmez elimden
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Bir yandan ızdırap bir yandan aşkın
Geldin derûnuma bir yara açtın
Mekke dağlarına reyhan mı saçtın
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Âşıkların duman çıkar özünden
Dağlar taşlar yaş akıtır gözünden
Verdiğim ahidden, dönmem sözümden
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Mekke'ye yolladık bir hacı Îsâ
Düâdan haberdar Nûru Mustafâ
Kapında ağlayan Hüdâ'î olsa
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

O! Tevhid değil mi İhsanın başı
Hakk'ı Tevhid eder dağların taşı
Görünen hikmetler Hüdâ'nın işi
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Yüzlerimi sürsem Bâb-u Selâma
Hidâyet yolunda Hakk'ı bulana
Deryadır bu sözler ibret alana
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Gelmişim Ravzana Seni görmeye
Girmişim Türbene güller dermeğe
Getirdim emanet Sana vermeğe
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Koğsanda Dergâha tutmuşum yüzü
Hak'tan ayırmıyor hakikat bizi
Topladım çiçekler gülü nergizi
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Okunan Ezan-ı dinleyen zemin
Çağrılan Dergâhta **Hüdâ'î** benim
Bu hallere koyan ol Nûrun senin
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Bir nûra âşıkım gitmişsin Hind'e
Hakikat bilgisi uyandı bende
Semaya çıksan yine gönlüm sende
Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Makamı İbrahim Cennet ilinde
Ötüşür bülbüller gonca gülünde
Ol Muhammed Kur'ân okur elinde
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Açmıştır lâleler solmuştur susam
Tecellî eyleyen ol nûru bulsam
Yatsı namazını Mekke'de kılsam
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Mekke'nin üzeri nur ile doldu
Enbiyâ, Evliya geldi cem oldu
Yetmişbin hicaptan görenler oldu
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Bir nazar eyledim Hıra dağına
Nûrun şavkı düşmüş Arş'ın sağına
Ben de güller diktim Hakk'ın bağına
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Arafat dağında mahfel uyandı
Lebbeyk sadasına can mı dayandı
Bu **Ahmed** kendini Mekke'de sandı
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Yedi kat semada makamın nerde
Ol Nûrun uğratmış onulmaz derde
Yanmışım aşkına yangını serde

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Mübarek Zemzem'i üç kişi bekler
Hakk'ı tesbih eder cümle melekler
Semayı devreder çark-ı felekler

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Gaflet içindeyken selâmın geldi
Bu elâ gözlerim yaş ile doldu
Cümle ervah gitti bu âsî kaldı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hitâbı İzzet'ten bir nidâ geldi
Dinledim melekler Muhammed derdi
Çok şükür Mevlâm'a ne makam verdi

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hitabı İzzet'ten bir nida aldım
Varıp hakikat'ın bahrine daldım
Arzuhaller yazıp Mevlâ'ya saldım

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hitabı İzzet'ten bir nida aldım
Nûru'na âşıkım zevkine daldım
Âlemi çağırdın ben geri kaldım

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hitabı İzzet'ten erdi bir nida
Kurtlar kuşlar dedi, yaradan Hüdâ
Ol arş'ın sağında dedi, Ümmetâ

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Seherde bir melek kumanda eder
Dünya tebdîl olmuş bir gün un eder
Ey gafil insanlar gelenler gider

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Dinledim melekler elvedâ eder
Hakikat görenler hak yola gider
Hüdâ kullarına ne ihsan eder

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Dinledim semada turnalar gider
Hüdâ kullarına gör neler eder
Senin Nûrun beni hem mecnûn eder

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Nurlar devrân eder Mekke üstünde
Bu garip gönlümüz gitmek kastinde
Muhammed'dir duran sema üstünde

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Mekke'de bülbüller çok erken öter
Yanmışım aşkına hasretin yeter
Bana bir oldu da, ol binden beter

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Görmüşüm semada turnalar gider
Nûruna âşıkım hasretin yeter
Ol Hâkk'ın bağında hep güller biter

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Cümle dertlilerin sende çaresi
Kalbimde duruyor. aşkın yaresi
Mekke dağlarında yerin neresi

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Hakk'ı tesbih eder ol sema ehli
Hep kuşlar ötüşür ol seher vakti
Cennette değil mi hakikat bahri

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ben bu muhabbeti bahrinden aldım
Topladım gülleri Risâle saldım
Ol senin nûruyun tadını aldım

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Gözlerim burhanlı nûrunu görmez
Mülkûn sahibinden isterim vermez
Yanımda ahbablar hâlimi bilmez

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Düşmüşüm çöllere hasretin yeter
Ağaçlar yaprağın hep güz de döker
Nûruyun aşkına yandığım yeter

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Nûrun devran eder semayı sarar
Gaflet ile günah bizlere zarar
Okunur defterler verilir karar

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Mevlâ'nın aşkına var mıdır yanar
Mülevves haneye devlet mi konar
Hakka âşık olan hep böyle yanar

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Gözlerim burhanlı yolumu görmez
Mülkün sahibinden isterim vermez
Bu Çobanı koğsan kapından gitmez
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ararım Ravzanı bir yeşil türbe
Ol aşkın ateşi yanıyor tende
Hakikat dergâhı kurulmuş nerde
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Yedi kat semayı âhım doldurdu
Nâzenin ömrümde sarardı soldu
Dağlarda ağlayan maksûdun buldu
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Aşkın ile çıktım dağa tapana
Yardım eyle Hüdâm garip ÇOBAN'a
Resûlün selâmı bütün İhvâna
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Çok dolaştım bende dağa tapana
Yanmışım aşkına düştüm yabana
Sen de çağırmazsan garip ÇOBAN'a
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ol ulu Mevlâ'ya çevirdim yüzü
Bu dünya isyanı бүrüdü bizi
Rahmetin yıkasın bu kara yüzü

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Şu kara yüzümü tuttum Mevlâ'ya
Ol nûru dokunmuş Arş-ı Âlâ'ya
Ol gafletler sarmış geri kalmaya

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Felek beğenmedi benim işimi
Söylemem kimseye kara düşümü
Mevlâm İhsan eder benim işimi

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Tâif dedikleri dağlar arası
İçeride yanıyor aşkın çırası
Mekke dağlarında yerin neresi

Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Haberini aldım Sînâ çölünden
Görölmüştür nûrun Yesrib ilinden
Kopardım yaprakları cennet gülünden

Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Toplandı hacılar ederler sâyi
Elimizden kaçtı ol Şaban ayı
Hep böyle vuruyor kaşların yayı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Eser Bâd-ı Sabâ yüzüne Senin
Hakikat nûruyun âşıkı benim
Her gün yanmadadır bu zaif tenim

•Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Seyreyle Mekke'yi gör neler oldu
Çarşısı pazarı nur ile doldu
Muhammed nurundan cihan şâd oldu

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Affımı istedim ulu Mevlâ dan
Cennet ziyâ alır Yüce Mevlâ'dan
Cennete girilmez Hakk'ı bulmadan

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Medîne yolları hüccac'la dolu
Yüzümü dönmüşüm Yaradan Ulu
Kopardım cennetten yaprağı gülü

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Toplandı hacılar Mekke'ye gider
Mevlâ âşıklara ne ihsan eder
Hakîkatı gören hak yola gider

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ağlar âşıkların kalbleri hüzün
Ol ulu Mevlâ'nın rahmeti bizim
Aşkını çekerim böyleymiş yazım

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Melekler toplandı tesbih ederler
Saf saf olup Medîne'ye giderler
Ol ulu Mevlâ'ya düâ ederler

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Görmüşüm yollarda ol kubar gider
Hüdâ kullarına ne ihsan eder
Melekler semada hem tesbih eder

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Seherde duyulur âşık sadası
Ol zikir imiş melekler gıdası
Hüccac içinde hem Mustafa'sı

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ömer ile Osman solundan gider
Hüdâ kullarına ne ihsan ider
Hakikat görenler hak yola gider

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ebû Bekir Ömer hak yola gider
Dünya tebdil olmuş bir gün un ider
Ey gafil insanlar gelenler gider

Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

O! ulu Mekke'nin yolları uca
Hüccac say eyledi hem gündüz gece
Arafat dağına vardığım gece

Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Ağaçlar yaprağın hep güzde döker
Nûrurun aşkını âşıklar çeker
Düşmüşüm dağlara hasretin yeter

Derdimin dermanı Sensin Muhammed.

Eser Bâd-ı Sabâ yüzüne Senin
Misk'i Anberler-nen yağrulan tenin
Kapında ağlayan ümmetin benim

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Seherde melekler ettiler nidâ
Bizi halk eyledi yaradan Hüdâ
Türk'ten ayrıldım da çektim elvedâ

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Bir selâm yolladım Bâb-u Selâma
İltica eyledim ulu Mevlâma
Söylerim bu sözü ibret alana

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ebû Bekir Sıddık ol Nûrun sağında
Kurulmuş sofralar Hıra dağında
Has kullar seçilmiş cennet bağında

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Bir kürsü kurulmuş Ravza üstüne
Benden selâm söylen Hakk'ın Dostu'na
Bana Ümmetim de, Mevlâ aşkına

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ehline çağırır Cennet Hazin'i
Ol nûrun bezemiş arş'ın yüzünü
Hakikat bâbından alsam izini

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Nûrurun aşkını âşıklar çeker
Düşmüşüm dağlara hasretin yeter
Bana bir oldu ol binden ebeter

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ol bize çağırır Cebel-i Hıra
Nûru ora düştü, ziyâsı bura
Hakikat bâbın'da ben dura dura

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Doğdu mu ki Nûrun Mekke ilinden
Melekler yapışmış zülfün telinden
Hep benim çektiğim aşkın elinden

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Mina'ya geldiler kestiler kurban
Ol Müzdelife'de gördüler bürhan
Bu gün say günüdür toplandı cihan

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Sen dururken başka tabip bulmadım
Çok çalıştım hak hakikat bilmedim
Hem kapında makbul Ümmet olmadım

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Oİ Hüdâ'nın yolu hakikat yolu
Nûr alır Dergâh'ta zikreden kulu
Cennetler açılır müjdeler dolu
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ben âşıkım maksûdumu ararım
Ne mekânım vardır ne de kararım
Dağlar mecnûnuyum neye yararım
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Oİ âşıklar hakikatı ararlar
Gönül seni bir kefene sararlar
Yedi yerde sorgu sual sorarlar
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Çıkarım dağlara iderim nidâ
Bizi istetmiştir yaradan Hüdâ
Ayrılacam dağlar size elvedâ
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Âleme değil mi ihsanın Senin
Âlemden fazladır isyânım benim
Âffımı isterim, maksûdum benim
Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ehli cennet geldi, cennet âlaya
Yüzümü tutmuşum yüce Mevlâ'ya
Hep ruhları geldi nail olmaya

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

Ne kadar şen olsa da reyhânı tütmez

Bu AHMED ÂŞIKTIR Dergah'tan gitmez

Mevlâ'nın verdiği söylesem bitmez

Derdimin dermanı Sensin Muhammed

HER VAKITTA SİZİ İSTER BU GÖNÜL

Neyleyim cihanı serveti malı
Her vakıtta sizi ister bu gönül
Senin aşkın ile olmuşum deli
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Ehli âşık anlar bendeki derdi
Saf olup melekler Ravzan'a girdi
Nice isteyenler Cemâlin gördü
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Ehli âşık görür nurdan direği
İçinde Muhammed nurdan burağı
Bize nasîb eyle cennet durağı
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Nîce Sizi gören gözleri gördüm
Size âşık olan canları sevdim
Söyleyin iliniz neresi sordum
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Aşkınla doludur her dâim cihân
Kokunuz gül müdür, yoksa mı reyhan
Sırrın beyân eder Esrâr-ı Kur'ân
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Bir mîzan kurulmuş ateşler yanar
Âb-ı Hayat için âşka mı kanar
Bu **AHMED'i** gören dîvâne sanar
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Kismetim böyle mi Şâh-ı Kerim den
Zâtını yaratmış kendi nûrundan
Umâruz şefâatını Şâh-ı Kerim'den
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

Görenler sararıp ederler feryad
Var ise elinde ol kadar Ber'ât
Şefâat AHMED'e nûru MUHAMMED
Her vakıtta sizi ister bu gönül.

ŞEFÂAT AHMED'E NÛR-U MUHAMMED

Seherde açılır Hakk'ın kapısı
Şefâat bekler ümmetin hepsi
Ol İmam Ali'nin güzel kokusu
Şefâat Ahmed'e nûru Muhammed.

Sözümün beyanı kasdı sendedir
Her dâim aşkın can ile tendedir
Ol Hasan Hüseyin dahî andadır
Şefâat Ahmed'e nûru Muhammed.

Ol kıyamet gününde mahşer kurulur
Ettiğimiz hatalar anda görülür .
Her günâha karşı sual sorulur
Şefâat Ahmed'e nûru Muhammed.

Nideyim gönlümün tarlası çorak
Mahsül alınır mı düzeltmek gerek
Bu **AHMED'in** dileği Cemâli görmek
Şefâat Ahmed'e nûru Muhammed.

NİDEYİM CEMÂLİN BEN GÖRMEYİNCE

Satılır Cennet'ler künde bezeller
Hakîkatı bilmez boşa gezeller
Bir araya cem olsa da güzeller
Nideyim Cemâlin ben görmeyince.

Âşıklar aşkından almışlar bir tad
Ne cennet isterler ne de saltanat
Onlar arıyorlar nûru hakikat
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Hakkı tesbih eder ol bunca Melek
Dilerim Mevlâ'dan âtî me dilek
Cennetinden bir tat almasam gerek
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Ben de âşık oldum nur Cemâline
Güllerin benzemez dünya gülüne
Topladım çiçekler aldım elime
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Bezedin cenniette makamları sen
Hakîkî bir kulluk yapamadım ben
Ceddimiz Halîl'dir atamız Adem
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Hakîkat kalemi çalındı Mîm'e
Sıdkıla sarıl bu Dîn-i Mübîne
Ol Mevlâ'mın nûru doğmuştur yine
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Âşıklar arıyor nûru Cemâli
Yaklaşıp Mevlâ'ya bulmuş kemâli
Bu **Çoban** kuluyun mâlumdur hali
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Bir nûra âşıkım göstermez felek
Bilmem beşer mi dir, bilmem ki melek
Mevlâ'dan isterim affıma dilek
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Nûruna âşıkım ey nûru âyan
Senin ümmetindir bu çarkı devran
Çok hikmet gösterir okusan Kur'ân
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Kimler kurabilir böyle binayı
Ay güneş nûrundan almış ziyayı
Sıdkıla seyreyle duran semayı
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Ol âşıklar Cemâlini ararlar
Gönül seni bir kefene sararlar
Yedi yerde sörgü süal sorarlar
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Âşıkların duman çıkar serinden
Dağlar taşlar yaş akıtır gözünden
Verdiğim ahidden dönmem sözümden
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Ben âşıkım maksûdumu ararım
Ne mekânım vardır ne de kararım
Dağlar mecnûnuyum neye yararım
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Mevlâm sana verdi Mîrâc-ı Güzîn
Nûr oldu semâvat hem Arş'ın yüzün
Yaradan Mevlâ'dan alırsam izin
İlle Cemâlini ben görmeyince.

Dolan hay **HÜDÂ'Î** dağları dolan
Dünyayı verseler istemem kalan
Var mıdır âşıklardan bir murad alan
İlle Cemâlini ben görmeyince.

HÜDÂ'Î dağlarda bir ihtiyardır
Ümmetiyyin sana selâmı vardır
Âşıkım nûruna hâili kaldır
İlle Cemâlini ben görmeyince.

MEDED YÂ RABBENÂ KULLARA MEDED

Okurum hikmeti tebdîlim mekân
İbret nazar ile benim dir bakan
Geceler âhım dır eflâka çıkan
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Bir nazar eyledim yedi iklime
Ol nûru Muhammed düştü aklıma
Ben de ulaşaydım seher vaktına
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Sancağını çeker Sıddık'ı Azam
Ana tesir etmez Âteş-i Sûzan
Sıratın üstüne kurarlar mîzan
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Güvenme ey gönül dünya varına
Mevt'in erişirse koymaz yarına
Kabir ahvalinin âh-u zarına
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Bunca peygamberler Beyti'l Makdes'te
Ötüşür bülbüller altın kafeste
Ey Hüdâ'm yardım et âhir nefeste
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

O! Bâb-u Halîl'i seyriden gözler
Mevlâ'dan hidâyet bekleriz bizler
Varınca dergâha bu kara yüzler
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Reyhanını aldım senin nûrundan
Duman çıkar aşıkların serinden
Mahlûkat âcizdir âhuzarımdan
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Hidayetten gelir bu kalbe sözler
Mevlâ'dan hidâyet bekleriz bizler
Varınca dergâha bu kara yüzler
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Dağlar âciz kaldı benim sesimden
Yakında ayrılır ruh kafesimden
Hakikat verilmiş son nefesimden
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Duymadın mı gönül mahşer var derler
Dürülür semalar atılır yerler
Hakk'ın dergahına bir gün sürerler
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Surlar vurulunca dirilir ruhlar
Karışır deryalar atılır dağlar
Herkes kabrinin başında ağlar
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Güvenme ey gönül dünya varına
Mevt'in erişirse koymaz yarına
Kabir ahvalinin âh-u zarına
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Beklerim seheri kumrular ötmez
Rahmet olmayınca bir nimet bitmez
Kapından koğsan da bu âciz gitmez
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Â'lî makamları edenler seyran
Her gün yalvarıyor bu kalbi vîran
Boş mu kalır Hüdâm dergâha varan
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Dünyayı seyreden uhrayı görmez
Her say eden kişi murada ermez
Her kuluna Hüdâm hidâyet vermez

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Bu dünya çirkinden derim el aman
Hüdâm beklerim gönlüme itminan
Mevt'in hitabını duydum her zaman

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Uhrada nereyi eyledin mekân
Ve Yekûn.. emrinde dünyayı yıkan
Benimdir seherde gafletle yatan

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Yarın ol Mahşer'de hesabı alın
Dîvânın uludur mahkemen görün
Her gün ağlamalı kalbi Mü'minin

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Bu âcizin gözü, yaş ile dolu
Oraya gidiyor Mü'minin yolu
Bayram etmektir Mü'minin sonu

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Baharda reyhanın tadını alan
Hidâyet yolunda bir kapı bulan
Bu aşkı içip te Hakk'a kul olan
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Ol senden açılır hidâyet yolu
Orda mahcup etme bu âciz kulu
Her kişinin yolu ol uhra yolu
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Gönül Cennet ister durduğu yerde
Senin nûrun şifâ bendeki derde
Ararım nûrunu semada yerde
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Âlem'i İslâm'a bilmem ne oldu
Bir esas üstüne din bina oldu
Bir zaman bu dünya nur ile doldu
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Beyt-ül Mâmur vardır zümrüt, yâkuttan
Alır reyhânını Bâb-ı Maksûd'dan
Bu âciz kullara inâyet Hakk'tan
Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Ol Mahşer günüdür ol vahşet günü

Orada duyulur Mü'minin ünü

Bu dünya isyânı bile di beni

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Şimdi bahar oldu reyhanlar açar

Hakikat bağında ne ahval geçer

Ol Havz-ı Kevser den içenler içer

Meded ya Rabbenâ kullara meded.

Ne tecellî etti gör hakikatı

Kün.. dedi halketti bu Mevcûdâtı

Kimler yapabilir bu taksîmatı

Meded ya Rabbenâ kullara meded

Ve Yekûn..emrinde eylemez karar

Aklı selîm kullar hak yolu arar

Gel **AHMED HÜDÂÎ** Mevlâ'ya yalvar

Meded ya Rabbenâ kullara meded

MEDED MEDED DİYE BEN SANA GELDİM

Bezendi semâlar açıldı gökler
Meded, meded diye ben sana geldim
Üç kâse içinde içildi sütler
Meded meded diye ben Sana geldim

Varmışım seherde gülü dermeğe
Nûruna âşıkım geldim görmeğe
Ben de geldim gül bağına girmeğe
Meded meded diye ben Sana geldim

Koğsanda dergâha tutmuşum yüzü
Hakk'tan ayırmıyor hakikat bizi
Rahmetin yıkasın bu kara yüzü
Meded meded diye ben Sana geldim

Açılmış lâleler solmuştur susam
Tecellî eyleyen ol nûru bulsam
Yatsı namazını Mekke'de kılsam
Meded meded diye ben Sana geldim

Ol Hakk'ın dîvânı bir gün kurulur

Yazılmış âmâlin ele verilir

Tâmu ehli olan nâr'e sürülür

Meded meded diye ben Sana geldim.

Yapraksız ağaçta meyva biter mi

Yanmayan gönülde reyhan tüter mi

Emir olmayınca güller biter mi

Meded meded diye ben Sana geldim.

Allah aşkını melekler söyletir

Sevdiğim Muhammed aşkı bilebilir

Hakk'ın ilhâmı arayan kula'dır

Meded meded diye ben Sana geldim.

Elâ gözler doldu kanlı yaşlara

Selâmımı sundum uçan kuşlara

Arzuhaller verdim nice başlara

Meded meded diye ben Sana geldim.

Muhammed oturmuş Hakk'ın postuna

İlticâ eyliyor yüksek dostuna

Bir pâre bulut ol başı üstüne

Meded meded diye ben Sana geldim

Muhammed'in nûru sardı semayı

Nazar eder kalbi Cennet âlâyı

Mevlânın yolunda gezer **HÜDÂ'Î**

Meded meded diye ben Sana geldim

BEN RABBİMİ BİLMEZ MİYİM YÂ MELEK

Hakikat bağından çağrıldım bir gün
Yolunda giderken sandım ki düğün
Kabire varınca işittim bir ün

Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Toplanıp ahabplar gelmiş başıma
Dünyada eriştim gaflet aşına
Yatırdılar ol musalla taşına

Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Elliden altmışa geçirdim yaşı
Reyhana benziyor toprağı taşı
Bileydim secdeden çekmezdim başı

Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Sarardı gül benzim sövene döndü
Elâ gözüm bakmaz cihana küsdü
Çok şükür Mevlâm'a ne makam verdi
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Nerde nâzik tenler döndü sövene
Nerde elâ gözler bakmaz cihane
Yedi gün sorguda oldum divâne
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Kaldırdım başımı sapmaya vurdum
Can ten den ayrılmış kabirde gördüm
Çok şükür Mevlâ'ya sülâli verdim
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Sol yanımdan kabir sıkmaya durdu
Zebâniler gelip gürzünü vurdu
Çok şükür Mevlâm hidâyet verdi
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Sol taraftan kabre kapı açıldı
Nâr-i Cahîm kabir içre saçıldı
Ol yensiz yakasız kefen biçildi
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Sağ taraftan sekiz kapı açıldı
Lâl-ü Mercan, Misk-i Anber saçıldı
Sekiz uçmak ile Adn'e geçildi
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Dünyada pişirdim bir gaflet aşısı
Sorguya başladı musalla taşı
Burda döken orda dökmez göz yaşı
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Akıl fikir ayrı düştü ol tenden
Ol rûhum bile kaçır oldu benden
Ey beni yaradan hidâyet senden
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

Tâze teni, ömrüm sattım bir pula
Hûriler gılmanlar oturmuş yola
Mevlâm yardım etsin **HÜDÂ'î** kula
Ben Rabbımı bilmez miyim yâ melek.

A H D İ M İ Z V A R

Ahâlî nâs içinde bakmayın benim isyânıma
Şefâat Kânı ol Resûlüm Muhammed Mustafa var
Alırlar hem defter elimden bakarlar imânıma
Ruhlar Secdeye vardıkta hem orada ahdimiz var

Kimi deli, kimi mecnûn derler Ganî Mevlâm bana
İsyânım pek çoktur ağlar kapında bu kulun Sana
İçirdin aşkın şarabın ciğerim döndü püryâna
Ol dergâha ben varacam hem yüzümde hicâbım var

Kimler sahip olabilir fânî deryâyı cihâna
İbret değilmi bize ki kalmadı şol Süleyman'a
Kulunu yakmak ey Ganî Hüdâm düşermi şanına
Hüdâm ben sana varınca hem boynumda isyânım var

Gürzünü tutacak var mı kılıncına, kalkanına
Korkarım zebânî götürür ol ulu dîvânına
Gözlerimin yaşı akar hem karıştı Ceyhânına
Aç kapını **AHMED'e** sen aramızda perde mi var.

NASIL KIYDIN EY YEZİD SEN OL ALİ EVLÂDINA

Çok çalıştım dünyada bulamadım uhrayı ben
Seher vakti secde eder vadîler sahralar hem
Ol civıtlar boğazladı Hazreti Yahya'yı hem
Kanlı gömleği elinde Fatma'yı Zehra'yı hem

Görmeden âşık olmuşum ol Muhammed adına
Sen kavuşturun ey Hüdâm Â'lî'ne hem Ashâbına
Duysanız can mı dayanır Hz. Fatma'nın feryadına
Nasıl kıydın ey Yezid sen ol Ali evladına
Sen ne yüzle varacaksın ol Resûl'ün katına..!

Çektin kılınc bindin ata şahtan aldın meydanı
Zulmet içre koya-yazdın ey Yezid sen cihanı
Kesdin nice kellerini akıttın yere kanı
Ol kanda türlü koku var hem de cennet reyhanı
Yarın Hakk'ın huzûrunda kuracaklar divanı..!

Yerde gökte cennet ehli karalar bağladılar
Duymaya can mı dayanır sübyanlar feryadı var
Kanlı gömleği elinde Fatma'yı Zehra'da var
Sabah ol Mahşer gününde ol Hak hesabın sorar

Feryâd-u fiğân ediyor da ol Şâh'ın hanesi
Zulmet içre koyayazdın güneşin pervânesi
Gökte melekler ağladı kalmadı bir tanesi
Hem susuz Şehîd oldu Habîb'in Ciğer-Pâresi

EVLÂDİ RESÛL'E NASIL KIYDINIZ...

Semada melekler karayı bağlar
Cem olmuş aşıklar ah edip ağlar
Kerbelâ kalbimi ciğerim dağlar
Evlâdı Resûl'e nasıl kıydınız.?

Aşk meydanı diyorlar da buna
Girenleri üryan yuyorlar nûra
Er isen gel, sen de dal bu meydana
Dalanları ol dem hayran ederler.

Sözümün beyanı kasdı sendedir
Her daim aşkın can ile tendedir
Ol Hasan Hüseyin dahî andadır
Şefâat Ahmed'e Nûru Muhammed.

Seherde açılır Hakk'ın kapısı
Şefâat bekler ümmetin hepsi
Ol İmam Ali'nin güzel kokusu
Şefâat Ahmed'e Nûru Muhammed.

Ol Ali değil mi ilmin kapısı
Melekler karaalar giydi hepsi
İmam Hasan Hüseyin gelir kokusu
Şefâat Ahmed'e Nûru Muhammed.

KESDİLER KELLELERİ ŞAM'A OLDU ARMAĞAN

Ey yezid senin elinden dedi kavim el aman
Dopdolu asker çevirdi kurdular ulu dîvan
Ol Hüseyin'in zahminden ağlaşır bütün cihan
Ol Resûlün Rûhu geldi, görünür ona ayan

Kesdiler kellelerini Şam'a oldu armağan
Hem Muhammed hem de Abbas hem de Ali Pehlivan.!

Ey Yezid devrân-ı dünya sana kaldı mı cihan
Ey Yezid senin kalbinde yok mu zerrece îman
Toplandılar Cinnî kavmi yola oldular revan
Zulmet bürüdü cihanı kara oldu asuman

Bu hali böyle görünce ağlaşır bütün cihan
Hem Muhammed hem de Abbas hem de Ali Pehlivan.!

Ahvâli görüp, âh ile sızlaşır bütün cihan
Ulu hikmet bilir, cihan kara oldu âsuman
Nerde Ali, nerde Abbas, nerde Hamza Pehlivan
Diktiler süngüde kelle ol Yezîde armağan

Böyle hakaret mi olur, inleşir bütün cihan..!
Hem Muhammed hem de Abbas hem de Ali Pehlivan..!

Kesdiler kellelerini kana garkoldu kubar
Vurdular harbelerini dîde'leri kan ağlar
Nerde Ali, nerde Abbas ol çalınan Zülfikâr
Onu öyle takdir etmiş yaradan Perverdigâr

Duysanız can mı dayanır sübyanlar feryadı var
Hem Muhammed hem de Abbas hem de Ali Pehlivan..!

ÇEŞM'İ PÜRYÂN SİLEN BİLİR

Sekiz Dergâhın kapusu
Zümrüt yâkuttan yapusu
Seherde reyhan kokusu
Ol dimağa giden bilir.

Dünyayı reyhan bürüdü
Ol Hüdâm ne hisse verdi
Kapuyu açanlar girdi
Ol kapuyu açan bilir.

Ol kapuyu açmak nedir
Cümle bilgi sendedir
Bürümüş isyan bendedir
Ol kapıyı açan bilir.

Hasretiz biz ol Mergade
Karışanlar bilir tada
Günde başlarız feryâda
Ol hassayı bilen bilir.

Sekiz dergâha yüz süren
Hüdâ'nın hikmetin gören
Mürüvvetle Hakk'a eren
Ağlayıpda gülen bilir.

Saçıldı Hakk'ın rahmeti
İsteyen çeker zahmeti
Bul hakîkatın rahmeti
Bu vasıla eren bilir.

Arafat dağının taşı
Ceyhun oldu gözün yaşı
Habîbine kıl yoldaşı
Ol hassayı bilen bilir.

Sanırsız ki dünya dolu
Bekletme bu âciz kulu
Bellidir hakîkat yolu
Çalışıpta bulan bilir.

Ol hassa var seherlerde
Bülbüller uğradı derde
Bilmezem ol makam nerde
Ol vâsıla eren bilir.

Hidâyet deryası dolu
Göster bize doğru yolu
Güldür bu **HÜDÂ'Î** kulu
Çeşmi püryân silen bilir.

OL KAPIYI AÇAN BİLİR

Yürüdü Hüccac Mine'ye
Harbeler vurdular sineye
Âşıkız biz Medîneye
Ol halkayı tutan bilir

İçerler Âb-ı Kevser'i
Kalbdeki aşkın eseri
Ol kıldı bizi serseri
Kapusunu açan bilir

Hakk'tan hidâyet erişir
Cennet reyhânı karışır
Zât-ı Pâk ile görüşür
Ol hassayı açan bilir

Bu ağlamak acep nedir
Bu gözdeki hicap nedir
Cümle bilgiler sendedir
Ol vâsıla eren bilir

Seher vaktinin reyhanı
Sen yarattın bu cihanı
Göz seyreder asumânı
Ol kapuyu açan bilir

Görünür Hakk'ın hikmeti
Nereden alın himmeti
Hak yolunda ol safveti
Dinleyen anlayan bilir

Arafat dağının taşı
Ceyhun oldu gözün yaşı
Onulmaz bağrımın başı
Ol hassayı çeken bilir

Seherde ne yatın **AHMED**
Tecellî eyler Nûru Muhammed
Yolundadır zaif ümmet
Ol hassayı bilen bilir

DAĞLARIN MECNÛNU OLDU BU GÖNÛL

Hidâyetten gelir bu kalbe sözler
Rahîm rahmetini bekleriz bizler
Huzura varacak bu kara yüzler
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Giderken sehere esiyor yeller
Tûraba karışır bu tatlı diller
Hakîkat bağında açarsa güller
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Türlü avaz ile ötüşür kuşlar
Hakka secde eder ol dağlarda taşlar
Ol nûrun ziyası seherde başlar
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Ol reyhan karışır bir gün tûraba
Nice mamurları döndü haraba
Kimler müstahaktır aşkı şaraba
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Çekersin bu aşkı sevdası gitmez
Ateş yanmayınca dumanı tütmez
Bu **ÇOBANI** koğsan kapından gitmez
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Herkes kendi çeker seyyiatını
Mevlâ dan isterim af Ber'âtını
Beklerim Muhammed şefâatını
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Dîdelerim merhem tutmamış akar
Ol mevt'im yaklaştı yol bize bakar
İster mamur eder isterse yıkar
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Sağına soluna durmaz seyreder
Mevt'in acısından ol vîran eder
Hakîkattan başka yol nere gider

Dağların mecnûnu oldu bu gönül.
Türlü reyhan veren ol çiçek otlar
Ondan hassa alır reyhanı toplar
Her günde şafakla ol nûru yoklar
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Nergizle tomurcuk lâleler açar
Müşâhede ettim ol bizden kaçır
Melekler ol yola reyhanlar saçır
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Bir beldeye durup etmedim karar
Kaçırdım nûrunu ol gönüm arar
Kalb ile tenime eyleme zarar
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Tenim toprak olsa yine derim Hak
İmkânı var mı ki dünyada kalmak
Pek mi kolay oldu hakikat bulmak
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Gel gönül ağlama bir gün bulursun
Hakk'a yalvarsanda satın alırsın
Âbidler safından yerin alırsın
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Yeşil zebercedden ol arş'ın yüzü
Dağlara düşürdü ol nûrun bizi
Hakikatın açmış gülü nergizi
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

Kurmuşlar Mîzanı Sırat yoluna
Hüdâm yardım etsin **ÇOBAN** kuluna
Yapışsın Melekler benim salıma
Dağların mecnûnu oldu bu gönül.

MEVLÂ MEVLÂ
DER DE, YANAR BU GÖNÜL

Mevlâm izin verse bulurum seni
Senin aşkın yakar gül gibi teni
Canım feda olsun sevmişim seni
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Muhammed nûrunu görmesem olmaz
Evsafın yazdırsam defterler almaz
Ümmetlikten yüksek bir şeref olmaz
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Eser Bâd-ı sabâ yüzüne senin
Misk-i anberlernen yağrulan tenin
Kapında bekleyen ümmetin benim
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Tecellî eyleyen nûru ararım
Bâb-u Maksûdadır ol arzularım
Dağlar mecnûnuyum neye yararım
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Kendisi bir nurdur ol kalbi pâki
Gezdi semâvatı bütün eflâki
Dünyaya ol kurdu bu hakikati
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Ol nûrun ziyası vurdu cihana
Zî ruh melek geldi geçti kıyama
Arzuhaller sundum ulu Rahman'a
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Hakîkat bağının açmış gülleri
Hakkı Tevhid eder durmaz dilleri
Ol Muhammed Enbiyalar serveri
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Gecelerde esen senin yellerin
Hakikatten açar senin güllerin
Ümmetine şifa olan dillerin
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Şu esen yellerin reyhanına bak
Çekildi yıldızlar attı mı şafak
Şu yatan ümmetin gafletine bak
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Türlü avaz ile ötüşür kuşlar
Hep dili dilince Tevhîd'e başlar
Hakk'ı tesbih eder dağlarda taşlar
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Ol Hakk'ın aşkına dayanmaz taşlar
Kalem olsa yazmaz bunca ağaçlar
Kendimde bir şey yok zuhûrat başlar
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Kalbimi döndürdüm viran şehrine
Göz yaşı karıştı dünya şehrine
Halk istidadı iyilik kasdına
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Ol Sûre-i Nûr'da ne hitaplar var
Kur'ân tefsir olmuş ne kitaplar var
Ruh âleminde ne mûcizatlar var
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Ravza'nı deklerim görünmez bura
Aşk Muhammede yandım şu sıra
Hakikat babında ben dura dura
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

Bir nazar eyledim sahrâyı Tiz'e
Hidâyet Mevlâ dan gelirse bize
Âşık yâ Muhammed bu **AHMED** size
Mevlâ Mevlâ der de, yanar bu gönül.

KORE HARBI

KORKMAYIN ASLANLAR HÜCUM İLERİ...!

Ol Mekke şehrinden aldık biz emir
Mü'min lerin kalbi nûr ile demir
Rabbim kullarına çok versin ömür
Korkmayın aslanlar hücum ileri

Ol Mekke şehrinde bir büyük ordu
Ehli îman bekler vatani yurdu
Cephede vuruşur askerın merdi
Korkmayın aslanlar hücum ileri

Koreye varınca süngüyü taktık
Hakk'ın kudretiyle cepheden attık
Kızıl Çin askerini kükreyip çaktık
Korkmayın aslanlar hücum ileri

Asker süngü taktı der Allah Allah
Ehli îman korkmaz kavgadan vallah
Kırkların himmeti yardımcı Allah
Korkmayın aslanlar hücum ileri

Yazdı harbimizi melekten kâtip
Tahsin Yazıcı da bir büyük hatip
Çenberde yetiştî Gavs ile Kutup
Korkmayın aslanlar hücum ileri

Kör Moskof öğretti yürüttü Çin'i
Onlar koministtir kaldırmış Dîn'i
Vurun Mehmetçikler çevirmen yönü
Korkmayın aslanlar hücum ileri

Kalbimizde durur îman çırası
Harb eder cephede askerin hası
Kör Moskof kominist zâten de asî
Korkmayın aslanlar hücum ileri

EVLİYÂ'LAR VARIYOR

Kahraman askerler etmeyin merak
Zannetmen Türkiye Kore'ye Irak
Yetmişbin süvarî altında Burak
Cem oldu Evliyâ hepsi varıyor.

Kore'ye dayandı askerın ucu
Nice hükümdardan almıştın tacı
Yavuz Sultan Selim çekti kılıcı
Karıştı kırklara hepsi varıyor.

Kore'de askerler harbe döşendi
Kör Moskof askere karşı direndi
Molla Hünkâr kılıcını kuşandı
Yürüdü Konya'dan arslan varıyor.

Kore'de askerler imdada baktı
Bütün Evliyâlar kandiller yaktı
Hacı Bektaş Velî buradan kalktı
Âhî Evrân Âşık Paşa varıyor.

Kabzayı kavradı askerin eli
Vurun Mehmetçikler aşalım beli
Ankara'dan Hacı Bayrâm'ı Velî
Gelibolu dan Ahmed, Mehmed varıyor.

Kafkas fırkaları yürüdü başa
Döküldü askerler dağ ile taşla
Elinde Kur'anı Mareşal Paşa
Çekti orduları Çakmak varıyor.

Kore cephesinde dizilmiş gâzi
İnşallah diileriz hayırlı yazı
Malatya Sultânı Battal'ı Gâzî
Abdülvahap ile Ahmed varıyor.

Asker taarruza birlikte geçti
Yediler, kırklar fırkasını seçti
Muhammed Mustafa bir sancak açtı
Ebû Bekir, Ömer, Osman varıyor.

Kore'de askerler sıkıldı gayet
Kılarız namazı okuruz Âyet
Çekti Zülfikârı Şâh-ı Velâyet
Hâlid, Mîkdâd, Abdurrahman varıyor

Kerbelâ'da nîce arslanlar yatar
Atılan gülleyi eliyle tutar
Hasan'la Hüseyin imdada yeter
Gavs-ı Âzam, Kutub Üçler varıyor

Ol Hazret'i Allah cümleye nazır
Türkler'de pek çoktur çalışkan vezir
Deryâlarda İlyas karada Hızır
Gayb-ı İcaz, İlmi ledün varıyor

ÂŞIK AHMED der ki söyleriz hemin
Hüdâ'nın elinde Kürre-i Zemin
Süzüldü semadan Cibrîl'i Emîn
Gök yüzünde has Melekler varıyor

MEDED MEDED DER DE AĞLAR HÜDÂ'Î

Dinledim semadan turnalar gider
Yanmışım aşkına hasretin yeter
Mecnun olur gönül dağlara gider
Meded meded der de ağlar HÜDÂ'Î

Bir yeşil nur kalktı Ravza sağından
Reyhanını aldım Hıra dağından
Bende güller derdim Hakk'ın bağından
Meded meded der de ağlar HÜDÂ'Î

Ben işimi ısmarladım Mevlâ'ya
Ben de âşık oldum Nûru Âlâ ya
Mecnun meftun olur bakar Leylâ'ya
Meded meded der de ağlar HÜDÂ'Î

Ben kendimi teslim ettim Allah'a

Toplandı ervahlar Sahra-tullah'a

Tecelliyat indi Kâbe-tullah'a

Meded meded der de ağlar HÜDÂ'Î

Aşkından çıkmışım dağa tapana

Yanmışım hasretle düştüm yabana

Sen'de çağırmazsın garip **ÇOBAN'a**

Meded meded der de ağlar HÜDÂ'Î

YANSA DA HAKK'TAN AYRILMAZ HÜDÂ'Î

Oı Levh'te yazılmış Muhammed İhsan
İsmi şerefine halk oldu cihan
Habîb in nûrundan almışım reyhan
Yansa'da ayrılmaz Hakk'tan HÜDÂ'Î

Hakikat ararsan menbâna var
Bu aşkı içenler hep böyle yanar
Hakk'ın kapısında bu âciz de var
Yansa'da ayrılmaz Hakk'tan HÜDÂ'Î

Gelmişim kapına ol ulu Mevlâ
Kullarına lûtfu rahmetin derya
Benim isyânımı yüzüme vurma
Yansa'da ayrılmaz Hakk'tan HÜDÂ'Î

Beklerim seheri eserse yeller
Hakîkat bulana hep müjde derler
Hûriler toplanmış cennette güller
Yansa'da ayrılmaz Hakk'tan HÜDÂ'Î

Beklerim seheri kumrular ötmez
Rahmet olmayınca bir nîmet bitmez
Koğsan da kapından bu **ÇOBAN** gitmez
Yansa'da ayrılmaz Hakk'tan HÜDÂ'Î

ŞEHİDLİĞE VAR HITAP

Kabir âlem açıldı, yatan mevtâyı dinlerim
Dergâha tuttum yüzüm, senden hidâyet beklerim
Sabah sorguya çeker Münker Nekir meleklerin
Sen Ganî Mevlâ kapısından lutfunu beklerim

Her gün her saatte ol devran eden hikmete bak
Din ne ile kâim görmez mi gözün ibretle bak
Ol gardaşlar nöbet tutar, nöbetin kadrine bak
Karşımızda toplanan şol düşman ordusuna bak

Şol düşmanlar karşısında şehidliğe var hitap
Sabah ol cennet içinde ondan sorulmaz hesap
Sende ganîlik var ise tayyâreye hayır yap
Ol Hüdâ'dan o gün için kula yazılır sevap

Çekdi asker ordusunu koşumlar bağladılar
Çalınır nakkâreler duyanlar hep ağladılar
Çekdiler kılınçların elvedâ dediler dağlar
Yaşasın kahraman ordu çokca ettiler sayy'lar

Düşman girmiş yurdumuza ol burada ne arar
Her nefer bir esir almış, bir nice sūal sorar
Unutma öğren pis düşman, etme kimseye zarar
Hor mu gördünüz Türk'leri, bak Türk'lerde neler var.

HİDÂYET YETİŞTİR BİZİM YURDUMUZA

Yaşasın başbakanlar hazırız emrinize
Hangi düşman dayanır ki çarklanan süngümüze
Atamızdan mîras kaldı bu cennet Vatan bize
Hüdâm hidâyet yetiştir ol bizim yurdumuza

Var mı karşıya çıkacak yıldırım harbimize
Küçük görmeyin Türkleri bedeldir hepinize
Ol bizi yaratan Hüdâm verir nusratı bize
Hüdâm hidâyet yetiştir ol bizim yurdumuza

Yürün kahraman askerler düşmana karşı yürü
Düşmana galip geelim ak edelim bu yüzü
Korkmayın bre gardaşlar yummayın gözünüzü
Hüdâm lutfunla ak eyle şol bizim yüzümüzü

MEVLÂ'YA GEL MEVLÂ'YA

Deryadan çıktım karaya
Hançer vurdular yaraya
Bir nifak düştü araya
Merhem sürmedi yaraya

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Deryaların dibi balçık
Seyreder hikmeti açık
Bana derler akli gitmiş
Mecnun gezer akli kaçık

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Kayığını ben yiterim
Aşkınla yanar tüterim
Ben bir nûra haşık oldum
Mecnun'dan dahi beterim

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Kimi atlı kimi yayan
Hep ameller olur ayan
İçmişim aşkın şarâbın
Varsın desin eller yalan

Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..

Kulluğumu edemedim
Hak yoluna gidemedim
Dostlar bana gelsin demiş
Kocalık var gidemedim

Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..

Kul olmanın çaresi var
Derûnumda yâresi var
Herkes Mevlâ'sını bulmuş
Bu kulunun neresi var

Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..

Sarsal deyi bir yel çıkar
Dağı taşı vurur yıkar
Toplanmış mahşere kullar
Hesâbına kimler bakar

Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..

Birinci Sûr vurulunca
Huzûruna varılınca
Kara defter sürülünce
Hesabımız görülünce

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

İkinci Sûr vurulacak
Ulu Dîvan kurulacak
Amellerden sorulacak
Sıratıda geçilecek

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Şem-ûn'a vurdular bağı
Hasan'a verdiler ağı
Mûsâ Kelîm Tûr'a çıktı
Meryem'indir Lübnan dağı

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Bunu duyanlar ağladı
Melekler kara bağladı
Kılınç üşürdüler Şâh'a
Şâh Hüseyin boğazlandı

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Aman Yâ Rab, aman Yâ Rab
Ne haneler olmuş harab
Kabir derler bir mekân var
Nâzik tenler olmuş tûrab

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Deryadaki olan dağlar
Kayığını ona bağlar
Mevlâsını seven âşık
Gece gündüz yanar ağlar

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Oldun mu Mevlâ'ya yakın
Sıdkıla semaya bakın
İsyandan kendini sakın
Akıbetin hemen yakın

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Kefenimi aldım dürdüm
Mevlâ'ya arzuhal verdim
Gece gündüz Mevlâ derdim
Kapına pek yakın geldim

**Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya
Gönül sen de Mevlâ'ya gel..**

Derdime nihâyet yoktur

ÇOBAN'ın kusuru çoktur

Geçmem dost kapısından

Bundan başka kapı yoktur

Mevlâ'ya gel gel Mevlâ'ya

Gönül sen de Mevlâ'ya gel..

CEMÂLİN GÖSTER ALLAHIM

Senin havf-u haşyetinden
Hem ol günün dehşetinden
Cehennemin ateşinden
Bizi esirge Allahım

Açıldı ilham kapısı
Reyhandır Beyt'in yapısı
Â'l-i Ashâbın hepisi
Haberdar eyle Allahım

Vermesen de katra uca
Zindan oldu gündüz gece
Mahşer yerine varınca
Sen yardım eyle Allahım

Cihanı seyreder gözler
Rahmetin bekleriz bizler
Sana varır kara yüzler
Bize rahmeyle Allahım

Cümle hikmetler sendedir
Bürümüş isyan bendedir
Mevlâm hidâyet sendedir
Hisseimiz yok mu Allahım

Bu gözler durmaz ahımdan
Defterimi ver sağımdan
Habîbin şefâatından
Nasib et bize Allahım

Gayet ulu azametin
İki cihanda kudretin
Ayan durur her hikmetin
Bakanlar görür Allahım

Nice isyana boyandım
Âteş-i sûzan'a yandım
Senin lûtfuna güvendim
Kimlere verin Allahım

Cihan arzu eder Seni
Yardım et Hazret'i ganî
Uyandır bu kalbi teni
Cemâlin göster ALLAHIM!

Var mı senden başka ulu
Yarlığa bu **AHMED** kulu
İliminden deryalar dolu
Rabbımız sensin **ALLAHIM!**

ÖLÜMÜN AKLINA DÜŞTÜ MÜ GÖNÜL

Mevlâ kapısında dilerim dilek
Yazarlar amelim ol iki Melek
Dağlara düşürdü beni bu Felek
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Mürüvvetsiz dünya her ki nitmeli
Hakikat yoluna doğru gitmeli
Boş kaldıkça Hakk'ı zikir etmeli
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Anarım Mevlâ'yı rahmeti dolu
Çevirdim yüzümü Yaratan ulu
Gözlerim görmüştür hakikat yolu
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Bakıp ta ibretle söyler sözleri
Dergâh kabul etmez kara yüzleri
Mevlâm hidâyette kılsın bizleri
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Esen yeller gibi bir gün yorulun
Hakikat yolunu bulun sarılın
Ol mevt gelirse bir gün ayrılın
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Esen yeller gibi gitti Bâbil'e
Ne hakâret etti Hâbil Kâbil'e
Seher vakti verir, reyhan görüne
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Yürüyüp dağlara gittiğim zaman
Açılmaz dağları bürümüş duman
Mevlâm dan isterim köklüce îman
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Reyhânı'nı aldımı Senin nûrundan
Duman çıkar âşıkların serinden
Melekler âcizdir âh-u zarımdan
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Dile gelse söyler dağlarda taşlar
Kalb zuhûratıyla hakikat başlar
Türlü avaz ile ötüşür kuşlar
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Bir gelir bir gider ol aklım benim
Kalbde ziyâ eder ol nûrun Senin
Hakîkata varan ol cismim benim
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Nûru tecellî edip göründü bana
Belki hasret olur bu cihan bana
Kalbimde levm eden bu sevgi sana
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

Kulların muhtaçtır ol rahmetine
Bu Ahmed katlanır her zahmetine
Kulların muhtaçtır mürüvvetine
Ölümün aklına düştü mü gönül..!

HAKK'A YALVAR AÇILACAK KAPI VAR

Cevheri kalbde taşırım kalbdeki cevhere bak
Her gün için her saatte kula nazar eder Hak
Aldatır bu fanî dünya dünya'ya ibretle bak
Hem gelenler geçer bir bir, ahirde ölüm mutlak

Girmişim Hakk'ın bağına koparmağa gül de var
Dinlerim kuşlar avazını içinde bülbül de var
Hûriler safını gördüm saçlarında sim de var
Lâleler, nergisler açmış içinde sünbül de var

Çektiler harbelerini kana gark oldu kubar
Biçtiler Zekeriya'yı yandan vurdular hizar
Nazargâhı kalb Hüdâ'nın, kalblere eyler nazar
Ben gibi garip kişi Hüdâsıyla eyler pazar

Zuhur eden çıkar kalbden, ol Hüdâ'dan yâdigâr
Ol Hüdâ'ya günde yalvar açılacak kapı var
Kullar Ber'âtını almış ellerinde tapu var
Erdin ise hem murada ol makama günde var

Hasretim mevt'im erişti barî varsam necâta
Ol âbidler Seher vakti günde başlar feryada
Kaplamış Nûru İlâhî dayanılmaz ol nûra
Âşıklar canların feda eylemişler ol Hakk'a

Ömrüm mevt'im erişince ayırır seçer beni
Yaratan Mevlâm çağırır rûhum göçünce teni
Her taraftan bürümüş ki türlü isyanlar beni
Hem Hayf-ullah ateşi yakıyor kalb ile teni

Ne emanet var elinde, ol Ümmetî Ashâb'a
Sabah ol Mahşer gününde çekecekler hesaba
Şefâat Senden umarım Ya Muhammed Mustafa
Şefâat lutfeyle bana Ya Muhammed Mustafa

ELBET KAVUŞURUZ RAHMÂN'IMIZ VAR

Kesilmezse kumaş kaftan biçilmez
Serpilmezse kısmet diyar gezilmez
Ol ulu Mevlâm'dan ümit kesilmez
Elbet kavuşuruz Rahmânımız var.

Kulların arzusu kapıyı bulmak
Daim işim ol kapıya yalvarmak
Yardım eyle gel Feyyâz-ı Mutlak
Elbet kavuşuruz Rahmânımız var.

Meyletme fanîye gelir geçersin
Mevt'in şarabını bir gün içersin
Lûtfun boldur daim rahmet saçarsın
Elbet kavuşuruz Rahmânımız var.

Bir gün olur mevt'in gelir erişir
Tûraba koyarlar bu ten karışır
İsrâfil Sûr'un dan hitap erişir
Elbet kavuşuruz Rahmânımız var.

Ol günde isyanım bildirme ele
Bizi ümmet eyle ol Gonca gGüle
Bu gafil **AHMED**'i düşürme dile
Elbet kavuşuruz Rahmânımız var.

NEYLEYİM CİHANI BEN

Ey beni yaradan Hüdâm neyleyim cihanı ben
Bir görüpte âşık oldum Mahbûb-u Canâna ben
Ol hidâyete eriştir bu âciz kulları sen
Her ne kadar ihyâ etsen neyleyim dünyayı ben

Bu aşkı içirdin bana titriyor durmaz tenim
Her yanımda dop dolu isyan yüzüm karadır benim
Ey beni yaradan Hüdâm adildir mahkemen Senin
Adilliğin olmaz ise hem ne olur halim benim

Senin emrindedir bildim ol semâvat-u zemin
Bazı kullara dokunur ol lûtf-u ihsanın Senin
Püryân gibi durmaz yanar kalb ile nazik tenim
Aklını başına topla yıkma kalbin kimsenin

Evvelimiz Hazreti Adem, ahiri Mustafa
Altı günde halk eyledi yeri göğü ol Hüdâ
Yer gök ehli çağırırlar ol Resûl'e merhaba
Ol Şaban, Ramazan ayı çıktı elden elveda

Sevindir hem bizleri Rahmet deryaların dolu
Sen ağlatma garipleri göster hem doğru yolu
Bırakırız bu dünyayı bulunur uhra yolu
Yarın uhrâda göster bizlere Cennetin yolu.

EY HÜDÂM SANA NETTİM

Serendip'te hazırladın Hazret'i Adem kabrini
Vermedin Dâvut sedâsın, hem de Eyyub sabrını

Ol İdris'in hülle biçer hem bezedin eğnini
İsmail'i kurban etti gör Hüdâ'nın mekrini

Senden başka kimse bilmez bu âcizin fikrini
Ey Hüdâm ben sana nettim Sen yakarsın sadrımı

İskender'e set yaptırdı, duy İskender seddini
Kurtlar kuşlar iyi bilir ol Muhammed kadrini

Ey Hüdâm pünhân eyledin Hazret Ali kabrini
Hidâyette olan kullar bilir Ashab kabrini

Senden başka kimse bilmez bu **AHMED**'in fikrini
Ey Hüdâm ben sana nettim Sen yakarsın sadrımı

MAĞRAYI DEM..

Ne ibret verdin Mağrayı demde
Tayy-mekân verdin Benî Adem'de
Kalbin yarası vardır sînemde
Ben bunu aldım Mağra'yı demde

Mağra'yı demdir toplantı yeri
Yaradan Hüdâm nusratım veri
Kendi Halk eyledi eşyâyı görü
Bu âciz kuluna hüzünlük veri

Mağra'yı demdir bu kulun vatani
Görmedin mi sen ol yerde yatani
Hakk'ın Hikmetiyle arşı tutanı
Mağra'yı Dem Hüdâm sır'ın vatani

İSYANDAN ESİRGE SEN DİLİMİZİ

Bu fânî dünyada eğlendim kaldım
Bu fânî aldattı ben de aldandım
Mahbûb-u Cânânı hasrete saldım
İsyandan esirge sen dilimizi.

Sabah ol Mahşerde Mîzan yaparlar
Haklıyı haksızı orda seçerler
Mü'min olan kullar doğru geçerler
İsyandan esirge sen dilimizi.

Ulaşırsa lûtf-u ihsânın bana
İkram edersin Sen gelen mihman'a
Hidâyet Kânısın maksûdum Sana
İsyandan esirge sen dilimizi.

Yaktın derûnumu şaşırdım kaldım.
Aşkın şarâbından bir katre aldım
Alemler gitti de ben geri kaldım
İsyandan esirge sen dilimizi.

Esas Nazar ile kalbe bakarsın
Mürüvvet kanunun kime yaparsın
Kimin ihyâ edip, kimin yakarsın
İsyandan esirge sen dilimizi.

Bazı kul makamı Firdevs-i Âlâ
Lûtfun bol kullara kesilmez deryâ
Kulların maksûdu Sensin bir Mevlâ
İsyandan esirge sen dilimizi.

Bu okunan Ezan dinleyen zemin
Çağrılan Dergâh'ta **HÜDÂ'Î** benim
Bu hallere koyan ol Senin nûrun
İsyandan esirge sen dilimizi.

Kimler kurabilir böyle binayı
Ay, Güneş nereden alır ziyayı
Direksiz durduran koca semayı
İsyandan esirge sen dilimizi.

Eyyub sabreyledi bunca belâya
Sıdk-ile sarıldım ben de düâya
İlticâ eylerim ulu Mevlâ'ya
İsyandan esirge sen dilimizi.

Gülşene dönderdin ayırdın tenden
Kaçıyor gelmiyor mahbûbum benden
HÜDÂ'Î ağlıyor vazgeçmez Sen'den
İsyandan esirge sen dilimizi.

BU DÜNYA KİME KALIR

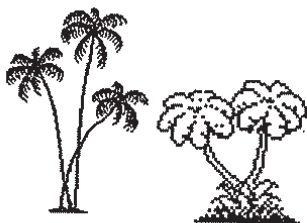
Altı günde yarattı Hak şol kurulan Eflâk'a bak
Ol âhir nefeste seni yaradan Hüdâ mutlak
Sûr'u İsrâfil vurunca azap ne elîm olacak
Salını salını gezme bu dünyâ kime kalacak

Buna fânî dünya derler fırsatı elden gider
Bu dünyaya meyleden doğru Tamu'ya gider
Ol gün Havf'u Haşyeti yıkar kalbi viran eder
Allahına kul olan, Hüdâ ile bayram eder

Ne kazandık bu dünyada var mı elinde Ber'ât
Gece gündüz İhlâs oku ol uykuya öylece yat
Kendini kalbini pakle ahaliye olma mat
Ey beni yaradan Hüdâm cümlemize ver Ber'ât

Okur Dâvut Zebûr'unu cümle mahluk dinledi
Ol Mûsanın âsâsını kurd yedi çürümedi
Süleyman dan başka kimse tahtta sefâyı sürmedi
Ol Resûl den başkasına tâc'u izzet inmedi

Her mevtâyâ azap olur sorgu sûâl orda var
Duyan can dayanır mı mevtaların feryadı var
HÜDÂÎ bâzı göz görür gözümüzde perde var
Ey beni yaradan Hüdâm kabirleri etme dar

DERDE ÇARE BULMADI

Yıkıldı kalbim temeli hiç mecâlim kalmadı
Şükür ol Yaradanıma gayri azap kalmadı
Yakın bu ateşle beni hiç kararım kalmadı
Çekerim çileyi Hüdâm daha mühlet dolmadı.

Yatarsın ol kara yerde çağırmazsın yâ Bilâl
Senin aşkın mecnun kıldı, bu dünyada hükmü var
Aç gözünü seyreyle bir bu cihandan ibret al
Böyle hicran benim gibi hiçbir kula olmadı.

Bir yanda güller açılır derûnuma dolmadı
Seher vaktinde bûlbûller gelip gülü bulmadı
Nîce kula fırsat verdin kimse nail olmadı
Nîce Süleymanlarına dahi cihan kalmadı.

Gelir melek s'ual sorar cevabımdır aşikâr
Ol kara yere gelince hem kabrimi etme dar
Gel hey **AHMED** ağlamakla açılacak kapı var
Gece gündüz ağlayuben derde çare bulmadı.

SAÂDET BABINDAN BİR SADÂ GELDİ

Sefâlethaneye düştüm düşeli
Yaktı derûnumu aşkın içeli
Çok mu oldu ayrılıktan geçeli
Saâdet bâbından bir sadâ geldi.

Güle âşık oldum çok kadar baktım
Gülü koparmaya çok sây-i yaptım
Seherlerde pekçok gözyaşı döktüm
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Bize göster semalarda uçanı
Görmedin mi ol kapıyı açanı
Bilmez misin yoksa rahmet saçanı
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Çok mu oldu hayrı şerri seçeli
Ne kazandın bu dünyadan göçeli
Uğrayıp deryadan yolu geçeli
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Gülşene dönderdin ayırdın tenden
Deklerim ateşim çıkmaz sînemden
Her an her saatte gafillik bizden
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Eğer anlar isen derindir sözüm
Deryalara döndü bu yaşlı gözüm
Her an her saatte gâfillik bizim
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Semâlara çıkan verirse izin
Yakında verecek mihmanlık sizin
Dergâh'tan ayırma bu kulun yüzün
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Ben haber beklerim daima Senden
Şükrümü kesmezem bir an dilimden
Her zaman ağlarım geçmezem Senden
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Arzum bir Cemâl'dir karşımda gül'dür
Hidâyet babından bir kapı buldur
Gece gündüz ağlar gözlerim seldir
Saâdet babından bir sadâ geldi
Gidiyor cesedim sana ne oldu
Bu gâfil dururken aradı buldu
Leblerin tatmış mı gülü soruldu
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Gece gündüz çekmedim arzum sende
Öyle bir ibretler var mıdır bende
Dimağa gitti de reyhanı nerde
Saâdet babından bir sadâ geldi.

Nasılsa uhraya varacak yolum
Seherde açılır ol gonca gülün
Lûtfunu umuyor **HÜDÂÎ** kulun
Saâdet babından bir sadâ geldi.

AÇIN KAPIYI BEN GELDİM

Yapını güzel yapmışlar
Üstüne kilit takmışlar
Misk-i Anberler saçmışlar
Açın kapıyı ben geldim.

Eşiğine konar kuşlar
Gözlerimden akar yaşlar
Karışmış bacı gardaşlar
Açın kapıyı ben geldim.

Zemzem kuyusunu gördüm
Hurmalara hayran oldum
Resûl'e can fedâ kıldım
Açın kapıyı ben geldim.

Zemzem kuyusunun başı
Cem olmuşlar erkek dişi
Bahâeddîn derler başı
Açın kapıyı ben geldim.

Öter daim bûlbûlleri
Güzel açılır gülleri
Şâm-ı Şerîf in yolları
Açın kapıyı ben geldim.

Arafat dağına çıktım
Ciğerim ateşe yaktım
Mahvel-i Şerîfe baktım
Açın kapıyı ben geldim.

Ön safta namaza durdum
Ravzasın gözüme aldım
Otuz gün misafir oldum
Açın kapıyı ben geldim.

O! Resûlün Fatma kızı
Şekerden tatlıdır sözü
Unutma Mahşerde bizi
Açın kapıyı ben geldim.

Nurdan kandilleri yanar
Taşlığına kuşlar konar
ÇOBAN AHMED zemzem sunar
Açın kapıyı ben geldim.

HALİM NE OLACAK BEN YANA YANA

İbret nazar ile cihana baktım
Halim ne olacak ben yana yana
Ey beni yaradan maksûdum sensin
Hâlim ne olacak ben yana yana.

Firdevs-i Âlâ dan köşk veren sensin
Gizliyi âşikâr hep gören sensin
Bu kulun halini hem bilen sensin
Hâlim ne olacak ben yana yana.

Derdime devayı beklerim senden
Ateşin yanması gitmedi tenden
Âh.. dedikçe ateş çıkar sînemden
Hâlim ne olacak ben yana yana.

Bende âşık oldum Nûr-u Cemâle
Ol mevt'im yaklaştı erdi kemâle
İbret nazar ile baktım cihâne
Hâlim ne olacak ben yana yana.

Kapında ağlıyor **HÜDÂ'Î** kulun
Şefâat kânıdır senin Resûlün
Dünyada solacak açılan gülün
Hâlim ne olacak ben yana yana.

MERHABA KONYA

Merhaba ya Sahib-i Atâ
Nur olmuşsun yata yata
Ömrüyün ahiri geldi
İşlemedin hiçbir hata

Merhaba Şems-i Tebrizî
Ol hidâyet nûru sizi
Hüdâ emriyle geldiniz
Misâfir allnız bizi

Sana geldim Yeşil Türbe
Aşkî Muhammed de sende
Onun Nûruna âşıkım
Ararım semada yerde

Sana geldimyeşil Konya
Ol bana çağırın dünya
Yatırların çok uludur
Şefâattan mahrum koyma.

OL MERKADİ BULAN BİLİR

Açıldı Kûfenin gülü
Bu aşk beni etti deli

Nerde Ebû Bekir Ali
Ol merkadi bulan bilir

Hasret odu yaktı beni
Gülhân etti kalbi teni

Cihan arzu eder Seni
Ol merkadi bulan bilir

Açıldı sadr-ın kapısı
Hangi mîmardan yapısı

Sana âşıktır hepisi
Ol merkadi bulan bilir

Açılır hâcet kapusu
Kullar elinde tapusu

Firdes-i Âlâ kokusu
Ol merkadi bulan bilir

Bu **AHMED**'de isyan çoktur
Kullukta nesnesi yoktur

Kullara hidâyet çoktur
Ol merkadi bulan bilir.

NIÇİN GÖSTERMEN A L L A H I M

Hüccac bağlandı kararı
Kalbime açtı yarayı
Senden isterim çâreyi
Niçin göstermen ALLAHIM

Seher vaktinin reyhanı
Nazar eylerim cihanı
Kalbe kurmuşsun külhânı
Niçin göstermen ALLAHIM

Duâlarda rahmet dolu
Ağlatırsın mü'min kulu
Göster Mergadi Resûlü
Niçin göstermen ALLAHIM

Kalb âh eder gözler ağlar
Yürürüm yol vermez dağlar
Resûlün Mergadi nurlar
Niçin göstermen ALLAHIM

Günler geçer aylar geçer
Bunca Mü'min avuç açar
Yol varır Hâşim-i Nebî'ye
Niçin göstermen ALLAHIM

Açarlar Hakk'ın kapısın
Saçarlar Cennet kokusun
Ona ben selâm yolladım
Niçin göstermen ALLAHIM

Hakk'tan almışım ilhâmı
Hacılar giydi İhramı
Bunca Mü'min arzu çeker
Niçin göstermen ALLAHIM

Bunca Hüccetler yürüdü
Ol Hak nusratı bürüdü
Kullar tecellîyi gördü
Niçin göstermen ALLAHIM

Dergâh'tan ayırma bizi
Çekmem eflâk'tan yüzü
Unuttun mu Hüdâm bizi
Niçin göstermen ALLAHIM

Aşkın yangını tendedir
Ahvâli bilmek sendedir
AHMED der günah bendedir
Niçin göstermen ALLAHIM

A L L A H I M

Mağrîb maşrîk emrindedir
İlmi hikmet kendindedir
Kula mürüvvet sendedir
Kimlere verin ALLAHIM

Ben de isyâna boyandım
Âteş-i sûzan'a yandım
Senin lûtfuna güvendim
Kimlere verin ALLAHIM

Bir âlemdir gelir geçer
Kurdu kuşu îzâr eder
Kalbi teni yakıp gider
Niçin yakarsın ALLAHIM

Yaklaşmaya ettim sây'i
Veremezsem ben hesabı
Sabah maheşrde uhrâyı
Kime kurdurun ALLAHIM

Söyleyen var söyleten var
İlmi hikmet öğreten var
Ol kapıda bekleyen var
Niçin salmazsın ALLAHIM.

Sen yarattın bu bedeni
Yolu Dergâha gideni
İlmi Hikmet öğreteni
Niçin salmazsın ALLAHIM

Ol ayyuka âhım çıkar
Seddi iskenderi yıkar
Deryâlara düşse yakar
Mecnun mu oldum ALLAHIM

İşittim Muhammed adın
Terkettim dünyanın tadın
ÇOBAN AHMED der feryâdım
Semaya çıkar ALLAHIM.

AHVÂLİMİ ÖZ YÂRE SÖYLE

Götür rûhum götür selâmım götür
Gam aşkı kevserim, Yezdâne söyle
Canım Şeydâ olmuş tende duruyor
Her bir ahvâlimi öz Yâre söyle.

Hâli ahvâlimden gayrı'man bilmez
Bir derde uğradım dermanı olmaz
Eflâtun, Ettibâ bir çâre olmaz
Dertliler dermânı Lokmâna söyle.

Yüzümü tutmuşum ulu Dergâh'a
Yolun uğrar senin şan veren Şâh'a
Teşhîr et hâlimi Şâh-ı Penâh'a
Kün emrini veren Hallâk'a söyle.

Âyandır görünür güzel Hurşidi
Gül Şehrîne Sultân oldu Mürşidi
Mühürler nâmemi isbat şâhidi
Bu ÇOBAN AHMED'i GAFFÂR'a söyle.

ÇEVİRMEM DERGÂH'TAN ASLA YÜZÜMÜ

Derûnumda türlü çiçekler açmış
Yokladım kendimi cihandan geçmiş
Dinledim ol benden Mahbûbum kaçmış
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Bekledim kapıda kesildi çârem
Vurunca zahmuma sızladı yârem
Sâhibim büyüktür çekmezem elem
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Uhrada yapacak mahkemem benim
Havf ve Haşyetinden titriyor tenim
Defterimi vere sağımdan benim
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Bir zaman uğradım Tûr-u Sîna'ya
İbret nazarıyla baktım dünya'ya
Ümmet eyle beni Nûr Mustafa'ya
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü

Gönlümü salmışım viran yerlere
Azıcık karıştım gizli sırlara
Türlü nîmet verdin Hüdâm bizlere
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Ne söylesem kalbi kara pek'lere
Hidâyet yetiştir Seni bekler'e
Süâlim âsân et ol Meleklerle
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Yarlığa kıl Hüdâm yatan mevtayı
Hikmetinle akıtırsın deryayı
Azaptan kurtar Sen bunca mevtayı
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Hüzünlük verme Sen ol kabirlere
Hüzünler sarılır türlü dertlere
Hüdâm İhsân eyle şükredenlere
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

Bir gün belli olur ahvâli dünya
Kuluna rahmeyle Yaradan Hüdâ
HÜDÂÎ kapında eyliyor nida
Çevirmem Dergâh'tan asla yüzümü.

HER GÜN YALVARIRIM

Her gün yalvarırım yaradan Şâh'a
Arzuhaller verdim yedi Dergâh'a
Âlem-i Ervah'ta evvelki saf'a
Cümlesi âşıktır sana Mustafa

Adem'den halk oldu ruh ile İnsan
Habîbe'de oldu biât'e Rıdvan
Bize yardım eder Yaradan Rahman
Günahlar affolur ol Arafattan

Kulluk yapanların elinde bürhan
Kalbe Nazar eder Yaradan Rahman
Zulmetten kurtuldu bu ehli İslâm
Kur'an da okuyun Sure-i Rahman

Bunca Mü'min gelmiş Beyt'i tavafta
Tesbîhi Melâik dördüncü katta
Secde emir etti Hüdâm kitapta
Ahkâmı bildirdi yüzdört kitapta

ŞÜPHESİZ DÜNYADAN GÖÇERİZ BİR GÜN

Hüdâ'nın emrinden hârice çıkma
Serkeş olup mü 'min kalbini yıkma
Harama meylini veripte bakma
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

Er isen doğru git Hakk'ın yoluna
Hüdâ nazar eder cümle kuluna
Cumâ'da nazar kıl seher gülüne
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

İbret nazarıyla kime bakarsın
Kendini toparla hiçe çıkarsın
Unuttun Uhrayı nasıl yatarsın
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

Hüdâ ibretine seherde bakın
Tehlikeli işten kendini sakın
Erişin menzile ol mevt'in yakın
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

Seher vakti reyhan verir gülüne
Ol güller çağırır bülbüllerine
Mevlam yardım eder âciz kuluna
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

Ol Hüdâ dan gelen hitâba bakın
Aklını toparla kulluk et, sakın
Göğsüne ol Hakk'tan madalya takın
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

Tahammül edilmez Tamû'da yakma
Kapında ağlarım isyana bakma
Cumâ geceleri seherde yatma
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

Gelin ey yârenler yanıma gelin
AHMED'in sözünden bir ibret alın
Şu yalan dünyada bâkî mi kalın
Şüphesiz dünyadan göçeriz bir gün.

HER ZAMAN YARDIM ET YARADAN SETTAR

Gâfillik serime düştü ağlarım
Kör oldu da bitmez oldu bağlarım
Senin hikmetinle devran dağlarım
Her zaman yardım et Yaradan Settar

Dergâhına durup sana yalvardım
Bu fanî aldattı bende aldandım
Dünyaya bağlanıp gaflete daldım
Her zaman yardım et Yaradan Settar.

Günahkâr olanlar durman yalvarın
Çoğu bilmez hem de solu sağların
Nerde kaldı ol ettiğin say'ların
Meylettin dünyaya günahlar kârın
Her zaman yardım et Yaradan Settar.

Kalbi vezn-ederler alırlar ayar
Günahkâr kulları Tamûya yakar
Gözlerim her zaman Eflâke bakar
Sığındım kapına Yaradan Gaffâr
Her zaman yardım et yaradan Settar

Var mı benim gibi bu aşkı içmiş
Püryândır ciğerim ateşe düşmüş
Benim gibi âşık ne gelip geçmiş
Her zaman ol Hüdâm kalbimi yakmış
Her zaman yardım et yaradan Settar

Gelenden geçenden haber sorarım
Var mı kimseye benim bir zararım
Gâfilim kapında Rahmet ararım
Dillere düşürdün bu **AHMED** yatar
Her zaman yardım et Yaradan Settar.

RESÛLDE'DİR İLMİ HİKMET

Bu alem devir ediyor
Gelenler çekip gidiyor

Mülkü tahtı terk ediyor
Gafildir nere gidiyor

Kalbi teni hasr ediyor
Ömürlerden gün gidiyor

Bilenler idrak ediyor
Cümle Dergâha gidiyor

Ol hakk'tan olur mürüvvet
Hakk'ı bulan çeker zahmet

Düâda'dır zaif Ümmet
Ol Uhraya göçer gider

Ne zor olur sabrı bilmek
Zâhirdeki gaybı bilmek

Gayet güçtür aybı silmek
Mîzânı ol vezn-e gider

Semalardan iner rahmet
Resûldedir ilmi hikmet

Biraz sen de sabret AHMED
Kullar imtahana gider.

OL AYYUKDA AHBAP NELER GÖRÜRSÜN

Dâvud Zebûr okur Dâvudî edâ
Ol bizi kayırsın yaradan Hüdâ
İbret nazarıyla bakın ayyuk'a
Ol ayyukta ahabap neler görürsün.

Rahmânın ismiyle okunan Halîl
Suhuf elindedir ümmete delil
Kâbe'yi bünyad eyleyen ol Halîl
Ol ayyukta ahabap neler görürsün.

Şefâat kânı Resûlü Müctebâ
Sûr-u İsrâfil'de çağrılan sadâ
Gökten İsmail'e bir koyun fedâ
Ol ayyukta ahabap neler görürsün.

İsmâil neslinden Muhammed olur
Kapıda ağlayan Resûlü bulur
Saâdet babından bir ilham alır
Ol ayyukta ahabap neler görürsün.

Arzumuz Cemâl'dir Cemâl'i iste
Her gün Şefî bize Şefâat etse
Pâk eyle gönlünü İmanı besle
Oİ ayyukta ahab neler görürsün.

Bu mihmanhânede eğlendin kaldın
Bakarsın ayyuka ne ibret aldın
Yaktın derûnumu ateşe saldın
Oİ ayyukta ahab neler görürsün.

Mihmanhânedir ki burası bunun
Bakıpta Dergâha bir ibret alın
Çokça hikmet vardır ayyukta bilin
Oİ ayyukta ahab neler görürsün.

Oİ Hazret-i Allah' tır gayb-ı bilen
Sonunda çok ağlar önünde gülen
Var mıdır dünyadan bir murad alan
Oİ ayyukta ahab neler görürsün.

Fanîdir şu dünya bakî mi kalın
Aklını topla da Tevhidde bulun
Koyarlar türâba hem türab olun
Oİ ayyukta ahab neler görürsün.

Dergâha varırım ben güle güle
AHMED'i sevkeyle sen doğru yola
Sevgili Resûlün Ümmeti ola
Oİ ayyukta ahab neler görürsün.

ÂŞIKIM MUHAMMED

Ol Arş'tan bir nidâ erdi

Buyur yâ Muhammed derdi

Arş'ın yolun bilmez iken

Cebrâil'i muîn verdi

Hakikat kapısın açar

Semalar reyhanı saçar

Ol kapıyı Hüdâ açar

Buyur Yâ Muhammed derdi

Sema ehli hep ağladı

Ol Melekler saf bağladı

Hasretin ciğer dağladı

Buyur Yâ Muhammed derdi

Sema ehli giydi hülle

Sefaletе düşüp girme

Bu dünyanın demin sürme

Âşıkım Muhammed derdi

Hakikat'ten gül beslerem
Senin kapından isterem

Meleklerdir yol gösteren

Âşıkım Muhammed derdi.

Aşkın oduna yanmışım
Hakikat'ten yol almışım

Senin nûruna dalmışım

Âşıkım Muhammed derdi.

Ol nûrundur yakıtı beni

Dağda mecr'ı beni

gibi sattı beni

.kıl Muhammed derdi.

Hakikat gülün yaprağı

Ben isterim ol yatmağı

Reyhana benzer toprağı

Âşıkım Muhammed derdi.

Kurulursa ehli pazar

Sağında Hakikat yazar

Takdir cümle işi bozar

Âşıkım Muhammed derdi.

Râzıyım ben takdirime

Kimler geçerse yerime

Âşıkım yüce Pîrime

Âşıkım Muhammed derdi.

Çağırsam güzel adını

Seherde aldım tadını

Gecelerde feryâdımı

Âşıkım Muhammed derdi.

Oı kabirde nidâ eder

Her işleri Hüdâ eder

Kul olanlar yola gider

Âşıkım Muhammed derdi.

HÜDÂ'Î der köle olsam

Aşkın ile bile olsam

Hakikattan gülün olsam

Cemâlini gören olsam

Âşıkım Muhammed derdi.

BAKAM AĞLAYI AĞLAYI

Mevlâm aşkın bizi yakar
Derûnumda bir gül açar

Leyl-ü nehar durmaz kokar
Kokam ağlayı ağlayı

Kişi bakmaz ameline
Ermemiş de kemâline

Cennet haktır Cemâline
Kokam ağlayı ağlayı

Bakamam hûri cinân'a
Ciğerim döndü püryâna

Vuslat mey'in kana kana
İçem ağlayı ağlayı

Ben bu cihanı nideyim
Saliverin de gideyim

O! Beyt'i tavaf edeyim
Edem ağlayı ağlayı

Seherde bülbüller öter
Cana kâr eyledi yeter

Lâleler sünbüller biter
Bakam ağlayı ağlayı

Lâleler sünbüller açmış
Kokusun dört yana saçmış

O! kapıyı kimler açmış
Açam ağlayı ağlayı

AŞIK AHMED'im ağlarım
Hûri cinân'ı neylerim

Âteşi aşka yanarım
Bakam ağlayı ağlayı.

HİDÂYET SENDEN ALLAHIM

Bak deryaya bâhir'lere
Kapındaki sâillere

Seher vaktinde güllere
Hidâyet senden Allahım

Âşık olan bülbüllere
Kumru ile sünbüllere

Sen uğrattın bu hallere
Hidâyet senden Allahım

Sen yarattın bu bedeni
Doğru Dergâha gideni

Kimi gelir gider kimi
Hidâyet senden Allahım

Kula Hak hidâyet eder
Bazı insan gafil gider

Bu âlem bizi terk eder
Hidâyet senden Allahım

Gafil iken kor da gider

Gerek' nur da, nar da gider

Ahvali haberdar eder

Hidâyet senden Allahım

Oı yarattı bu cihanı

Gelir Hüdânın ihsanı

Çıkar cennetin reyhânı

Hidâyet senden Allahım

Hidâyet Senden erişir

Buğuz olanlar barışır

Seher reyhâna karışır

Hidâyet senden Allahım

Seher vaktinin gülşeni

Senden beklerim ihsânı

Affet **AHMED** perişanı

Hidâyet senden Allahım

AÇIN KAPIYI BEN GELDİM

Baldan olur kalbe şeker

Bu yangını ceset çeker

Ne olur hal çeke çeke

Götürürler ol gurbete

Vardım aşkı pervâneye

Hak esrârı divâneye

Selâm verdim Mevlâne'ye

Açın kapıyı ben geldim

Selâm Enbiyâ Erenler

Hakka arzuhal verenler

Açıp kapıyı girenler

Açın kapıyı ben geldim

Geldiğim Hakk'ın kapısı

Kokun Enbiyâ kokusu

Uyursun ahret uykusu

Açın kapıyı ben geldim

Senin aşkın düştü bana
Hak hidâyet verdi sana

Seherde Cennet reyhana
Açın kapıyı ben geldim

Halk eyledi beni yoktan
Hidâyet ererse Hakk'tan

Rahmet iner semâvat'tan
Açın kapıyı ben geldim

Seherde cennet Reyhânı
AHMED seyret asumânı
Çıkar bu aşkın dumanı

Açın kapıyı ben geldim
Yakın fânusu ben geldim.

RASÛLÜN NÛRUNU GÖRDÜN MÜ DAĞLAR...!

Gafil olma gönül Mevlâ'ya yalvar
Mü'min acısından bu cihan ağlar
Hasretin firakı ciğerim dağlar
Rasûlün nûrunu gördün mü dağlar

Bir zaman kesmedin ekmek aşımı
Ben aşka uğrattım garip başımı
Dikmesinler benim kabir taşımı
Turâba karışsın bu nâzik tenim

Hakîkatın nûru bu kalbe vurdu
Mevlâ Mevlâ diye kıyâma durdu
Tecellî eyledi derûnum doldu
Hangi beldelere ziyâsı vurdu.

Teri taze ömrüm sattım bir pula
Mevlâm yardım etsin bu âciz kula
Sorgu melekleri oturmaş yola
Her biri bir sūal sorar bizlerden

Ne çâre fırsatı elden kaçırdım
Bu zaif kuluna aşkı içirdin
Ararım mâşukum izin yitirdim
İzini sürmüşüm uhrâya doğru

Elliden altmışa geçirdim yaşı
Reyhani bur numda toprağı taşı
Bilseydim çekmezdim dünya telâşı
Günahkâr bir kulum doğdu doğalı

Şu zalim nefsimi öldüremedim
Yetmişbin hicâbı kaldıramadım
Hakîkat deryası çağlayıp akar
Ben bir katrasını dolduramadım

Seyr ile dünyayı görenler oldu
Enbiyâ Evliyâ geldi cem oldu
Kabe Kavseyinde erişti buldu
Mevlâm tarafından bir hitap oldu

Aklını başına toparla deşir
Bir gün olur ecel gelir erişir
Dünya'dan elini kessen yetiřir
Gafiln dururken ömür gidiyor

Bir gün olur mevt'in gelir erişir
Trba koyarlar bu ten karışır
İsrafil srunda hitap erişir
Ve Yekn emrinde dünya karışır

O! Mihman haneyi sakın terketme
Hevâyı nefsine uyupta gitme
Ey gönül ağlama gözyaşı dökme
Sahibin büyüktür endiře çekme

O! Bbu-Selm'dan ağıldı kapı
Rasl halkettin saâdet bb'ı
Kalbin dernunda her yerde kapı
Ey gönül ağlama verin hesabı.

İLLE CEMALİNİ BEN GÖRMEYİNCE

Gönül karar etmez durduğu yerde
Senin nûrun şifa bendeki derde
Ararım nûrunu semada yerde
Nideyim cemâlin ben görmeyince.

Senin nûrun buralardan geçmez mi
Lâle sünbül bu dağlarda bitmez mi
Kırk senedir hasretini çekerim
Çektiğim cefâlar gayrı yitmez mi.

İçtiğimiz sular dağlar karından
Âciz kaldı dağlar âh'u zarımdan
Görmedin mi gönül pervâneyi sen
Ateşlere atar aşkın zorundan.

Dolan hay **HÜDÂ'Î** dağları dolan
Dünyayı verseler istemem kalan
Var mıdır âşıklardan bir murad alan
İlle Cemâlini ben görmeyince.

HÜDÂ'Î dağlarda bir ihtiyardır
Ümmetiyin sana selâmı vardır
Âşıkım nûruna hâili kaldır
İlle Cemâlini ben görmeyince.

EYYÜHEL MÜCRİM HİTÂBİ MEFTÛN EYLEDİ BENİ.!

Pünhânı semadan verin bürüdü hikmetin beni
Bâzı kullara içirdin Havz'ı Kevser'den demi
Bunca Melek zikreder Kab'e Kavseyn'de seni
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Pünhânı semadan verin arzın çağırır bana
Her işimi ismarladım Yaradan Hüdâm sana
Bu âlemi halk eyledin hükmün geçer cihana
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Ey beni yaradan Hüdâm sen var eyledin beni
Bu aşkı içirdin bana yakar kalb ile teni
Her gün için ol seherde anıyor mihman seni
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Eyyühel Mücrim hitâbı cümleye eyler hitap
Hüdâm Kur'an da bildirdi ahkâmı Yüzdört kitap
Her gün için her saatte kullarına gelir hitap
Gafil insan gafil olma sonumuz kara türap
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Ey beni yaradan Hüdâm cümle hikmet sende var
Ağlarım ben kapında her an içre perverdigâr
Buna fani dünya derler hem ayrılık burda var
Tut Hüdâ'nın hitabın nefsine etme zarar
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Hangi dine mensup oldun neresi kendine yol
Izdıraba düştü kavim, yetiş Habîb'i Resûl
Gece gündüz oku Kur'ân, ol Kur'ân'dır doğru yol
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Hakk'a kurbiyyet tutan âsandır Hak ile işi
Her zaman ayıbını bilmez ol zâif ahmak kişi
Ol kapıdan biter ancak cümle kulların işi
Aklın başa topla gafil durma hey ahmak kişi
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûneyledi beni.

Bazı kulların yarattın, ahlâkı kalbi selîm
Kim yarattı kim halketti yaratan Hakk'ı bilin
Götürürler ol mekâna dökülür kalır malın
Ey beni yaradan Hüdâm ne olur halim benim
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Boran gibi seherde akar gözlerimin yaşı
Tükenir mi Mahşere dek tükenmez dünya işi
Boşa geçti bunca ömür uçacak ömür kuşu
Ol gün gelince sorgu sorar ol musallâ taşı
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Şu lisanlar ne büyüktür ağızda cürmü dilin
Seher vaktinde açılır reyhanı gonca gülün
Gaflet ile geçti ömrün gafil insan ne durun
Sırât'ı Müstakîm üzre doğru mu senin yolun
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

Boşa geçirdim dünyayı bulmadım uhrâyı ben
Habîb'i aşkı Resûl'e yanıyor kalb ile ten
Bir an aklımdan çıkarmam yaradan Hüdâ'yı ben
Mahşerde bize yardım eyle yaradan Hüdâm sen
Eyyühel Mücrim hitâbı hem meftûn eyledi beni.

YANDI CİĞERİM HER TARAFIM NÂR BENİM

Dergâhına yüz tutarım beni Yaradan Hüdâm
Semâvatlar'dan duyulur vakti seherde sedâm
Yetmişbeş yaşıma girdim gâlesiz nasıl yatam
Ol bana ibret değil mi nerededir anam atam

**Her tarafım dolu isyan aslâ necat bulmadım,
Çalışıp hak yolunda Hakk'a has kul olmadım.**

Gafilim mevtim erişti ne amelim var benim
Aşk ile yandı ciğerim her tarafım nâr benim
Gece gündüz âh çekerim göğre çıkan zâr benim
Kara yerlerden açılmış bir mekânım var benim

**Her tarafım dolu isyan aslâ necat bulmadım,
Çalışıp hak yolunda Hakk'a has kul olmadım.**

Masıyettir işim gücüm, âmâlimde kıyl'ü-kal
İçim dışım murdar iken isterim Hakk'a visâl
Eylerim Hakk'a münâcat, gönderdim bir arzuhal
Affına geldim sığındım Yâ Kerîm'u Yâ Celâl

**Her tarafım dolu isyan aslâ necat bulmadım,
Çalışıp hak yolunda Hakk'a has kul olmadım.**

Kendimi sadrımı yakıp bir kapıya etme kul
Derdimin dermanı sende ol derdime çare bul
Bu cihani halk eyledin hemde Habîb-i Resûl
Dergâhına yüz tutarım deme bana âsi kul

**Her tarafım dolu isyan aslâ necat bulmadım,
Çalışıp hak yolunda Hakk'a has kul olmadım.**

HABİB'İ MUSTAFÂ'NIN GELİR ANDA KOKUSU

Olur olmaz zahme vurur kalb'de dil yâresi var
Şikâyeteye geldim sana Yaradan Perverdigâr
Bu aşkı içirdin bana kalbimde söyleten var
Âleme bol dünya verdin bana cihan oldu dar

Sabah ol Mahşer gününde esen ol rüzgâr sarar
Dağları taşları yıkar cihanda zelzele var
Kün-feyekûn emri gelince hem eylemez karar
Kurmuşlar Hak dîvânın okurlar hakîkat karar

Hem Adem'den, hem Şit'ten Nûh'u Halîl'dir neslimiz
Ol Hüdâm İslâm yarattı hem temizdir aslimiz
İtikatta Ehli Sünnet, budur itikâdımız
Semâvatlarda duyulur seherde feryâdımız

Bu günde cevâhir var siz ne alıp satarsınız
Melâik-i Mukarrebûn seyrime bakarsınız
Serpip kalbime ateşi tamû'ya yakarsınız
Köleyim ol kapınızda isterse satarsınız

Hem Adem'den hem de Şî'ten geldi Mustafa nûru
Musa'yı Kelîmullah'tır, âşikâr bellidir Tûr'u
Sabah ol mahşer gününde İsrâfil vurur sûr'u
Ol Hakk'ın hikmetinden dirilir meyyitler ruhu

Hem Îsâ'nın hem Meryem'in Cebel'i Lübnan yeri
Semâvatta ref eyledi ol Îsâ'yı dipdiri
Kesdiler ol Yahyâ'yı hem takdîr buldu yeri
Bu Dîn'i İslâm için şehîd oldular her biri

Gam ile yağruldu **AHMED** şu cihanın yapısı
Oku Kur'ân'da açılır semavatlar kapısı
Ol Beyt'il Mâmur'u tavaf etmedeler hepisi
Ol Habîb'i Mustafâ'nın gelir anda kokusu.

MEVT'İM GELİNCE BİR ATEŞ DÜŞTÜ BİZE

Ömrümün mevti erişti bir ateş düştü bize
Ol ateşin cereyanı yaşlar akıtır göze
Kimler kâil olabilir yaklaşan mevt'imize
Kalbe bir melek oturmuş kumanda eder bize

Kalb evinde bir Melek var durmaz aşkı söyler
Yandı sadrımın binası gözlerimi ağlatır
Ol Hüdâ kılınca olan Hayder Ali kandedir
Sıdkile seyret cihanı ibret âşikardedir

Kalb evinde bir melek var yazar âmâlimi
Ey beni yaradan Hüdâm bilirsın ahvalimi
Verseler istemem asla bu cihanın mâlini
Zümrüt, yakut, mercan olsa nidem dünya mâlini

Gece gündüz Dergâha dönmüşüm karadır yüzüm
Aşkın ateşi yakıyor durmaz ağlıyor gözüm
Bir yerde karar edemem böyle mi benim yazım
Dergâhına ben varacam karadır elim yüzüm

Gece gündüz Tevhid okut ey Hüdâm dilimize
Hiç bir kimse razı olmaz doğru söylenen söze
Söylemeyim derim amma söyletir ol aşk bize
Ey beni Yaradan Hüdâm yardım eyle sen bize

Kabirden bir kapı açmış kabir çağırır bize
Sabah tûrabla örtecek ağla, ten ile yüze
Ol beni Yaradan Hüdâm verirse nusrat bize
Gece gündüz Tevhid okut Hüdâm sen dilimize

Her gün için ağlarım bulamadım canânımı
Bir Cemâl'e âşık oldum gösterir Cemâlini
Ey beni Yaradan Hüdâm bilirsin ahvâlimi
Bülbül olan arar bulur ol âhirde gülünü.

NİDEYİM AĞACI GÜL OLMAYINCA

Mevlâ'nın aşkına var mıdır yanar
Mülevves haneye devlet mi konar
Gülün ağacının reyhanı mı var
Açıp yaprakları gül olmayınca

Meyvasız ağaçta meyva biter mi
Meyvalı bir dalı aşlamayınca
Nideyim ağacı gül olmayınca
Kulu Mevlâsına yol bulmayınca.

Kıymet mi biçilir cevher taşına
Kâmil'ce bir sarraf karışmayınca
Hiç Kâmil olur mu kendi başına
Ehline erbabına danışmayınca

Söğüt dallarında hasta serçeler
Eski akın destânın heceler
Tuna ağılıyormuş bâzı geceler
Koynunda kefensiz şehidler varmış

Ne can endişesi, ne can ümîdi
İki cihanda bir Cânan ümîdi
Zeh'i âşık, zeh'i gâzî-i sâdık
Ancak bu gâzî'dir Dîdar'a lâyıık

Sekiz kat Cennet'in makamı nerde
Arzumuz Resûl'dür makâmı nerde
Türlü azap verin ol kara yerde
Sen'den başka Hüdâm Âdillik kimde

Meyletme fâniye gelir geçersin
Vakit gelir bir gün aşkı içersin
Ey Hüdâm lûtfundan rahmet saçırsın
Lûtfuna muhtaçları yaradan sensin

Ebû Bekir, Ömer mergadı nerde
Beni uğrattın ol türlü derde
Resûl'ün aşkı düştü yangınlık tende
Senden başka Hüdâm Âdillik kimde

Geçmeyin mülkümden mülk benim derdin
Türlü mallarını ellere verdin
Yakasız iki arşın bez içine gerdin
Ol uhrâ yolunu tutup gidersin

Çekince gelir Ravza'nın kokusu
Kapında sana Ümmettir hepisi
Ol Seher vaktinde gaflet uykusu
Bize vermesen olmaz mı Allahım

Tevhîd'i çekenler görüyor neler
Tevhîd'in hassası dağları deler
Dünyada ağlayan ahrette güler
Mevlâ'nın lûtfuna erersin elbet.

Kulların arzusu kapıyı bulmak
Uhrâda yardım et Feyyâz'ı Mutlak
Daim ol kapıya işim yalvarmak
Ol Mahşer'de yarın verirsin hesap.

Âdillik olmasa uğrarım derde
Ararım kapını ol kapı nerde
Anadan doğunca çekersin perde
Aklın yetişince uğradın derde.

Günler devran ile vakitler geçer
İsteyenler aşkı sâkîden içer
Bir gün ol mîzanın ayırır seçer
Kurarsın mîzanın bize Allahım.

Hata isyânımı bildirme ele
Beni Ümmet eyle ol gonca gül'e
Bu gafil **AHMED**'i düşürme dile
Lûtfuna muhtâcım eriştir gül'e.

AFFETMEZ MİSİN ALLAHIM

Devreder devrânı dünya
Nefsin arzusuna uyma

Hüdâ'yı dilinden koyma
Tamûya yakarsın Allahım

Habîb'e ümmet olanı
Andan şefâat umanı

Ol kapında kul olanı
Affeder misin Allahım

Hüdâm mü'mine elebet
Kılar sabırla selâmet

Şefî olur nur Muhammed
Bağışlar bizi Allahım.

Yâkut mercandan yapısı
Lâ'ü gevherden kapısı

Â'l ile Ashab hepisi
Haberdar eyle Allahım.

Ol göz yaşların silen
Ah ile Ravzan geleni

Senin kapında duranı
Affetmez misin Allahım.

Açılır bağı bostanın
Ahkâmı böyle ustanın

Cennetteki gülistanın
Kimlere verin Allahım.

Bu alem böyle devreder
Hikmet kulu hayran eder

Vâhidiyyet kahhar eder
Kimlere verin Allahım.

Anda mahrum etmez bizi
Çekmem ol dergâh'tan yüzü

Kudretinle bu kış yaz'ı
Kullara verdin Allahım.

Saâdet rahının Bâb'ı
Kullara verirsin tapu

Asân eyle gel hesabı
Kullar âcizdir Allahım.

Nâle-vu efgân edeni
Bu cihanda seyredeni

AHMED Dergâh'a gideni
Haberdar eyle Allahım.

BU DİN BAĞI BİZİM İLE

Hüdâm affımı isterim geldim sana cürmüm ile
Sekiz cenneti bezedin ol Muhammed nûr'u ile.

Enbiyalar çekti kılınc ol Hak'tan bekler hikmeti
Hüdâm nusrat bize mi dir bu din bağı bizim ile.

Dünya'nın âhiri geldi hem belirdi zulmetleri
Çağır Habîb-i Muhammed'i acı dolu Ümmetiyle.

Ömrümü boşa geçirdim kan ağlıyor dîdelerim
Gözüm yaşı döndü sele varmışım Hüdâ'ya bile.

Ebû bekir, Osman, Ali, Muaz İbni Cebel ile
Ömer sancağını çekti bütün Enbiyâ'lar ile.

Senden başka var mı Hüdâm ol bu dergâhın devleti
Benî Esfârı yok etti bu ehli îman milleti.

Hakikat bahrine daldım el aman nefsin elinden
Hani hakikat bilenler anlar Hakk'ın hikmetinden.

Bülbül bile güle âşık lezzet alır ol gülünden
Ben bir Cemâle âşıkım gitmez hayali gözümünden.

Cennet içinde Rıdvânı hûri gılman vildân ile
Kıyameti haber verir ol İsrâfil sûr'u ile.

Hani Rüstem hani Hayder var mı bunda bakî biri
Herkesin bir ayarı var kimi sâid kimi şâkî .

Sâid olan kullarına dokunur Mevlâ'nın affı
İçirir Hak Kevserinden ol Hasan Hüseyin sâkî.

VAZ GEL GÖNÜL VAZ GEL.. MEVLÂNI ARA

Kur'ân ahkâmını bildirdi sana
Ne dersin ey gönül sen ettin bana
İster cennete ister se zindana
Şifâ bulur mu hem böylesi yara.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Mevlâ'nın aşkına var mıdır yanar
Mülevves haneye devlet mi konar
Gülün ağacının reyhanı mı var
Açıp yapraklar gül olmayınca
Kul çalışıp Mevlâsına yol bulmayınca.

**Ulaş ya Muhammed ızdırıp vakti
Ulaş yâ Muhammed ümmete ulaş.**

Ben de âşık oldum Mekke iline
Canım kurban olsun Hakkı bilene
Beni alay edip şöyle gülene
İntizar edersem bir başka hâl olur.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Tenim tûrab olsa yine derim Hak
Pek mi kolay hakikat bulmak
Uhrada yardımcı Feyyazı Mutlak
Seyreden dünyayı lezzeti var mı.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Düşmüşüm çöllere pek yakın Tûr'a
Tûr dedi âşıkım ondaki nûr'a
Kab'e Kavseyin'de Firdevsi ara
Düşmüş mü ol nûr'un ziyâsı bura.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Geçmeyin mülkümden mülk benim derdin
Türlü mallarını ellere verdin
Yakasız iki arşın beze girdin
Hakikat hükmünü şimdi mi gördün.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Sığınıp Mevlâ'ya demişim belî
Hüdâm kullarına ne ihsan veri
Vâde yetip ömür tamam olanda
Gül gülîstan yapar ol kara yeri.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Senin aşkın yakar kalbi özümü
Ol Mevlâma tuttum kara yüzümü
Yer yüzüne inmiş cümle melekler
Kapışırılar ol Mekke'nin tozunu.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Senin aşkın yakar kalbi yüreği
Hangi gözler görmüş nurdan direği
Dördüncü semada Beyt-il Mâmur var
Görse gözler tavaf eden Meleği.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Hakk'ın âşıkları nurlara batar
Aşkın ateşinden şimşekler çakar
Şu bastığım yerde gör kimler yatar
Aşkın pazarında çok canlar satar.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Dağları çok siyah ol Beyt'i kara
Derindir sîneme açılan yara
Kaç senedir hasretini çekerim
Şifâ bulmaz derler böylesi yara.

Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.

Seherde açılır rahmet deryası
Ağlayana ber'ât verir Mevlâsı
Tevhidi çekince silinir pası
Gizliyi âşikâr görmede hası.

Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.

Gafletten uyanıp bulmalı Hakk'ı
Seherde ağlayan elbette hakkı
Hüdâ'nın emriyle verirler tapu
Âşık feryadına açılır kapu.

Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.

Hüdâm kullarına çok rahmet saçar
Muhammed nûr'un âşıklara açar
Seherde müjdeler balınan şeker
Bu güzergâh yakar her şâm'u seher.

Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.

Yetmişbeşe geldi dumanlı başım
Mis gibi kokuyor toprakla taşın
Hakikat yolunu bulan gardaşım
Rahmet deryâsına karışsın yaşın.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Hakîkata gardaş dayanmaz yürek
Beyt'in üzerinde bir yeşil direk
Mevlâ'dan isterim affıma dilek
Ümmetini yakar bu çarkı felek.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Âşıklar ararlar Nûr-u Cemâl-i
Yakılmış Mevlâ ya bulmuş kemâli
İstemez dünyayı neylesin mâli
Bu âciz kulların ne olur hâli.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Okunur Tevhid'ler Şâm'ı Kudüs'ten
Acep memnun mu ki Ravza'sı benden
Beklerim Muhammed şefâat senden
Bu aşkın dumanı çıkıyor serden.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Ne tecellî etti gör hakîkatı
Kûn dedi halketti bu mevcûdatı
Kimler yapabilir bu taksîmatı
Âşıklar seyreder tecelliyâtı.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

Yandı bu **HÜDÂ'Î** kalbinde yara
Arzuhaller sunar perverdigâra
Dünya tabip olsa derman bulamaz
Bekliyor Mevlâ'dan derdine çare.

**Vaz gel gönül vaz gel Mevlânı ara
Çalış Hak yolunda bir işe yara.**

NELERDEN KURTARIR MEVLÂ İNSANI

Susuz püryân olup giderken çöle
Düşmüşüm kalmışım hayırlı ele
Kalbim Mevlâ ile olursa bile
Nice ol çöllerde kalmaz **Hüdâî**

Düşmüşüm çöllere pek yakın Tûr'a
Ciğer püryân oldu sızlıyor yara
Ol Mevlâ'mın Nûru düşmüştür bura
Mevlâ'sı darda koyar mı **Hüdâî**

Hüdâ'dan başka çölde kimse yoktur
Ol Mevlâm olursa derdime dokdur
Hakîkattan başka bir kapı yoktur
Hak'tan ayrılır mı asla **Hüdâî**

Kapında bekleyen ol aciz benim
Kullara çok lutf-u ihsânın senin
Hakîkattan gelir ilhâmım benim
Mevlâ'dan ayrılmaz aslâ **Hüdâî**.

Kanalı geçmeye kurdular düzen
Orada duymuşum semada Ezan
Ol beni kurtaran dünyada gezen
Mevlâ'dan ayrılmaz aslâ **Hüdâ'î**.

Bir nazar eyledim Tığ ile Tûr'a
Ömründe kuş dahî uçmamış bura
Hakka yaklaştırdı seni bu yara
Yansada Hakk'tan ayrılmaz **Hüdâ'î**.

Kumları boyanmış şehidler kanı
Veren alır imiş bu tatlı canı
Nelerden kurtarır Mevlâ insanı
Nîce ol çöllerde kalmaz **Hüdâ'î**.

Kimse bilmez bu Ahmed'in aşkını
Verseler istemem cihan köşkünü
Mâşuk'u ararım burdan geçti mi
Mevlâsına yakın oldu **Hüdâ'î**.

Buna zaman derler neylesin zaman
Var ise kalbinde nûr ile îman
Ulu Dergâhına vardığım zaman
Bakıp hakîkate ağlar **Hüdâ'î**.

Bir selâm gönderdim Hakk'ın dostuna
Hakîkat bulutu gelmiş üstüne
Bende otursam Hakk'ın postuna
Mevlâ'dan ayrılmaz aslâ **Hüdâ'î**.

Doğmadı mı bir nûr mekke ilinden
Melekler yapışmış zülfün telinden
Hep benim çektiğim aşkın elinden
Kovsanda ayrılmaz aslâ **Hüdâ'î**.

Görmüşüm Habeş'te geçme Yemen'e
Yanmışım bu aşka bilmem kimene
Süaller sormuşum çiçek çimene
Mevlâ'dan ayrılmaz asla **Hüdâ'î**.

Yağarsa yağmurlar dökülür boran
Mevlâ kapısında bu kalbi vîran
Görmüşüm nûrunu olmuşum hayran
Yansada ayrılmaz Hakk'tan **Hüdâ'î**.

Reyhanını aldım Cennet gülünden
Ben neler çekmişim aşkın elinden
Ulu Mevlâ bilir benim halimden
Mevlâ'nın aşkına yanar **Hüdâ'î**.

Tatmışım tadını Habeş ilinden
Almışım reyhanı cennet gülünden
Avazın işittim ben bülbülünden
Mevlâ'dan ayrılmaz asla **Hüdâ'î**.

Înâyet beklerim ey Hüdâm senden
Şimdi zuhûr etti ateşler tenden
Bütün ihvanlara hidâyet senden
Mevlâ'dan ayrılmaz asla **Hüdâ'î**.

Enbiyâ Evliyâ çektiler alem
Hakk'tan ayrılır mı hakikat gören
Ol yedi Dergâh'ta bir nûru gören
Mevlâ'dan ayrılmaz asla **Hüdâ'î**.

Hakikat defterin aldım elime
Şu Tevhîdi eyrad ettim dilime
Var mı karşı gelen acep ölüme
Mevlâ'dan ayrılmaz asla **Hüdâ'î**.

Ol Mevlâm koymuştur **HÜDÂ'Î** adım
Melekleri eder gökte feryadım
Mevlâm senin aşkın almışım tadın
Mevlâ'dan ayrılmaz asla **Hüdâ'î**.

ÇIKMIŞ YOLLARINA BEKLER BU AHMED

Böyle mi tenbih etti evrâd veren
Hak'tan ayrılır mı hakîkat gören
Aşkın Dolu'sunu eliyle veren
Çıkılmış yollarına bekler bu **Ahmed.**

Bilmem ki gücendin gelmedin bana
Bu aşkın yangını başlıca sana
Meşgul mü oldun daldın da cihâna
Çıkılmış yollarına bekler bu **Ahmed.**

Beklerim yolları hâlâ gelmedin
Bu yangınlık neden oldu bilmedim
Tebessümden başka fazla gülmedim
Çıkılmış yollarına bekler bu **Ahmed.**

Ölüpte bilirim tûrâb olmadın
Cihânı gezdin bir ücret almadın
Şimdiye kadar sen hiç geç kalmadın
Çıkılmış yollarına bekler bu **Ahmed.**

Yoksa çağırırım deryayı İlyas'a
Yoksa çıkar gelir Musâ'yı âsa
Feryâdımı duyar Muhammed, İsâ
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Bir kez ah eylesem bulurum seni
Mevlâm yarattı bu sevgili teni
Türâb'a girsemde boşlamam seni
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Dinlerim dağlarda bülbül sesini
Döker ağaçlar gözünün yaşını
Ol Mevlâm ihsan ederse işimi
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Âşıkım nûruna görmedim yüzün
Yüzün görmekliğe almadım izin
Sen benden kaçarsın kabahat bizim
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Her zaman seherde eyledim feryad
Bu zaif halime sende gel bir bak
Kocamış ağaçta sararmış yaprak
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Mevlâ izin verse bir zaman gelin
Bu kulun ahvalin gelmeden bilin
Buradan geçer İnşallah yolun
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Haberini almışım ben Yemen 'den
Türlü avaz gelir çiçek çimenden
Merhaba ey dostum bu hata benden
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

Çıkıp yükseklerde ol seni gözler
Hidâyet Mevlâ'dan bekleriz bizler
Hidâyet yolunu gösteren sizler
Çıkmiş yollarına bekler bu **Ahmed.**

ZALİM OLMA
SEN DE YALVAR HAKK'I BUL

Gönül düşme zulmet deryâsına sen
Zalim olma sen de yalvar Hakkı bul
Yanar ol Tamû ya cesed ile ten
Zalim olma sende yalvar Hakk'ı bul.

Balığın karnını eyledi gülşen
Bundan da ibret alman ey deli insan
Yatma seherlerde Allah'tan utan
Zalim olma sende yalvar Hakk'ı bul.

Rûz'i şeb zikreyle ismi Yezdânı
Dil bezminden kesme Hakk'ı Sübhânı
Bunca gelen kullar ne oldu hani
Zalim olma sende yalvar Hakk'ı bul.

Bülbül vasfı sabah, gülü soldurma
Nevm'ü gaffet ile vaktin öldürme
Dünya metâına sakın aldanma
Zalim olma sende yalvar Hakk'ı bul.

Lâ Terfeû.. Hakk'tan okundu ferman
Zulmete kapılma ey nûr'i gılman
Yıkma can yuvasın sakın üzme can
Zalim olma sen'de yalvar Hakk'ı bul.

Zulmet deryasının derdine düşme
İsyan deryasının havzından içme
Kâmil meclisinden kendini kesme
Zalim olma sende yalvar Hakk'ı bul.

Gel ey **AHMED HÜDÂ'Î** sen eyle zâr
Dergâhı Hüdâ'ya ağlayıp ta var
Rahmet-i Rahmân dır **RAHÎM** şanı var
Zâlim olma sende yalvar Hakkı bul.

HABÎBİNE ÂŞIK BENİM

Açıldı ilham kapısı
Hangi mîmardan yapısı

Âlî Abâ'nın hepsin
Haberdar et Rahim Allah.

Verdiğine ilham verin
Gizliyi âşikar görün

Hem adalet üzre yürün
Rahmeyle Rahim Allah.

O! Habîb'e âşık benim
Gözüm ağlar yanar tenim

Bu âlemdir nûr'u Hüsnün
Bâkîdir Yâ Resûlallah.

Âşık oldum gül Resûl'e
Ben sığındım çıktım yola

Sen yardım et aciz kula
Şefâat Yâ Resûlallah.

O! Habîb'e âşık olan
Geçer şu fânîden bulan

Kabrine yolladım selâm
Haberdar et Rahim Allah.

Mahalli Şefâat kânı
Tutarsın âdil cihânı

Sensin kulların Sübhânı
Şefâat Yâ Resûlallah

Eflâktan çekmem yüzümü
Mevt hali yaktı özümü

Eyyub'un sabrın özümü
Haberdar et Rahim Allah

Muhammed'dir Hüsn'ü ahlâk
Kolay mı Hakk'a kul olmak

Ağlayıp kapıyı bulmak
Erdirirsin bizi Allahım.

Muhammed'dir benim arzum
Kullarına lûtfun Rahîm

Düzelmem ki benim huyum
Kalbim yanmada Allahım

Halk ettin bizi Âdem'den
Kan akar dolu dîdemden

Kullar ayrılır mı senden
Hidâyet verin Allahım

Adem'in neslinden geldim
Kâh ağladım kâh'ı güldüm

Kulluğun kadrini bildim
Âsî mi oldum Allahım.

Kalbimizde dolu isyan
Ağlayıp kapıyı bulsam

HÜDÂÎ Hakk'a kul olsam
Günahımız çok Allahım.

HER NERE BAKARSAN HİKMET

Beyt'e çektiler karayı
Kalbe açtılar yarayı

Senden beklerim çareyi
Ol kapıyı açan bilir.

Cihanı bezedi nûrun
Ol Dergâhı aran bulun

Arayıp Rıza'yı buldun
Ol kapıyı açan bilir

Âbidler vatani Konya
Hevâyı nefsine uyma

Gafil eder bizi dünya
Ol ateşi çeken bilir.

Neler vardır kara yerde
Sararsa ol bizi derde

Göz hicabı kılar perde
Ol hesabı veren bilir.

Şol kara yere girince
Melekler sūal sorunca

Hakk'a emanet verince
Rahmetleri saçan bilir.

Oİ Habîbe âşık olan
Varıp Dergâhına duran

Durup Hüdâ ya yalvaran
Oİ kapıyı açan bilir.

Yaklaştı bahar reyhanı
Devran edersin cihanı

Seyredersin âsumânı
Oİ reyhanı tadan bilir.

Götürürler bir gün öte
Kalb evinde duman tüte

Ayırırlar ol kuvvete
Oİ makamı bulan bilir.

Kalb ağlayıp göz yaş döker
Bu yangını cesed çeker

Ne olur hal çeke çeke
Oİ kapıyı açan bilir.

Hesab ile yessir eyle
Yollarımı âsan eyle

Ne ahvaldir bu ki böyle
Oİ yangını çeken bilir.

Açılır kudret kapısı

Pâk eyle kalbin hepisi

Cümle dertlerin şifâsı

Oİ hesabı bilen bilir.

Bu âciz ağlar kapında

Âsân eyle hesâbında

Yarlığa'gıl ol bâbın'da

Oİ kapıyı açan bilir.

Miskin âciz kapındadır

Bu ahval bizi aldatır

Kudret gözleri yoldadır

Bu fikire dalan bilir.

Görünür kudretin gözû

Çeker mi Dergâh'tan yüzû

Hüdâm yarlığasın bizi

Od'a dahil olan bilir.

Muhammed'dir arzum nerde

Aşkıyla uğradım derde

HÜDÂÎ yi koma darda

Oİ kapıyı açan bilir

CÜMLENİN MAKSÛDU SENSİN

Ravza'na gelmişim senin

Cümlenin maksûdu sensin

Her maksûd senden alınır

Cümlenin maksûdu sensin.

Her derman senden bulunur

Tevhid ile kul olunur

Perde kalkarsa görünür

Cümlenin maksûdu sensin.

Hakîkata bende varsam

Gülşenine bende girsem

Tevhîd ile rûhum versem

Cümlenin maksûdu sensin.

Nuruyun aşığı benim

Güller gibi kokar tenin

Açılır seherde gülün

Cümlenin maksudu sensin.

Yanar gönlüm çeker cefa

Hiç gönlüm istemez vefa

Benim Habîbim Mustafa

Cümlenin maksudu sensin.

Her murad senden alınır

Her derman senden bulunur

Yolunda feda olunur

Cümlenin maksudu sensin.

Senindir okunan Kur'ân

Hüdâ aşkın işte bürhan

Seher elvânın boyanan

Cümlenin maksudu sensin.

Gönül bu cihanı neyler

Nice fakir nice beyler

Bu **ÇOBAN** ışıktan söyler

Cümlenin maksudu sensin.

DERDİNE ÇAREYİ ARAR BU AHMED

Gönül ağlar iken bulur Mevlâ'yı
Muhammed'in nûru sardı dünyayı
Kullar arzuluyor güzel Mevlâ'yı
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Aldım reyhanları senin özünden
Ayrılmaz Cemâlin her an gözümden
Ağlayanlar bilir benim sözümden
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Mevlâ'nın aşkı arayan kuluna
Canlar feda eder Hakk'ın yoluna
Yakındır varacam ulu kapına
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Mağriba maşrıga Resûlün gider

Hazret'i Hızır'da ziyâret eder
Kalbdeki melekler bize emreder
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Mevlânın aşkına ağlayıp yanan
Aşkın şarâbını içipte kanan
Muhammed nûrundan reyhanı alan
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Muhammed'e İnzâl oldu Kur'ân
Var mı Âyetinden bir ibret alan
Mevlâ'dır uzağı yakınlar kılan
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Seherde dinledim ağlıyor kuşlar
Zamanı yaklaştı karıştı eşler
Zikreder Mevlâ'yı ağaçlar taşlar
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Ağlar gözler görmek için Ravza'yı
Bilen bilir kalbe gelen cezbeyi
Kalb evinde melek verir müjdeyi
Derdine çâreyi arar bu AHMED.
Hüdâ'nın emridir kullarına hac

Muhammed'in nûru Ümmetine tac
Resûlün ref edip eyledi Mîrac
Derdine çâreyi arar bu AHMED

Âşığım Cemâle ağlarım Sübhan
Muhammed nûrundan aldığım reyhan
Mevlâ' nın aşkıyla dönüyor devran
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Reyhana karışır ağlar Sübhâna
MÜRŞİD'İ KÂMİLİN İLİ ADANA
Selâm olsun bizden bütün ihvana
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Sardı bu cihanı Resûlün nûru
Kâbe'i Muazzam ziyâret yeri
Hüdâ'nın aşkıyla öter bülbülü
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

Bu **AHMED** söyledi kardeş destânı
Dünyanın lezzeti kurur bostanı
Âlemlere rahmet Hüdâ reyhanı
Derdine çâreyi arar bu AHMED.

ALLAH SANA YALVARIRIM

Ben bu ilmi senden aldım
Allah sana yalvarırım

Kur'ânı hüccet bilirim
Allah sana yalvarırım.

Vezzuhâ seyrini bildim
El bağlayıp sana gelidim

Hikmetinden zerre aldım
Allah sana yalvarırım.

Çok ağladım çokça güldüm
Ol demde nişanı gördüm

Ahirde İmanı sordum
Allah sana yalvarırım.

Ay'ı günü sen halkettin
Hikmetinle rızgı verdin

Razzâg-u Âlem'im dedin
Allah Sana yalvarırım.

Senden başka Melîk yoktur

Senin fazlı lûtfun çoktur

Senden başka ilâh yoktur

Allah Sana yalvarırım.

Senin rahmetin ararım

Dergâhına yüz tutarım

Mevlâ kapında ağlarım

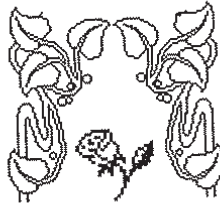
Allah sana yalvarırım.

HÜDÂ'Î ye atâ senden

Çokça hata sâdır benden

Dilerim ben hikmetinden

Allah sana yalvarırım.

OL RESÛLE ÜMMET OLUN

Derûn'u dilden yalvarın yaradan Hakk'a varın
Bu Dergâhı kimler kurdu Dergâh'tan ibret alın
Ol Hüdâm yardım etmezse gönül nerede kalın
Atar tamû'ya seni hem yanıp ta pûryân olun

Ol Resûl şefî olmaz sa şefâat kimden alın
Gece gündüz ağlayıp ol Resûle ümmet olun.

Yalvarı yalvarı varın Hüdâ'nın kapısına
Hem seni vekil eyledim hesabın hepisine
Hem adalet şâhı sensin yardım eyle sen bize
Sen dururken varır mıyım nadânın eşiğine

Ol Resûl şefî olmaz sa şefâat kimden alın
Gece gündüz ağlayıp ol Resûle Ümmet olun

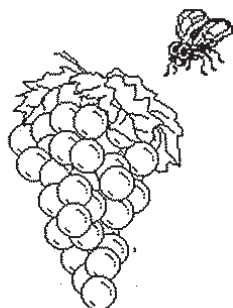
Kudretten yaptığın yapı, kuluna açtın kapı

Veremez kullar hesabı, sensin hidâyet sahibi
Verdiğine verin tapu, tutarsın bu eflâki
Yarın uhrada sorarsın kullara sen hesabı

Oİ Resûl şefî olmaz sa şefâat kimden alın
Gece gündüz ağlayıp ol Resûle Ümmet olun.

Bu eflâki bir seyre dal, devran eder çarkı felek
Din bâbında çalış hem, imkan mı var geri dönmek
Bir gün ölüpte dîrilin sırdır ahvâli bilmek
Kolay mı Çoban AHMED hem Hüdâ'ya hesap vermek

Oİ Resûl şefî olmaz sa şefâat kimden alın
Gece gündüz ağlayıp ol Resûle Ümmet olun.

NÂRIN DA HAK NÛRUN DA HAK

Her gün için ol Ravza'yı görmek ister gözlerim
Â'b-u Zemzem'den yıkanmış müstehaktır yüzlerim
Sicilliyat defterinde var isyanı bizlerin
Bu dergâh hak dergâhıdır yıkma kalbin kimsenin.

Deryâ mihnetine daldım, yardım eyle ey ganî
Dünyada yaktın bitirdin, âhiret yakma beni
Nârin hak, nûrun'da hak âciz kulun haline bak
Emrinde bütün eflâk, âcizlerin haline bak

Ketm'i Adem'den vücuda getirdin Hüdâm beni
Dîn'i Mübîn bize verdin hem Şerîat hükmünü
Sefîneye müşteri aldın yaktın sefînemi
Sefîneye kayıt oldum âciz eyleme beni

Kalb binasın Hüdâ yapar, Ceyhun'ca sular akar
Gözler Eflâka bakar, bir melek kumanda yapar
Dinle meleğin sözünü, dürr-ile mercan satar
Zerrece akli olan, kurulu Eflâk'a bakar
Bu mülkün sahibi var, vakti gelince de yıklar

Mecnun gibi gezme gönül, cümle ins sana bakar
Nârin hak, Nûrun da hak âciz kulun haline bak
Emrinde bütûn eflâk, âcizlerin haline bak

HAKK'A ÂŞIK OLANLAR HAKK'IN KAPISIN ARAR

Ol Hakk'a âşık olanlar Hakk'ın kapisin arar
Bulundun ahid yerinde eyledin kavli karar
Kendini kalbini pakle ol dergâha öyle var
Hayır amelleri işle yâreden Hakk'a yarar

Duymadın mı Hak emrini niçin eylersin zarar
Sabah ol mahşer gününde ol Hak dîvanın kurar
Alırlar defter elinden evvela amâl sorar
Dertliler geldi kapına derdine derman arar

İşte geldim gidiyorum neyleyim dünyayı ben
Eğer vakıf oldu isen bu gizli esrara sen
Eli yüzü pâk varayım ol Resûlullâh'a ben
Aşkî Resûl düştü kalbe yanıyor kalb ile ten

Mekândan yerini alın yalnızca bir gün kalın
Götürürler bir gün salın, Kur'ân'dan ibret alın
HÜDÂ'Î der çâre bulun, hem anda aciz olun
Peşîman nâdim olun, bu demde Hakk'a yalvarın

MÎRÂC-I MUHAMMED

Nûr'u aşkın bahs olundu onsekizbin âleme
Azametullâh'ı Hallâk emreyledi kaleme
Ol nâzil oldu evvel; Ikra' Sûresi kaleme
Nûr'u Nübüvvet verildi sağındaki aleme.

Ahd'i Mîsak verilmiştir ol Hazreti Âdem'e
Semavatlar açtı kapı Mîrac ola Resûl'e.

Ol Hüdâ emreyledi Burak ile hülle tâc'a
Hemde Cebrâil var idi okutur beli hocâ
Nisfilleyl î de hem gece seher yarı olunca
Cümle melekler gelip istikbâline durunca.

Okudu Tahiyyatı Nûr'i Cemâl'e varınca
Ol Hüdâ'dan Ümmetin diledi, Hüdâ sorunca.

Ol Resûl bindi burak'a çekti Cebrâil burak
Gelip Mescid'i Aksâ'ya cem olan ervâh'a bak
Dinle Resûlün mîrâcın Muhammed kadrine bak
Melekler saf bağladı Sidre'i Müntehâ'ya bak.

Nûr'u Cemâl'e kavuştu Firdevs-i Â'lâ'ya bak

Açtı semâlar kapıyı Hüdâ'dan geldi hitap.

Semavat'lar çağırdılar Muhammed Mustafa'ya

Tazim ile dizildiler hem Sidre'i Müntehâ'ya
Rahman ismini duyunca başladı ilticaya
Ümmetini bağışladı ol Hüdâ Mustafa'ya
Nûr'u Cemâl'e kavuştu Firdevs'i Âlâ'ya bak
Açtı semalar kapıyı seyrân'ı Cemâl'e bak

Kul diye yarattın beni saldın fanî dünyaya
Ağlaya ağlaya geldim yaradan Kibriyâ'ya
Semâvat'lar da çağırdı Habîb'in Müctebâ'ya
Rahmânın ismini duydu başladı ilticâya
Ümmeti bağışla Hüdâm Habîb'i Mustafa'ya
Ümmet eyle bizi Hüdâm Resûl'ü Müctebâ'ya

Bir Cemâl'e âşık oldum asla bakmam cihana
Türlü kokular sürünmüş hemde benzer reyhana
Yaktılar kalbin binasın eylediler virâna
Ey Hüdâm sen yardım eyle bu **HÜDÂ'Î ÇOBAN'a**.
Arzuhaller sundum dün'ü gün, Yaradan Hüdâm'a
Ben duyunca âşık oldum seherdeki sadâ'na.

USLAN GÖNÜL USLAN ARTIK

Derdim çoktur yaram derin

Uslan gönül uslan artık

Belli değil il'im yer'im

Uslan gönül uslan artık

Dinle beni iki gözüm

Şeytana aldanma sakın

Dost bağından gelir sözüm

Öf deyip bulanma sakın

Uslan gönül uslan artık

Yolumuz Hakk'ın yoludur

Cümlemiz O'nun kuludur

Boş değil içim doludur

Sen dîvane sanma sakın

Uslan gönül uslan artık

Kara kalbin sil pasını

Bâkî sanma burasını

Ara da bul yoldaşını

Kara kalbli olma sakın

Uslan gönül uslan artık.

Güvenme altuna pul'a
Çalış bu mânevî yola
Huzûru mahşerde kula

Aman borçlu olma sakın
Uslan gönül uslan artık

Adam sanda boş ver deyip
Beş vaktini terk eyleyip
Gece gündüz haram yiyip

Hak katına çıkma sakın
Uslan gönül uslan artık

Buldun mu Tevhid'li Âdem'i
Balda bulaman tadını
Ondan alın muradını

Kara kalbli olma sakın
Uslan gönül uslan artık

Ana ile baba izinden
Çıkıp ayrılma sözünden
Bed düâları yüzünden

Cehennemde yanma sakın
Uslan gönül uslan artık

Geçirme ömrünü boşuna
Kimse bakmaz gözün yaşına
Ey gardaş hesap başına

Kara kalbli varma sakın
Uslan gönül uslan artık

Nedir bu çektiğim yeter
Şu halin mecnundan beter

Yakında baykuşlar öter
Uslan gönül uslan artık

Gafil olup yakma başın
Dost yoluna aksın yaşın

Beş vakıt Namaz olsun yoldaşın
Uslan gönül uslan artık.

Dünyada bâkî kalınmaz
Hem burada murad alınmaz

Elleri boş Hakk'a varılmaz
Uslan gönül uslan artık.

Her zaman bayram düğünde
Ne yaparsın öldüğünde

Kim yardım eder o gününde
Uslan gönül uslan artık.

Her çiçekten bal eşersin
Gururlanıp benim dersin

Amelsiz kabire girersin
Uslan gönül uslan artık.

Edebin mekânın nerde
O karanlık kara yerde

Gireceksin sonsuz derde
Uslan gönül uslan artık.

Münker'le Nekir gelecek
Ne yaparsın bilmeyince

Rabbin Nebîn kim denince
Uslan gönül uslan artık.

Dost ile düşmanı tanı
Sevindirme kör şeytanı

Odur Mü'minlerin düşmanı
Uslan gönül uslan artık.

KUR'ÂN'I DERLEYENLER NE OLDU HANİ

Dünya'ya gelende yüzü gülenler
Bunca Süleyman'lar ne oldu hani
Akan gözyaşlarını kimse siler mi
Bunca zevki sefaları ne oldu hani.

Âdem'i halketti topraktan kerre
Nerdedir ecdadın düşünmen zerre
Sen ne yüzle gireceksin kabire
Okunan Ezanlar ne oldu hani.

Nice tûfan verdi onu görmedin
Ufak sırlarına niçin ermedin
Zengin oldun zekâtını vermedin
Gönderdiği hikmetler ne oldu hani.

Çalışıp kazanır, para para derdin
Allah'ı unuttun kime tapardın
Kur'ân'ın yolundan neden çıkardın
Kur'ân'ı derleyenler ne oldu hani.

Düşünmezdin savum salât'ı hacc'ı
Kelim'i Şehâdet'i bilmezdin
Bin sene yaşasan ölümdür sonun
Allah'a şirk koşanlar ne oldu hani.

Delil mi vermedi sana görecek
Akıl mı vermedi hikmet soracak
Mü'minler cennete elbette girecek
Mezhebin Âzam idi ne oldu hani.

Yaratanın işine kimse karışamaz
Ufak sırlarına bile akıl erişemez
Yok idi cihanı kimseler bilmez
Kesildi bereket ne oldu hani.

Dâr'ı fenâ'da görmezler akan yaşını
Elinle zehir etme kendi aşını
Sırat'dan cehenneme atarlar başını
Döküldü dişlerin ne oldu hani.

Îsâ Meryem'den babasız geldi
Lokmanı derdlere o derman verdi
Biraz düşün hangi peygamberler kaldı
Muhammed Mustafa ne oldu hani.

Çağlayan ırmaklar neden akmaz
Hakkıyla kulluk yapan emirden çıkmaz
İmanlı kullarını nârına yakmaz
Gömülen sîneler ne oldu hani.?

KARA TOPRAK YEMEDİ Mİ

Kimseye kalmaz bu dünya

Kara toprak yemedi mi

Âb'ü ecdâdın haniya

Kara toprak yemedi mi.

Dünya çok doldu boşaldı

Ancak dünya geri kaldı

Herkes ettiğini buldu

Kara toprak yemedi mi.

Yücesini tahttan indirdi

Ağaçtan ata bindirdi

Nemrut ben tanrırım derdi

Kara toprak yemedi mi.

Şettat bir cennet yaptı

Tanrılık davası etti

Tacı tahtı koyup gitti

Kara toprak yemedi mi.

Firavun ben tanrırım derdi

Musâ'yı Mısır 'dan sürdü

Peşi sıra Nil'e girdi

Kara toprak yemedi mi.

Malına güvenme Kârun
Kara toprak işte yerin

Bin seneye varsa ömrün
Kara toprak yemedi mi.

Kendisini beğenenler
Mevkisine güvenenler

Oı kahkaha ile gülenler
Kara toprak yemedi mi.

Ebû Cehil kibirinden
Biat etmedi arından

Eşed idi Firavun'dan
Kara toprak yemedi mi.

Oı Muhammed Mustafa'yı
Bütün ervâhı Evliya'yı

Senin anayı babayı
Kara toprak yemedi mi.

Hani bildiğın kişiler
Ahbâbın yakın komşular

Telli duvaklı ayşeler
Kara toprak yemedi mi.

Senden doğan bile gitti
Kara toprak neler yuttu

Adetullah ceryan etti
Kara toprak yemedi mi.

ÇOBAN bu dünya fânî
Bizden evvel gelen hani

Kara ölüm işin sonu
Kara toprak yemedi mi.

SABAHLEYİN SEHERLERDE

Gel gardaşım ağlaşalım
Sabahleyin seherlerde

Yüreğimizi dağlayalım
Sabahleyin seherlerde

Kuşlar gibi ötüşelim
Aşk ateşiyle pişelim

Erken kalkıp yol aşalım
Sabahleyin seherlerde

Erken kalkan kalmaz geri
Sağlamlaştır namus arı

Zikreyle yüce Settâr'ı
Sabahleyin seherlerde

Uyuma şafak uykusu
Var ise günah korkusu

Açılır rahmet kapısı
Sabahleyin seherlerde

Rahmet kapıları açılır
Kullara rahmet saçılır

Hep günahlar af olunur
Sabahleyin seherlerde

Horozlardan ibret alan
Her seherde zikre dalan

Ağlayıp Hakk'a yalvaran
Sabahleyin seherlerde.

Uyumadı Evliyalar
Dertliler derdine ağlar

Hiç uyur mu âşıklar
Sabahleyin seherlerde.

Seher vakti temiz hava
Vücuduna olur şifa

Şafak attı yatma daha
Sabahleyin seherlerde.

Ancak uyur biz gâfiller
Erenler Teheccüd kılar

Yumuşar taş gibi gönüller
Sabahleyin seherlerde.

İstiğfara devam eyle
Al abdesti kıyam eyle

Bük boynunu hemen ağla
Sabahleyin seherlerde.

Temiz hava nefis koku
Al abdesti Kur'ân oku

Âşıklara açık kapı
Sabahleyin seherlerde.

ÇOBAN AHMED gâfil olma
Gaflet uykusuna dalma

Yatakta uyuyup kalma
Sabahleyin seherlerde.

ZİKREDEYİM MEVLÂM SENİ

Lekelenmiş diller ile zikredeyim Mevlâm seni
Nasırlanmış eller ile zikredeyim Mevlâm seni

Kefenimi biçeyimde aşk şerbetin içeyimde
Benliğimden geçeyimde zikredeyim Mevlâm seni

Sana âşık başlar ile sessiz duran taşlar ile
Gözden akan yaşlar ile zikredeyim Mevlâm seni

Boş gezmekten ar ederek mağarayı yar ederek
Seherlerde zâr ederek zikredeyim Mevlâm seni

Ne gardaşım var ne bacım garipliktir benim tacım
Hasta düştüm yok ilacım zikredeyim Mevlâm seni

Seller gibi çağlayarak yüreğimi dağlayarak
Tenhalarda ağlayarak zikredeyim Mevlâm seni

Issız çöllerde kalayımda toprakları yalayımda
Kuşlardan ders alayımda zikredeyim Mevlâm seni

Dertli çoban kes feryadı nakş et kalbe yüce adı
Düşürme dilden yadı zikredeyim Mevlâm seni.

KÂBEM

Kâbeye giden hacılar Hak yolunda düâcılar
Hem erkek hem bacılar gittik Allah deyu deyu.

Taksi ile gittik meydana hep beraber ana ana
Ağladılar yana yana indim Allah deyu deyu.

Ahbablarım biraraya beni aldılar araya
Bindirdiler tayyareye bindim Allah deyu deyu.

Öğle namazı kılınca saat oniki oluncak
Kalktı havalandı uçak uçtum Allah deyu deyu.

Semada Mîkat'a vardık niyet ettik ihram giydik
Allahümme Lebbeyk dedik dedim Allah deyu deyu.

İndik Cidde'nin iline çıktık Mekke'nin yoluna
Tekbir sedası dilime aldım Allah deyu deyu.

Otobüste ağlar idik canı ciğer dağlar idik
Allah Allah söyler idik yandım Allah deyu deyu.

Görünce Mekke nûrunu bal ettin nefsin zehrini
Doğduğu Mekke şehrini gezdim Allah deyu deyu.

Beytullah'ı gördü gözüm Hakk'a şükür daim sözüm
Hacer'ül-Esved'e yüzüm sürdüm Allah deyu deyu.

Tavaf ettim döne döne zikreyledim yana yana
Âbu Zemzem'den kana kana içtim Allah deyu deyu.

Gördüm Arafat halini mahşere benzer ahvalini
Başı açık ayak yalın durdum Allah deyu deyu.

Tekbir getirdik silindik Allah ismiyle başladık
Üç yerde şeytan taşladık attım Allah deyu deyu.

İsmail sadık Nebî yattı koyun melek huyu
Hazreti ibrahim gibi kestim Allah deyu deyu.

Döndüm geri Mekke'ye tavafı ziyaret etmeye
Allah Allah diyerek döndüm Allah deyu deyu.

Veda tavafı çok hazin Beytullah'a döner yüzüm
Geri geri iki dizim gittim Allah deyu deyu.

Çıktım Mekke'nin ilinden gittim Medine yolundan
Ağlayarak dost çölünden geçtim Allah deyu deyu.

Varınca dostun şehrine daldık aşkın bahrine
İki elimi bağrıma vurdum Allah deyu deyu.

Çoban Ahmet ümmetindenim aşkınla yanıyorum
Şefaatin derdindeyim yandım Allah deyu deyu.

Medine yollarını gezsem ağlayı ağlayı
Bahçesinin güllerin koklasam ağlayı ağlayı.

Sıcak havası Mekke'nin mütedil havası Medine'nin
Fahri cihanın Ravzasın görsem ağlayı ağlayı.

Allah diyen âbidlerin Hamza gibi yiğitlerin
Uhud dağın şehitlerin görsem ağlayı ağlayı.

Su gibi akıp çağlasam deryayı aşkı boylasam
Varıp ziyaret eylesem ölsem ağlayı ağlayı.

Medine'ye etsem karar âşık mâşukun arar
Aşkı ile vakti seher yansam ağlayı ağlayı.

Muhammed'dir özüm sözüm yaşlar döker iki gözüm
Eşiğine kara yüzüm sürsem ağlayı ağlayı.

Yaşım otuzbeş gençtir yaşım dertli belâlıdır başım
Ravzasın eşiğinin taşını öpsem ağlayı ağlayı.

Çekerim âh'u zârını, kesme benden nazarını
Hazreti Fatıma'nın mezarını görsem ağlayı ağlayı.

Sülün boyu güzel huyu terk ettik seher uykuyu
Küçük bardaklardan suyu içsem ağlayı ağlayı.

Siyah arap uzun boyu Allah Allah deyu deyu
Kabrinde yeşil örtüyü görsem ağlayı ağlayı.

Mescidi Kuba tatlı suyu minâresi uzun boyu
Yüzüğün düştüğü kuyu görsem ağlayı ağlayı.

Mahşer günü ün eylese cümlemizi cem eylese
ÇOBAN ümmetine el eylese varsam ağlayı ağlayı.

LÂİLÂHE İLLALLAH

Gece gündüz diyelim
Lâilâhe illallah

Kalpten pası silelim
Lâilâhe illallah

Zikrin budur ulusu
Lâilâhe illallah

Sözün budur doğrusu
Lâilâhe illallah

Cennetin hem miftahı
Durma zikret Fettâh'ı

Enbiyalar meddahı
Lâilâhe illallah

Ateşi gülzâr eden
Şeytanı bîzâr eden

Aşıkı Dîdâr eden
Lâilâhe illallah

Dervişin dermanıdır
Mü'minin imânıdır

Âşıkın burhanıdır
Lâilâhe illallah

Mevlâmızın adıdır
Ağzımızın tadıdır

Kalbimizin yâdıdır
Lâilâhe illallah

Dört kitabın özünde
Âşıkların sözünde

Muhammed'in yüzünde
Lâilâhe illallah

Âşıkların budur sözü
Gece hem gündüzü

Allah'ın tatlı sözü
Lâilâhe illallah

Ümmetin metin kal'ası
Nur burcunun bâlâsı

Zikrullahın âlâsı
Lâilâhe illallah

Dervişlerin maksudu
Âşıkların matlubu

Zikirlerin mahbubu
Lâilâhe illallah

Halkayı zikre otur
Aşk bâdesini doldur

Zikirlerin efdali budur
Lâilâhe illallah

Nefesi aşık sevk eyle
Zikri dile zevk eyle

Gel söyle şafak ile
Lâilâhe illallah

Tevhid kalbin cilası
Siler kalplerden pası

Razı olur Mevlâsı
Lâilâhe illallah

Âşıkların dermanı
Mü'minlerin fermanı

Hakk'ın bize ihsanı
Lâilâhe illallah

Zikreden sultan olur
Nâili ğufran olur

Ne güzel devran olur
Lâilâhe illallah

Âşıkın canânıdır
Dertlinin dermanıdır

Mü'minin îmanıdır
Lâilâhe illallah

Zikir ettiğin zaman
Cevap verir Hak heman

Gönülde koymaz güman
Lâilâhe illallah

Müşküller âsan olur
Yenice bir ihsan olur

Zikreden insan olur
Lâilâhe illallah

Kalbden gamı def eder
Zikredenin refiki Hay'dır

Hakk'a çabuk tez gider
Lâilâhe illallah

Tevhide gel Tevhide
Tevhid nârı nur eder

Rızayı Hakk'a gider
Lâilâhe illallah

Tevhid'de kemâl vardır
Âşıka cemâl vardır

Fâniye zevâl vardır
Lâilâhe illallah

Tevhid eder dilleri
Nur olur gönülleri

Şakıdır bülbülleri
Lâilâhe illallah

Gafletten uyanık olur
Vasılı Dîdar olur

Zikreden Hakk'ı bulur
Lâilâhe illallah

Ayrı durma heman gel
Hak kelâmını söyle gel

Zikrullahı yana gel
Lâilâhe illallah

Gece gündüz tesbih et
Gönlünü Hakk'a ilet

Eğer dilersen mağfiret
Lâilâhe illallah

Zikret dağ taş ile
Bu günahkar baş ile

Dolsun gözün yaş ile
Lâilâhe illallah

Ayağa dur zikreyle
Otur Hakk'ı fikreyle

Her nefeste şükreyle
Lâilâhe illallah

Melekler Tevhid eder
Mahlukat zikreder

İns-ü Cinni de söyler
Lâilâhe illallah

Tevhid eden dilleri
Nur olur gönülleri

Şol Cennetin gülleri
Lâilâhe illallah

Dervişler elin verdi
Gözünü Hakk'a çevirdi

Zikri gönlü sevindirdi
Lâilâhe illallah

Gafil olma erenler
Hakk'a gönül verenler

Hakîkatı görenler
Lâilâhe illallah

Olmadan önce yanar
Hak ile bile yürür

Cemâli Hakk'ı görür
Lâilâhe illallah

Ateşi gülzar eder
Şeytanı bîzar eder

Vasılı Dîdar eder
Lâilâhe illallah

Ak olur hep karalar
Merhem bulur yaralar

Sır perdesini aralar
Lâilâhe illallah

Evliya'nın yüzleri
Nuru Hakk'tır özleri

Daim budur sözleri
Lâilâhe illallah

Melekler hep tanıklar
Vuslat bulur yanıklar

Zikreder uyanıklar
Lâilâhe illallah

Sivâdan üryân olur
Sînesi püryân olur

Dîdesi giryân olur
Lâilâhe illallah

Vahdet mey'inden içer
Ölmeden önce göçer

Cennet hüllesini biçer
Lâilâhe illallah

Cebrâil ile Mîkâil
Tevhid eder iyi bil

Gece gündüz söylegil
Lâilâhe illallah

Üçler Yediler Kırklar
Baş eğdi bütün ırklar

Kalkdı aradan farklar
Lâilâhe illallah

Müfettihal Ebvâb'dır
Her harfi bin sevabdır

Bu en güzel cevabdır
Lâilâhe illallah

Zâkirîn'i zâkirât
Budur hem derviş hayat

Tevhid ile yol necat
Lâilâhe illallah

Af olur dörtbin günah
Hak olur kavli penah

Burda cihada cenah
Lâilâhe illallah

Yetmişbin Tevhid eden
Îmanını Tecdîd eden

Azabı kayıp eden
Lâilâhe illallah

Cerrâhîdir adımız
Vuslatır muradımız

Zikrimiz inşadımız
Lâilâhe illallah

Hacı Sami'dir ulumuz
Zikri Hakk'tır yolumuz

Arş'tan öte yolumuz
Lâilâhe illallah

Başıma devlet budur
Derviş hasılat budur

Aşk ile vuslat budur
Lâilâhe illallah

Hakk'a Tevhid eder diller
Seherde açılır güller

Kalbi uyanıklar bilirler
Lâilâhe illallah

ÇOBAN Mevlâsı'nın kulu
Tevhid'le açılır yolu

Cennette nîmeti bolu
Lâilâhe illallah.

ÂŞIKLARIN BÖYLE ESRARI ÇOKTUR

Hakikat yolunu kurmuş erenler
Uyan be hey gafil geçiyor günler
Aşığın kalbinde açıyor güller
Aşıkların böyle efkârı çoktur
Sadıkların böyle esrarı çoktur.

Nâdan ile sohbet eyleme sakın
Hakikat kılıcın beline takın
Sırrını kimseye söyleme sakın
Aşıkların böyle efkârı çoktur
Sadıkların böyle esrarı çoktur.

Çıkarım giderim dağlar başına
Değirmenler döner gözüm yaşına
Her kes meşgul olur kendi işine
Aşıkların böyle efkârı çoktur
Sadıkların böyle esrarı çoktur.

Bülbüller kokuyu güllerden alır
Mecnun dağda gezer Mevlâ'yı bulur
Aşıkların böyle efkârı çoktur
Sadıkların böyle esrarı çoktur.

BİLMEM NASIL ZAMAN OLDU

Bu derdi hiç kimse bilmez

Bilmem nasıl zaman oldu

Gitti haya geri gelmez

Bilmem nasıl zaman oldu

Kız dinlemez anasını

Oğlan döver babasını

Herkes kendi hevasını

Bilmem nasıl zaman oldu

Gelinler kesiyor saç

Kızlar işliyor suç

Ne olacak bunun ucu

Bilmem nasıl zaman oldu

Bilmiyorlar büyük küçük

Terbiyesiz bütün çocuk

İnsafa gelmeli azıcık

Bilmem nasıl zaman oldu

Nanayı türküsü ağzında

Gelininde hem kızında

Hayâ kalmamış yüzünde

Bilmem nasıl zaman oldu

Çocuk değil hep haşarat

Tehlikeye bindi hayat

Yaşamak zorlaştı gayet

Bilmem nasıl zaman oldu

Hele kızlar hep aşırı

Pervasız gezer her biri

Kendisi buluyor eri

Bilmem nasıl zaman oldu

Her evde çalgı çalınır

Ne saygı var ne de korku

Çingeneden hiç yok farkı

Bilmem nasıl zaman oldu

Kalkıp oyunda oynarlar

Yâhu ne hayasız bunlar

Açık kafa kısa donlar

Bilmem nasıl zaman oldu

Evlâdına gücün yetmez

Çağırırsan sözün tutmaz

Gece yatağına yatmaz

Bilmem nasıl zaman oldu

Bütün kızlar çıplak gezer

Maymun yavrusuna benzer

Önü alınmazsa daha azar

Bilmem nasıl zaman oldu

İslamlığın sonu kaldı

Yüzü gitti onu kaldı

Bir kısacık donu kaldı

Bilmem nasıl zaman oldu

El kadar.....

Hep açık baldırı budu

Kepazelik bunun adı

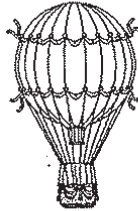
Bilmem nasıl zaman oldu

ÇOBANdeşme derdimi

Rabbim eylesin yardımı

Hep sorulur mahşer günü

Bilmem nasıl zaman oldu

ANADOLUDAN BİR GÜNEŞ DOĞACAK

Ehli Sünnet İtikadı sana önce lazım olan
Yetmişüç fırka var amma cehennemlik geri kalan
Müslümanlar hep Sünnî'dir cümlelerin reisi Nûman
Cennetle müjdelendiler dünyada bunlara uyan

İtikadı sağlam edip sonra Şerîata bağlan
İslâmın beş şartını yap haramlardan sakın heman
Bir günah işler isen tövbe et kaçırma zaman
Kim ki uymaz Şerîata bir gün olur elbet pişman

Dinsize sakın aldanma mahvolursun sende aman
Tatlı söze inanırsan olur hâlin sonra yaman
İki yüzlüler çoğaldı dışı melek içi yılan
Tuzağa düşürmek için dost görünür hemde candan

Herkes kendin haklı sanır kötüdür bana uymayan
İslâmiyet terazidir odur haklıyı ayıran
İslâma uymayan bil ki doğru yoldan sapık insan
Bu söze inanır elbet tarihi iyi anlayan

Neden doktora koşuyor her hangi bir yeri ağrıyan
Çünkü ölmek sevmez kimse herşeyden daha tatlı can
Sonsuz yaşamak arzusunu bende yoktur var mı diyen
Ölmek yok ölmek değildir kabir hayatına inan

Cennet sonsuz cehennemde, haber verdi bunu Kur'ân
Sonsuz dertten sakınmalı hattâ olsada bîgûman
Buna inanmayan da var, yarasa kaçır ziyadan
Karga çöplükten tat alır bûlbûdür gülü arayan

İslâmı elbet sevmez keyfe nefse düşkün olan
Bu ikisi bir olur mu, iyi ayırdır fenadan
Müslümanlar Hakk'ı tanır her mahluka eyler ihsan
İmansızlar yılan gibi lezzet alır can yakmaktan

Aman yâ Rab el aman ne müşkül imiş ahir zaman
Din bilgisi unutuldu pek azaldı namaz kılan

Mason olanlar sinsice dîni yıkmakta her yandan
Koministlerde işkence eder Müslümana ölüm, zindan
Bugünkü şaşkın halleri eylemişti Rasûl beyan
Demişti; **Bir gün gelecek garip olur bana uyan**

Her evde çalgı çalınır işitilmez oldu Ezan
Âlim bulunmaz bir yerde cahillere kalır meydan
Mü'minler olur zavallı kâfirler sanki Süleyman
Kadına uyar erkek , evde olur hakim zinan

Yüksek binalar yapılır kelp dişi gibi apartuman
Yolculuk süratli olur uzaklık kalkar aradan
Zekâ çok şey bulursada gaflet gitmez insanlardan
Erkekler dînini bilmez taşkınlık eder çok nisvan

Emri mağruf unutulur fısk emir eder şaklaban
İslâmiyet kötülenir haram işlenir her yandan
Müslümanlık lafta kalır sesi için dinlenir Kur'ân
Mü'mine gerici denir kayırdılır murtat olan

Bunlar muhakkak olur kıyamet kopmadan
Büyük alâmet Deccal'dır çıkacak yeri Horasan
Sonra Şam'daki camiye İsa inecek semadan
Bir Hadis'te buyuruldu; Kızım Fatıma evlâdından

Babası Abdullah olan Mehdi adında bir civan
Çıkıp dîne kuvvet verir cihana yayılır îman
İsa Aleyhisselâm ile birleşerek ol pehlivan
Deccalı'da öldürürler dünya dolar adl'ü eman

Ye'cüc me'cüc adındaki kavim çıkar set ardından
Sayısı milyonlarcadır her taraftan dökerler kan
Dâbbetül arz çıkar sonra mekke'de Safâ altından
Dağ kadar hayvandır ayırır iyiyi fenadan

Daha sonraki alâmet güneş doğacaktır garp'tan
Kâfirler bunu görünce îmana gelecek cem'an
Fakat kabul olmaz artık doğru yola gelen mihman
Alâmetlerin biride âdin'den çıkan bir duman

Kâbeyi yıkacak hemde Habeşî renkli bir kaç yayan
Yeryüzünde kalmayacak büyük nîmet olan Kur'ân
Müslümanlar hep ölecek yaşayacak ehli tuğyan
Her kötülüğü yapacak insan adlı canavarân

Lâkin Hicaz'dan bir ateş vurup herkes heyecan
Şaşkın azgın dolaşırken kıyamet kopar nâgehan
Daha neler olur amma söyleyemez onu lisan
Ne hazindir ne yazıktır mağbud oldu felân felân
İlâhî sen korumazsan olur sonumuz hep giryan

Bu irtidat sedasında işimiz suç hata isyan
İnsanlar yolu şaşırdı gemisini kurtaran kaptan

Ömür geçti bin sür'âtle uyan gönül artık uyan
Hep bu dünyaya çalıştın ahiretin oldu ziyan
Düştün bedenine peşine kalbini eyledin viran
Akla ilme hiç uymadın nefis oldu sana kumandan

Geçti gençlik hep gafletle dünya hırsından el aman
Nasihat hiç dinlemedin yoldan çıktın sanki şükran
Dünya zevklerine daldın şimdi halin âhu fiğan
Etrafın aldattı seni sandın bitmez bu devran

Didinmeler boşa gitti yâr olmadı servet sâman
Şeriat'e uyan kimse anladım olur şâduman
Ne yazık ömrü uçurdum yeis çöktü her taraftan
Keşke Kur'ana iyi sarılaydım ebedî olurum sultan

Dünya'ya malik olsanda kalmıyor insan bî pâyan
Hani Dârâ ve İskender, hani Roma, hani Yunan
Hani Nemrud, hani Firavun, hani Kârûn, hani Hâman
Hani Cengiz, hani Hitler nesi kaldı zikre şayan

Edison, Markoni, Pastör ahirette bulmaz ihsan
Dünyaya fâide verenler sanma olur kâmil insan
Yılandan tiryak yapılız zehir olur bazan derman
Sakın bakma görünüşe insanın kemâli îman

İman eden tenbel olmaz çalışınız diyor Sübhân
Tenbel ve yalancıyı zem etti Nebi'yi zîşan
Rûhuda düşünmek lâzım hep bedeni besler hayvan
Bu bedeninin sağlamlığı geçer sanki âbı revan
Evet beden lazım çünkü odur ruhumuzu taşıyan

Her birini korumak gerek böyle olmalı Müslüman
Nebîyallah boş durdu mu iyi düşün eyle iz'an
Ashabın hepsi olmuştu sulhta üstad harpte arslan
Bunları bildiğim halde nefse uydum halim lerzan

Günahlardan sakınmadım böyle mi olurdu şükran
Kesme ümîdini Hakk'tan, Rabbin ismidir Rahman
İlâhî imdâd et bize etrafımızı sarmış düşman
Kitab gazete radyo olmuş hepsi birer şeytan

Bunlar doğruyu gösterse idi olur idi hepsi burhan
Bilgi, fen kaynakları da yine acep böyle hüsrân
Yeni fizik modern kimya seni götürüyor her an
Her zerre diyor Allah var adumlan tâba asuman

Fakat bunları gören yok kalblerden silinmiş irfan
Hakk'a inad edenlere olur dünya elbette zindân
Avrupa, Amerika hem Asya'da niçin bu bu hüsrân
Çünkü Hakk'ı görmüyorlar kafalarını sarmış duman

Madde'de yükselmiş amma haberi yok insanlıktan
Rahat huzur beklenir mi Kominizim ve Masonluktan
Saâdete kavuşamaz İslâmlıktan uzaklaşan
Moskof radyosu her gün dîne çattı bu Ramazan

Çok alçakça dinsiz İslâma eyledi bühtan
Küfre devam edersede zalimler kalkar aradan
Müslümanları Kur'ânı hıfz eder Yezdân
Tarihte hep böyle oldu küfür zamanı geldi peygamberan

Dünyayı zulmet basınca doğacaktır Şems'i Tâban...!
Şimdide hidâyet Şemsi doğacak Anadoludan...!
Hidâyete ermek için Habîb-ullah'a verdi imkân...!
Yâ Rabbi büyük Nebîdir o köleler olur sultan

Bir kalbe sevgisi dolsa alır ondan feyzân
Niye göremiyor o şemsi, âmâ olmuş bütün insan
Sonsuz nîmet büyük şeref onu sevmekte bîgümân
Onun sevgisine Vallahi malım canım olsun kurban..!

Şekerin tadını bilmez tadmayan bir an
Günahkârım yüzüm kara fakat kalbim aşkınla dolu
Çok yaş döktü gözler şahidimdir ulu Rahman
Bu sevgi cürme son verdi halim oldu nâle fîğan

Bilinmez son nefes amma saâdete budur derman
Nîmet onu sevmek imiş oldu bana şimdi âyan
Sevgili Peygamberim devran'ı aşkı bize sunan
Hidâyet yolunu gösteriyor mûcizât'dır bize Kur'ân

Yatma seherde gardaş devran ediyor cihan
Hakikat yolları açık Rahman ediyor beyen
Yüklendi göçümüz yolda yürümekte kervan
Gel hakikatı görde sende gafletten uyan

Sorgu hesap çok müthiş kurulur yarın mîzan
Uyan artık gel uyan Peygamberinden al feyzân
Basîretle bak kabire çağırıyor ehli îman
Fitne ile doldu cihan yaklaştı ahir zaman

Hakikatı görmüyorlar kalplerimiz fesad isyan
Sen yarlığa bizleri ey yaradan ulu Sübhan
Allâh'u âlem yaklaştı ahir zaman
Oku Kur'ânı seherde gafletten uyan

Açılır sana yarın bir vâdi'i umman
Eline verirler senin nurdan bir armağan
Memnun olur bizlerden ol şefâatî Peygaberân
Şâd olacak bütün ümmet Şems doğacak Anadolu'dan!

1- İslâm'da

EVLİLİK ve Mahremiyetleri

2- Arifler Sultanı

Ramazanoğlu MAHMUD SAMİ (k.s.)

3- Üveysi Veli

LÂDİKLİ HACI AHMED AĞA

4- İslâm'da

Gerçek TASAVVUF ve EDEBLERİ

6- **ŞEMS-İ TEBRİZİ**

7- MUBAREK AYLAR GÜNLER ve GECELER

8- **MEDİNE-İ MÜNEYYERE ZİYÂRET ÂDABI**

9- Şeyh ES'AD ERBİLÎ (K.S.)

10- İslâm'da

ÖRNEK ÇOCUKLAR

11- İslâm'da

ÇOCUK TERBİYESİ

12- HAC VE UMRE REHBERİ

13- Yaşanmış Gerçek AHLÂKÎ Hikâyeler

14- İslâm'da

ÖRNEK KUMANDAN

ve DEVLET ADAMLARI

15- **HZ. MEVLÂNÂ'nın HAYATI**

16- **PEYGAMBERİMİZİN MUCİZELERİ**
ve SAHABENİN KERAMETLERİ

YAKINDA ÇIKAÇAK ESERLER;

17- MÜSLÜMAN PEYGAMBERİNİ TANI

18- HZ. MUHAMMED (s.a.v.) Efendimiz'in HAYATI

19- İslâm Prensipleri

TAM ve İZAHLI NAMAZ HOCASI

20- **KADIN İLMİHALİ**

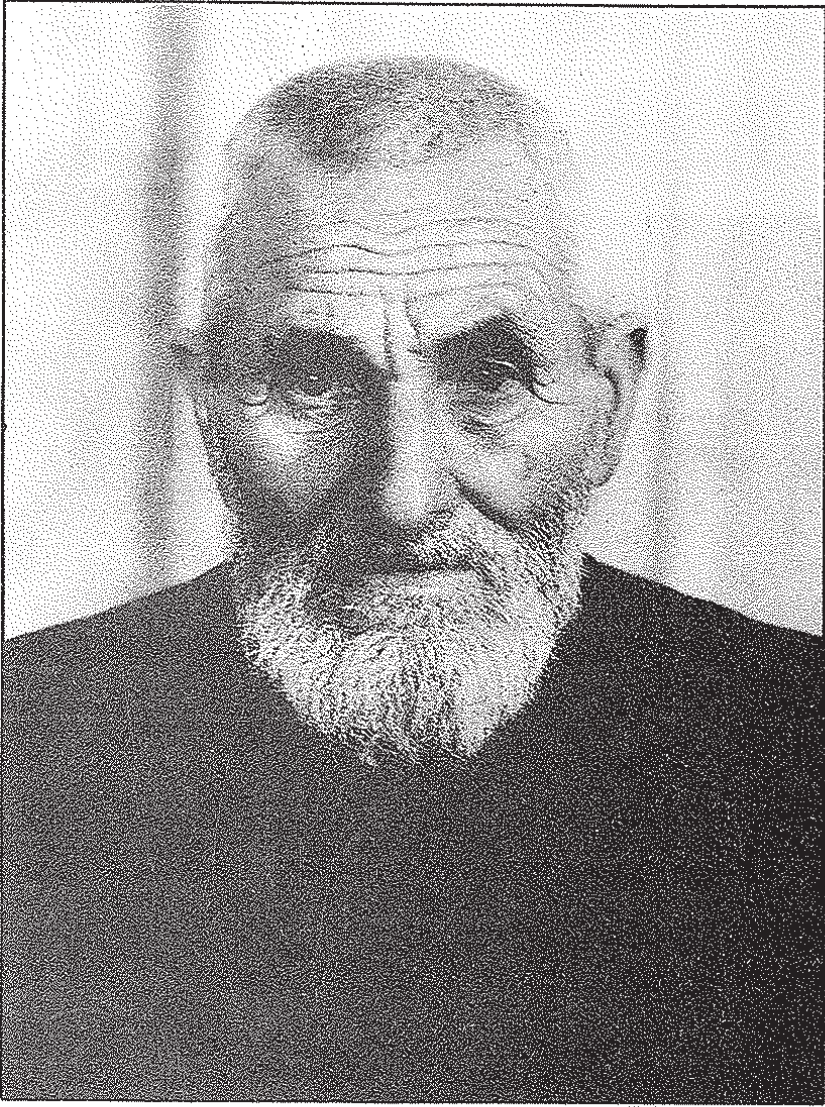
21- İslâm'da

ÖRNEK KUMANDAN

ve DEVLET ADAMLARI

22- **İSLÂM AHLÂKÎ** ve Seleften Örnekler

23- **RIZKI (Kazancı) Artıran ve EKSİLTEN SBEPLER**

ÜVEYSÎ VELÎ HAK ÂŞIK'I
Lâdik'li Hacı Ahmet Ağa Hazretleri'nin
Kemâl günlerinden

Hacı Ahmed Ağa Hazretleri'nin
İçinde Mevlâ'sına kavuştuğu odası

Yine tepenin üzerindeki ilk odası

Hacı Ahmed Ağa hazretlerinin
Lâdik'te tepenin üzerindeki ilk evi

Hacı Ahmed Ağa Hazretleri'nin
Lâdik mezarlığında ziyâretgâh olan kabri Şerîfi

